

4432

ஸ்ரீராமஜயம்

கவிச்சக்கரவர்த்தி

கம்பநாட்டாழ்வாரரு

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்.

2

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்தி

தமிழ்ப்புலவர்

திரு-வேங்கடாசலமுத்தலியார்

முன்பதித்ததற்கிணங்க

புங்கத்தார்

கந்தசாமிமுதலியாரால்

ஒற்காடு

முத்தியாறு

KOVILUR-630 307

வாணிநிகேதனவச்சுத்தலத்தில்

MANAGIRI VIA

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

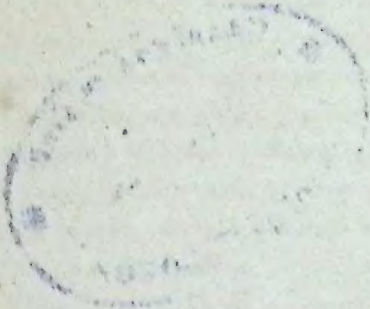
427

சென்னை

உருத்திரேழ்காரி(ஸ்ரீ) கார்த்திகையார்

5844

8

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
520 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

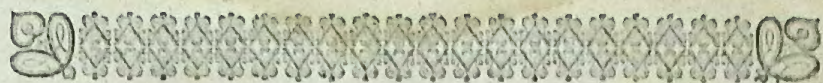
இதினாலே சகலருக்கும் தெரியப்படுத்துகிறது என்ன என்றால்.

இந்த ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டத்தில்-கூடியும் பங்கம் தொடங்கி, பின்தொடர்ந்துவருகிற அந்தந்தத்திருவிருத்தத்திலும், அடிதோறும் உள்ள சொற்கள் எல்லாத்தையுமே, எழுத்துச் சந்தி பண்ணுமலும் விகாரப்படுத்தாமலும், அடிதொடைகோக்கியும், வேண்டும் இடம் அறிந்தும், சிலதுகளை மாத்திரம், எழுத்துச் சந்திபண்ணியும் விகாரப்படுத்தியும், மற்றதுகளை எல்லாம் சந்திபிரித்தும் அச்சிற்பதிப்பித்து இருக்கிறோம் அப்படி ஏதுக்காக செய்யப்பட்டது என்றால், இதற்குமுன்னமே லோகோபகாரம் ஆக, எம்மால் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சில சுவடிகளை பார்வைஇட்டவர்களில், இந்த பிராந்தியத்து பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் புலவர்களும் கவிராயன்மார்களும் உபாத்தியாயர்களும் ஆயிருக்கிற சில பெயர்கள், அந்த சுவடிகளில் பயன் இல்லாத சந்தியையும் விகாரத்தையும்விலக்கி, பயன் உள்ள சந்தியையும் விகாரத்தையும்வைத்துக்கொண்டு, அதுகள் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கையினாலே, இத்தமிழ் ஆனதுலோகத்துக்கு உபகாரம் ஆகவேணும் என்று நமது முன்னோர்கள் நினைத்தபடிக்குநாங்கள் பிரயோசனம்கண்டோம்; ஆகையால் அப்படியே இதிலும் செய்யப்படவேணும் என்று எம்மைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்: இதுவும் அல்லாமல் தமிழ் இலக்கணம் படித்தும், பலசொற்களுக்கும் உறுப்புக்களுக்கும் சொன்ன பொது விதிகளையும், சிலசொற்களுக்கும் உறுப்புக்களுக்கும் சொன்ன சிறப்பு விதிகளையும் கொண்டு, இன்ன இடத்திலே சந்தியாவது விகாரமாவது வேண்டும், இன்ன இடத்திலே அது வேண்டாம், என்று ஓர்ந்து உணர்ந்து, பயன் உள்ள சந்தியையும் விகாரத்தையுமே அனுசரித்து, நமது முன்னோர்கள் கருதியபடிக்கு லோகோபகாரத்தை நிலை நிறுத்தாமல், பயன் இல்லாத சந்தியையும் விகாரத்தையுமே எங்கெங்கும் அனுசரிக்கப்படுறப்பட்டு, அந்தலோகோபகாரத்தை நிலைகெடுக்கிற இளங்கல்விமான்கள் பலபெயர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் சந்திப்பேய் அறையாமலும் விகார வெறிபடியாமலும், அவர்களுக்கு தெளிவு உண்டாகி, கலக்கம் தீரும்படியாய், இந்த சந்தியையும் விகாரத்தையும் குறித்து, சந்திவிளக்கம் என்று ஒரு நூல்செய்யவேணும் என்றும் கூடக்கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அவர்களாலே கேட்டுக்கொள்ளப் பட்ட இந்திரண்டும், லோகோபகாரமா இருக்கையால், யாமும் அதுகளுக்கு உடன் பட்டோம். அதற்காக, கற்றவர்களுக்கே செம்பாதி பொருள் விளங்காது என்று

லோக வதந்தி ஆயிருக்கிற, இந்த ஸ்ரீமத்சம்பராமாயணத்திலே, மேற் படிச்சத்தியையும் விகாரத்தையும் தகுந்தபடி பிறிவினைசெய்தால், அது முழுதும் பொருள் விளங்கும் என்று எண்ணி, முதலிலே அயோத்தி யாகாண்டத்தில் அறுபதாம்பக்கம் தொடங்கி, தேர்ந்த ஒரு நல்லகல் விமான் ஆனவர், ஒருவரிடத்தில் தாம்சுற்றபோதும், தாமேசுற்றிப்போ தும், தாம் ஒருவனுக்கு சுற்றிக்கும்போதும், தமக்கும் கேட்போர்க்கும் பொருள்விளங்கி, இவர் சுற்றவந்தாம் என்று கேட்டோர்தம்மை மதிக்கும்படியாய், எப்படி சந்தியையும் விகாரத்தையும்விலக்கி, பதங் களை பிரித்து படிப்பாரோ, அப்படியேபிரித்து அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஆரணிய காண்டம் பாதி வரைக்கும்போயு ம், இதுவரைக்கும் யாதொரு திருவிருத்தமும் எமக்கு அர்த்தம் ஆகா ததுஇல்லை; இப்படி செய்யாததற்கு முன்னே, எமக்கு இதில் இருந்த மயக்கமும் இப்படிசெய்தபின்பு அல்லவோ தீர்ந்து; உங்களுக்கும் இப்படியே அனுபவம் ஆகலாம் ஊன்றிப்பார்த்தால் இந்தவிளம்ப ரத்தினாலேகூட அந்த அனுபவம் காணல்ஆம், எப்படிஎன்றால், இதிலே இருக்கிற சொற்களை, வேண்டும் இடங்களிலே சந்தி விகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, வேண்டா இடங்களிலே அதுகளை விலக்கி, எழுதியபடியால், இதைவாசிக்கிறதற்கும், வாசித்தபின்பொருள் அறிகிற தற்கும், அதிகசலபம் ஆயிருக்கிறதால், இதைக்கண்டு அறியுங்களேன்

இனி சந்தியாவது விகாரமாவது, பயன்றோக்கி இன்ன இடத்திலே வேண்டும், பயன் அல்லாமையால் இன்னஇடத்திலேவேண்டாம் என்று ஓர்ந்து உணராமல், சந்தியையும் விகாரத்தையும் எங்கெங்கும் கொண்டு, நமதுமுன்னோர்கள் கருதிய லோகோபகாரத்தை கெடுககு ம்சந்திவிகார அபிமானிகள் ஆகிய இளங்கல்விமான்களுக்கு, இச்சந்தி விகாரங்களின் விவரங்களையும், இதுகளால்வரும்பயன்களையும், இலக் கணங்களாலேயும் இலக்கியங்களாலேயும் இதுகள் பயன்உள்ள சந்தியும் விகாரமும் இதுகள்பயன் இல்லாத சந்தியும் விகாரமும் என்று எடுத்துக்காட்டுதற்காக, மேலே சொல்லிய புத்திமான்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி, சந்திவிளக்கம் என்று ஒரு நூலும் செய்யப்படும். அ திலே இந்த சந்தியையும் விகாரத்தையும்பிறிவினைசெய்தற்கு வயனங் களும். அதினாலேவரும் பயன்களும், அப்படியிவினை செய்யாவிட் டால் வரும் நஷ்டங்களும், பிறிவினைசெய்து காட்டச் சொல்லிகேட் டிக்கொண்டவர்கள் பெயர்களும், விளங்கும்.

ஹரி ஓம்.

நன்றாக

குருவாழ்க

குருவேதுணை.

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடி களேசரணம்.

ஸ்ரீ ம. தீ க ம் ப ர ர ம ர ய ன ம்.

உ-வது. அயோத்தியாகாண்டம்.

முதலாவது - மந்திரப்படலம்.

காப்பு.

வானின்றிழிந்துவரம்பிகந்தமாபூதத்தின்வைப்பெங்கும்
ஊனுமுயிருமுணர்வும்போலுள்ளும்புறத்துமுள்ளென்ப
கூனுஞ்சிறியகோத்தாயுங்கொடுமையிழைப்பக்கோற்றுறந்து
காணுகடலுங்கடந்திமையோரிடுககண்காத்தகழல்வேந்தை. (க)

(வேறு.) மண்ணுறுமுரசினமழையினர்ப்புற
பண்ணுறுபடர்சினப்பருமயானையான்
கண்ணுறுகவரியின்கற்றைசுற்றற
எண்ணுறுசூழ்ச்சியினிருக்கையெய்தினான்.

(உ)

புக்கபின்னிருபரும்பொருவில்சுற்றமும்
பக்கமும்பெயர்கெனப்பரிவினீக்கினான்
ஒக்கபின் றலகளித்தியோகினெய்திய
சக்கரத்தவனெனத்தமியனாயினான்.

(ஈ)

சந்திரற்குவமைசெய்தாளவெண்குடை
அந்தரத்தளவுநின்றளிக்குமானையான்
இந்திரற்கிமையவர்குருவையெய்தந்தான்
மந்திரக்கிழவனாவருகென்றேவினான்.

(ஐ)

புவருபொலங்குழற்பொருளின்மன்னவன்
காவல்தில் ஆணையின்கடவுளாமெனத்
தேவருமுனிவருமுணருத்தேவர்கள்
முனிவரால்வருமுனிவந்தெய்தினான்.

(௫)

குலமுதற்கொன்மையுங்கலையின்குப்பையும்
பலமுதற்கெள்வியும்பயனுமெய்தினார்
கலமுதனையினும்நடுவுநோக்குவார்
சலமுதலறுத்தருந்தருமந்தாங்கினார்

(௬)

(வேறு.) உற்றறுகொண்டுமேல்வந்துஅபொருளுணருங்கோளார்
மற்றதுவினையின்வந்ததாயினுமாற்றலாற்றும்
பெற்றியர்பிறப்பின்மேன்மைப்பெரியவாரியதாலும்
சுற்றவர்மானநோக்கிற்கவரிமாவனையநீரார்.

(௭)

காலமுமிடனுமேற்றகருவியுந்தெரியக்கற்ற
துறுறநோக்கித்தெய்வதுணித்தறங்குணித்தமேலோர்
சிலமும்புகழ்ந்துவேண்டுஞ்செய்கையுந்தெரிந்துகொண்டு
பால்வருமுறுதியாவுந்தலைவற்குப்பயக்கும்நீரார்.

(௮)

தம்முயிர்க்குறுதியெண்ணுந்தலைமகன்வெகுண்டபோதும்
வெம்மையைத்தாங்கிநிதிவிடாதுயின்னுணர்க்கும்ஓரார்
செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாததேற்றத்தார்தெரியங்காலம்
மும்மைபுமுனரவல்லாரொருமையேமொழியுநீரார்.

(௯)

(வேறு.) கல்லவுந்தியவுநாடிநாயகன்
செல்லையின்மருத்துவனியல்பினென்னுவார்
ஒல்லவந்துஅவனவுற்றபெற்றியின்
தொல்லைநல்லினையெனவுதவுஞ்சூழ்ச்சியார்.

(௧௦)

அறுபதினுயிரொன்னுமாண்டகைக்
குறுதியிலொன்றிவற்குணர்வென்றுன்னலாம்
பெறலருஞ்சூழ்ச்சியாற்றுகின்பெட்டினர்
மறிதினாக்கடலெனவந்துசுற்றினார்.

(௧௧)

முறைமையினெய்தினர்முந்தியந்தமில்
அறிவனைவணங்கித்தம்மாசைக்கைதொழு
திறையிடைவரன்முறையேறியேற்றசொற்
துறையறிபெருமைபானருளுஞ்சூழார்.

(௧௨)

அன்னவாருளமைந்திருந்தவாண்டையில்
மன்னனுமவர்முசும்மாபிணைக்கினான்
உன்னியதரும்பெறலுறுதியொன்றுள
தென்னுணர்வனையகீரினிதுகேட்கென.

(௧௩)

வெய்யவன்குலமுதல்வேந்தர்மேலவர்
செய்கையினொருமுறைதிறம்பலின்றியே
வையம்யானாண்டவாண்டிங்கள்மாட்சியால்
ஐயமில்லுபதினாயிரம்மரோ.

(௧௪)

கன்னியர்க்கமைவருங்கற்பின்மாரிலம்
தன்னையித்தகைதரத்தருமங்கைதர
மன்னுயிர்க்குறுவதேசெய்துவைவினேன்
என்னுயிர்க்குறுவதுஞ்செய்யவெண்ணினேன்.

(௧௫)

விரும்பியமுப்பெனும்ளிகண்டயான்
இரும்பியலனந்தனுமிசைந்தயானையும்
பெரும்பெயர்க்கிரிகளும்பெயரத்தாங்கிய
அரும்பொறையினிச்சிறிதாற்றவாற்றலேன்.

(௧௬)

நங்குலக்குரவர்கணவையினிங்கினார்
தங்குலப்புதல்வளோதரணிதாங்கப்போய்
வெங்குலப்புலன்கெடவீடுகண்ணினார்
எங்குலப்புறுவொன்றெண்ணினோக்குகேன்.

(௧௭)

வெள்ளநீருலகினில்எண்ணினாகரில்
தள்ளரும்பகையெலாந்தவிர்த்துவின்றயான்
கள்ளநீற்கரந்துறைகாமமாறுயா
உள்ளுறைபகைஞருக்கொதுங்கிவாழ்வெனே.

(௧௮)

பஞ்சிமென்றிரடிப்பாவைகோல்கொள
வெஞ்சினத்தவுணர்தேர்பத்தும்வென்றுளேற்
கெஞ்சலில்மனமெனுமிமுதையேறிய
அஞ்சுதேர்வெல்லுமீதருமையாவதோ.

(௧௯)

ஒட்டியபகைஞர்வந்துருத்தபோரிடைப்
பட்டவரல்லோற்பரமஞானம்போய்த்
தெட்டவரல்லோற்செல்வமிண்டென
விட்டவரல்லோல்யாவ்விடுளார்.

(௨௦)

இறப்பெனுமெய்மையெயிம்மையாவர்க்கும்
மறப்பெனுமதனின்மேற்கேமெற்றுண்டோ
துறப்பெனுந்தெப்பமேதுகைசெயாவிடில்
பிறப்பெனும்பெருங்கடல்பிழைக்கலாகுமோ.

(உக)

அருஞ்சிறப்பமைவருத்துறவுமவ்வழி
தெரிஞ்சுறவெனமிசூந்தெளிவுமாய்வரும்
பெருஞ்சிறகுளவெனிற்பிறவியென்னுமின்
மருஞ்சிறைகடத்தகீனிநியதியாவதே.

(உஉ)

இனியதுபோலுமிவ்வரசையெண்ணுமோ
துனிவருநலனெனத்தொடர்ந்துதோற்கலா
நனிவரும்பெரும்பகைநவையின்ம்கியத்
தனியரசாட்சியிற்றமுமுள்ளமே.

(உ௩)

உம்மையானுடைமையினுலகம்யாவையும்
செம்மையினும்கிநல்லறமுஞ்செய்தனென்
இம்மையினுதகிநல்லிசைநடாயநீர்
அம்மையுமுதவுதற்கமையவேண்டுமால்.

(உ௪)

இழைத்தகீனியையுங்கடக்கவெண்ணுதல்
தழைத்தபோருடைத்தவத்தினுருமேல்
குழைத்ததோரமுதுடைக்கோரநீக்கிவே
றழைத்தகீனியருத்தலாகுமோ.

(உ௫)

சச்சையங்கடகரிக்கமுத்தின்கண்ணுற
பிச்சமுங்கவிகையும்பெய்யுமின்னிழல்
நிச்சயமன்றெனினொடிதுநாளுண்ட
எச்சிலைதுகருவதிற்பமாகுமோ.

(உ௬)

மைந்தனாயின்மையில்வரம்பில்சாலமும்
நொந்தனனிராமனென்றோவைநீக்குவான்
வந்தனனினியவன்வருந்தயான்பிழைத்
துய்த்தனன்போவதோருதுதியெண்ணினேன்.

(உ௭)

இறந்திலன்செருக்களத்திராமன்றாததான்
அறந்தலைநிரம்பலுப்படைந்தபின்னரும்
துறந்திலனென்பதோர்சொல்லுண்டானபின்
பிறந்திலனென்பதிற்பிறிதுண்டாகுமோ.

(உ௮)

பெருமகனென்வயிற்றிறக்கச்சிதையாம்
திரும்புமணவினைதெரியக்கண்டயான்
அருமகள்விறைகுணத்தவனிமாதெனும்
ஒருமகள்மணமுங்கண்டுவிப்பதாயினேன்.

(௨௬)

நிவப்புறுநிலனெனுநிரம்புநங்கையும்
சிவப்புறுமலர்மிசைச்சிறந்தசெல்வியும்
உவப்புறுகணவனையுயிரினெய்திய
தவப்பயன்தாழ்ப்பதுதருமமன்றரோ.

(௩௦)

ஆதலாவிராமனுக்கரசைநல்கியிப்
பேதமைதாய்வரும்பிறப்பைநிக்குவான்
மாதவந்தொடங்கியவனத்தைநன்னுவேற்
கிபாதுறுங்கருத்தெனவினையகற்றினான்.

(௩௧)

(வேறு.) திரண்டதோளினனிப்படிச்செப்பலுஞ்சிந்தை
புரண்டிமீதிடப்பொங்கியவுவகையராங்கே
வெருண்டிமன்னவன்பிரிவெனும்விம்முறுநிலையால்
இரண்டுகன்றினுக்கிரங்குமோராவெனவிருந்தார்.

(௩௨)

அன்னராயினுமரசனுக்கதுவலதுறுதி
பின்னரில்லெனக்கருதியும்பெருநிலவரைப்பில்
மன்னுமன்னுயிர்க்கிராமனின்மன்னவரில்லை
என்னவுன்னியும்விதியதுவலியினுமிசைந்தார்.

(௩௩)

இருந்தமந்திரக்கிழவரதெண்ணமுந்தன்பால்
பரிந்தசிந்தையம்மன்னவன்கருதியபயனும்
பொருந்துமன்னுயிர்க்குறுதியும்பொதுவுறநோக்கி
தெரிந்துநான்மறைத்திசைமுகன்றிருமகன்செப்பும்.

(௩௪)

நிருபநின்குலமன்னவர்கேமிபண்டுருட்டி
பெருமைபெய்தினர்யாவரோயிராமனைப்பெற்றார்
கருமமேயிதுகற்றுணர்ந்தோய்க்குனிக்குடவ
தருமமும்மிதுதக்கதேநினைத்தனைதகவோய்.

(௩௫)

புண்ணியந்தொடர்வேள்களையாவையும்புரிந்த
அண்ணலேயினியருந்தவமியற்றவுமிகும்
வண்ணமேகலைநிலமகள்மற்றுனைப்பிரிந்து
கண்ணிழந்திலுளெனச்செயுமிந்தந்தகமுலோன்.

(௩௬)

புறத்துநாமொருபொருளினிப்புநல்கின்றதெவனோ
அறத்தின்முர்த்திவந்தவதரித்தானென்பதல்லால்
பிறத்துயாக்கையுங்காத்தவையின்அறத்துடைக்கும்
பிறத்துமூவருந்திருத்தியதிரும்புமத்திறலோன்.

(௩௭)

பொன்னுயிர்த்தபூமட்கதையும்புஷியேனுந்திருவும்
நின்னுயிர்த்துணையிவனெனநினைக்கின்றவீராமன்
தன்னுயிர்க்கென்கைபுல்லிதுதற்பயந்தெடுத்த
உன்னுயிர்க்கெனநல்லன்மன்னுயிர்க்கெலாமுரவோய்.

(௩௮)

வாரமென்னினிப்பகர்வதுவைகலுமனையான்
பேரினுவருமிடையுறுபெயர்கின்றபயத்தால்
விரலின்குலமைந்தனைவேநிபர்முதலோர்
யாரும்பாஞ்செய்தநல்லறப்பயனெனவிருப்பார்.

(௩௯)

மண்ணினும்நல்லன்மலர்மகன்கலைமகன்கலையூர்
பெண்ணினும்நல்லன்பெரும்புறஞ்ச்சனடியோநல்லன்
கண்ணினும்நல்லன்கற்றவர்உற்றிலாதவரும்
முண்ணுநீரினுமுயிரினுமவனையேயுவப்பார்.

(௪௦)

மலிதர்வானவர்மற்றுளாசறங்கன்காத்தனிப்பார்
இனியிம்மன்னுயிர்க்கிராமனிற்கிறந்தவரில்லை -
அனையதாதனிராசநிற்குறுபொருளறியில்
புனிதமாதவமல்லதொன்றில்லெனப்புகன்றான்.

(௪௧)

மற்றவன்சொன்னவாசகங்கேட்டலுமகனை
பெற்றவன்நினும்பிஞ்ஞகன்பிடித்தவப்பெருவில்
இற்றவன்நினுமெறிமழுவாளவனிழுக்கம்
உற்றவன்நினும்பெரியதோருவையெனான்.

(௪௨)

அனையதாடியவுவையன்கண்கணிர்ரும்பு
முனிவன்மாமலர்ப்பாதங்கள்முறைமையினிறைஞ்சி
இனியசொல்லினையெம்பெருமானருள்வழியின்
தனியஞ்ஞிலந்தாங்கியதவந்திதுதகாதோ.

(௪௩)

எக்தையியுவந்திஞ்சொலவெங்குலத்தாசர்
அந்தமில்லரும்பெரும்புகழவனியினிறுவி
முந்துவேள்வியுமுடித்துத்தம்மிருவினைமுடித்தார்
வந்ததவ்வருளெனக்குமென்னுளாசெய்துமகிழ்தான்.

(௪௪)

புறநிலைமாதவன்பின்னொன்றும்பணித்திலகிருந்தான்
முழுதுமெண்ணையுமந்திரக்கிழவர் தம்முறாந்தால்
புறநிலைட்டியாகித்தமிறைமகற்கேறத்

தொழுதகையினென்சுமந்திரன்முன்னின்னொல்லாம்.

(௪௫)

உறத்தரும்மரையாமற்கொன்றுவந்தின்றமனத்தை
தூறத்தியையென்று சொற்குமெல்லி ஓலத்தொல்லோர்
மறத்தல் செய்கிலாத் தருமத்தைமறப்பதும்வறக்கன்
றறத்தியுடங்கிலிக்கொடிதெனலாவதொன்றியாதே.

(௪௬)

புறாசைமாக்கியிருபர்க்கும்புரத்துறைவோர்க்கும்
உணர்செய்மந்திரக்கிழவர்களுமுனிவர்க்குமுள்ளம்
முறாசைமாப்பயின்முதன்மணிப்புதல்வினைமுறையால்
அறாசைஞக்கிப்பின்னப்புறத்தடுத்ததுபுரியாய்.

(௪௭)

என்றவாசகஞ்சுமந்திரனியம்பலுமிறைவன்
நன்றுசொல்லினைநம்பியையநலிர்முடிஞட்டி.
நின்னுயின்றதுசெய்வதுவினாவின்னியே
சென்றுகொண்டனைதிருமகள்கொழுனனையென்றான்.

(௪௮)

உலங்கல்மன்னையடிதொழுதவன்மனமனையான்
விலங்கல்மாரிகைவிதியில்வினாவொடுசென்றான்
தலங்களாயாவையும்பெற்றனன்றினெனத்தனிர்ப்பான்
பொலன்கொடேரொடுமிராகவன்றிருமனைபுக்கான்.

(௪௯)

பெண்ணினின்னமுதன்னவள்தன்னொடும்பிரியா
வண்ணவெஞ்சிலைக்குரிசிலுமருங்கினிதிருப்ப
அண்ணலாண்டிருந்தானழகருநறவெனத்தன்
கண்ணுமுள்ளமும்வண்டெனக்கனிப்புறக்கண்டான்.

(௫௦)

சண்டிகைதொழுதையவிக்கடலிடைக்கிழவோன்
உண்டொர்காரியம்வருகெனவுரைத்தனனெனலும்
புண்டரீக்கட்புரவலன்பொருக்கெனவெழுந்தோர்
கொண்டல்போலவன்கொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டான்.

(௫௧)

முறையின்மொய்முகிலெனமுரசார்த்திடமடவார்
இறைகழன்றசங்கார்த்திடவிமையவொங்கள்
குறைமுடிந்ததென்றார்த்திடக்குஞ்சியைச்சூழ்ந்த
நறையலங்கல்வண்டார்த்திடத்தேர்மிசைநடந்தான்.

(௫௨)

ஆண்டுதன்மருங்கி லுயுவந்தன்புறநோக்கி
பூண்டபோர்மழவுடையவனெடும்புழந்தாறு
நிண்டதோனையறிப்பயந்தெடுத்தயானின்னை
வேண்டியெய்திடவினாவதொன்றுளதெனவிளம்பும். (சு.௧)

ஐயசாலவுமலசினனரும்பெருமூப்பும்
வெய்யதாயதுவியலிடப்பெரும்பரம்விசித்த
தொய்யன்மாரிலச்சுமையுறுசிறைதுறந்தினியான்
உய்யலாவதொர்நெய்புகவுதவிடவேண்டும். (சு.௨)

உருமைமைந்தரைப்பெறுமின்றதுதுயர்நீங்கி
இருமையும்பெறற்கென்பதுபெரியவரியற்கை
தருமமன்னரிற்றந்தயாந்தளர்வதுதகவோ
கருமமென்வயிற்செய்யிலென்கட்டுனாகோடி. (சு.௩)

மைந்தநங்குலமரபினின்மணிமுடிவேந்தர்
தந்தமக்களேகடைமுறைநெடுநிலந்தாங்க
ஐந்தொடாகியமுப்பகைமருங்கறவகற்பி
உயந்துபேரயினருழிநின்றெண்ணினுமுலவார். (சு.௪)

முன்னையுழவினைப்பயத்தினுமுற்றியவேள்வி
பின்னையெய்தியநலத்தினுமரிதினிற்பெற்றேன்
இன்னம்யானிந்தவரசியலிடம்பையனென்றால்
நின்னையீன்றுளபயத்தினினிரம்புவதியாதோ. (சு.௫)

ஒருத்தலைப்பரத்தொருத்தலைப்பங்குவினார்கி
எருத்தினீங்குநின்றியல்வரக்குழைந்திடருத்கும்
வருத்தமீங்கியவ்வரம்பறுதிருவினைமருவும்
அருத்தியுண்டெனக்கையவிதருளிடவேண்டும். (சு.௬)

ஆளுமன்னெறிக்கமைவருமமைவினனாகி
நாளும்நங்குலநாயகன்நறைவிரிகமலத்
தாளின்நல்கியகங்கையைத்தந்துதந்தையரை
மீள்விவின்னுலகேற்றினுனொருமகன்மேனாள். (சு.௭)

மன்னரானவரல்லர்மேல்வானவர்க்கரசாம்
பொன்னின்வார்கழற்புரந்தரன்போலியரல்லர்
பின்னுமாதவந்தொடங்கினோன்பிழைத்தவர்பிறரார்
சொன்மருமகற்பெற்றவரருந்துயர்துறந்தார். (சு.௮)

அநீசயதாதுவெழுந்தாயர்ப்பெருந்தாமரமாதன்
 சீனோசீனென்வெள்ளைத்தளவெனக்கொளவேண்டாம்
 புனையுமாறுபுனெக்திந்தகல்லறம்புரக்க
 நினையல்வெண்டின்பாணின்வழிப்பெறுவதென்றான்.

(௬௬)

தாதுதயர்ப்பரிசுரைசெயத்தாமரைக்கண்ணன்
 காதுவழிநிலநிகழ்த்திலன்சுடனினென்றார்ந்தும்
 யாதுசொற்றவனெவியதுசெயலன்றோ
 நிதியெற்கொனநினந்துமப்பணிதலைநின்றான்.

(௭0)

சூருநிலிந்தையமனக்கொண்டகொற்றவென்குடையான்
 தருநிலிவ்வாமெனச்சொடியுயிருறத்தமுடி
 நருநியன்னதன்மந்திரச்சுற்றமுஞ்சுற்ற
 பொருளில்மேருவும்பொருவருங்கோயில்போய்ப்புக்கான்.

(௭௧)

நிலந்தவந்தணர்கெடுத்தகைமன்னவர்க்காத்
 துவந்தமைந்தற்கன்மடந்தையருழையர்பின்னொடர்
 கமந்திரன்மடந்தேர்மிசைச்சுந்தரத்திரடோள்
 அமைந்தமைந்தனுந்தன்னெடுங்கோயில்சென்றடைந்தான்.

(௭௨)

வென்றிவேந்தனாவருகவென்றுவணங்கிற்றிருந்து
 பொன்றினிந்ததோட்டரும்பெறலில்சினிபோகநி
 நன்னுதித்திரநளிர்முடிக்கித்தற்குநல்லீர்
 சென்றுவெண்டுவவரன்றறையமைக்கெனச்செப்ப.

(௭௩)

உரியமாதவனொன்றிதென்றமைந்தனன்வினாந்தோர்
 பொருளில்தேர்மிசையந்தணர்குழாத்தொடும்போக
 நிருயர்கேண்மின்களிராமற்குநெறிமுறைமையினால்
 திருவும்புமியுஞ்சிந்தையிற்சிறந்தனவென்றான்.

(௭௪)

இறைவன்சொல்லெனுமின்னறவருந்தினர்யாரும்
 முறையினின்பிலர்முகந்துறுகையிடைமூழ்கி
 நிறையுநெஞ்சிடையுவகைபோய்மயிர்வழிநிமிர
 உறையும்விண்ணகமுடலொடுமெய்தினரொத்தார்.

(௭௫)

ஒத்தசிந்தையருவகையரொருவர்க்கங்கொருவர்
 தத்தமக்குற்றவரசெனத்தழைக்கின்றமனத்தர்
 முத்தவென்குடைமன்னனைமுறைமுறைதொழுதார்
 அத்தகன்மெனவன்பிடுதெறிவிப்பதானார்.

(௭௬)

(வேறு.) முவெழுமுறைமையெங்குலம். என்முற்றும்
பூவெழுமழவினாற்பொருதுபோக்கிய
சேவகன்சேவகஞ்சேகுத்தசேவகன்
காவலிவ்வுலகமீதறனென்றாரோ.

(118)

வேறெலாமன்னரும்விரும்பியின்னது
கூற்றாரதுமனங்கொண்டகொற்றவன்
வழிநுனுவகையையொளிக்குஞ்சிந்தையான்
மாறுமோரளவைசால்வாய்மைகூற்றான்.

(119)

மகவையினன்பினுன்மயங்கியானிது
புகலநீர்புகன்றவிப்பொம்மல்வாசகம்
உகவையின்மொழிந்ததோவுள்ளம்நோக்கியோ
தகவெனநினைந்ததோதன்மையென்னென்றான்.

(120)

இவ்வகைவுரைசெயவிருந்தவேந்தவை
செவ்வியநின்றிருமகற்குத்தேர்ந்துளோர்
அவ்வவர்க்கவ்வவராற்றவாற்றுவும்
எவ்வமிலன்பிணையினிதுகேளேனா.

(121)

தானமுந்தருமமுந்தகவுந்தன்மைசேர்
ஞானமும்நல்லவர்ப்பேணுநன்மைபும்
மானவவையநின்மகற்குவைகலும்
நனமில்செல்வம்வந்தியைகவென்னவே.

(122)

ஊருணரிநிறையவுமுதவுமாயிர்
பார்கெழுபழுமரம்பழுத்தற்றாகவும்
கார்மழைபொழியவுங்குறளிபாய்நதி
வார்புனல்பெருகவுமறுக்கின்றார்களையார்

(123)

பனையவாநெடுங்கரப்பருமயானையாய்
நினையவாந்தன்மையைநினைந்தமன்னுயிர்க்
கனையவாறன்பினனிர்ராமனீண்டவற்
கனையவாறன்பினவவையுமென்றனர்.

(124)

மொழிந்ததுகேட்டலுமொய்த்துநெஞ்சினைப்
பொழிந்தபேருவகையான்பொங்குகாதலான்
கழிந்ததோரிடரினாக்விக்குஞ்சிந்தையான்
வழிந்தகண்ணரினான்மன்னன்கூறுவான்.

(125)

செய்துமாயிற்றுமூத்திங்கெயிற்றிங்கின்பால்
 வெய்துமாயிற்றுமூத்திங்கெயிற்றிங்கின்பால்
 என்மனென்பதென்னைநினைக்கின்
 துன்பமான்மையடைகோருமுந்நெய்தல்.

(50)

ஆராய்வதிலிருந்து பின்னாலானவன்
புறநாடு போகாமல் போகுவான்
உணாதெரிசுணாதையொருங்குகொண்டொரு
வனா பொருமண்டபமருங்கு போயினான்.

(2/5)

(வேறு.) ஆண்டவன்விலையாகவழிந்தவர்
பூண்டகாதலர்முட்டவிறுக்கொங்கையர்
நிண்டகூத்தலர்நிள்கலைதாங்கலர்
மண்டவோடினரிட்டிடைமிதழ்வுலர்.

(2/3r)

ஆதித்யன் பண்ணை டிரைவியோ
பாதித்யன் பார்த்தவர்க்கேகரம்
சூதித்யன் சொல்வதுதான்
மாதித்யன் மனையார்நால்வோ.

(१५)

சண்டமாநாதுகாத்தலினேக்கினுள்
கொண்டல்வண்ணைநல்கியகோசனை
கண்டபேருவகைப்பொருளான்னது
தொண்டைவாயினிர்சொல்லுமினின்டென்றான்.

(2/25)

மன்னெடுக்கழல்வந்துவணங்கிட
பன்னெடும்பகல்பாரளிப்பாயென
நின்னெடும்புதல்வன்றனைநேமியான்
தொன்னெடும்முடிஞட்டுகின்னுகொன்றான்.

(50)

பிறக்குஞ்செல்வமகற்கெனச் சிந்தையிற்
பிறக்கும்பேருவகைக்கடல்பெட்பற
வறக்குமாவடவைக்கனலானதால்
அறக்குமன்னவனென்னுந்துணுக்கமே.

(५५)

அன்னளாயுமரும்பெறலாறமும்
நன்னிதிக்குவையும்நனிநல்கித்தன்
நன்னுகாதற்சுமித்தினாயோடும்போய்
மின்னுநெய்யன்மேவிடமேவினான்.

(52)

மேவிமென்மலராள்நிலமாகெனும்
தேவிமாரோடுந்தேவர்களாயாவர்க்கும்
ஆவியும்மறியும்முதலாயவன்
வானிமாமலர்ப்பாதம்வணங்கினான்.

(100)

என்வயிற்றருமைந்தற்கினியருள்
உன்வயிற்றதென்றருளுலகியாவையும்
மன்வயிற்றினடக்கியமாயனைத்
தன்வயிற்றினடக்குந்தவத்தினான்.

(101)

என்றிறைஞ்சியவ்விந்தினாகேள்வனாக்
கொன்றுநான்மறையோதியபூசனை
நன்றிறைத்தவணல்லதவர்க்கெலாம்
கன்றுடைப்பசுவின்கடனல்கினான்.

(102)

பொன்னுமாமணியும்புனைசாந்தமும்
கன்னிமாரொடுகாசினியிட்டமும்
இன்னயாவையுமீயந்தனளந்தணர்க்
கன்னதானமுமாடையுநல்கினான்.

(103)

நல்கிநாயகனுண்மலர்ப்பாதத்தை
புல்லிப்போற்றிவணங்கிப்புறையிலா
மல்லன்மாளிகைக்கோயில்வலங்கொளா
தொல்லேநோன்புகளாயாவுந்தொடங்கினான்.

(104)

க-வது. மந்திரப்படல முற்றம்.

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

உ-வது. மந்தநாகுழிச்சிப்பிடலம்.

கடிகமிழ்தாரினான்கணிதமாக்களை
முடிவுறநோக்கியோர்முதன்மைகூறிப்பின்
வடிமழுவாளவற்கடந்தமைந்தற்கு
முடிபுனைகடிகைநாள்மொழியினென்றனன்.

(க)

பொருந்துநாணூளின்புதல்வற்கென்றனர்
திருந்தினான்னசொற்கேட்டசெய்கழல்
பெருந்தின்மால்யானையான்பிழைப்பில்செய்தவம்
வருந்தினான்வருகெனவசிட்டனெய்தினான்.

(உ)

உருளும்நெய்யுமொண்கவரொஃகமும்
மருளில்வாணியும்வல்லவர்மூவர்க்கும்
தெருளும்நல்லறமும்மனச்செம்மையும்
அருளும்நீத்தபின்னாவதுண்டாகுமோ.

(௧௩)

சூதுமுந்நூற்சொல்லோமாத்நூயர்
நீதிமைந்தவினைக்கிலையாயினும்
எதமென்பனயாவையுமெய்துதற்
கோதுமுலமவையெனவோர்நியே.

(௧௪)

யாரொடும்பகைகொள்ளிலனென்றபின்
போரொடும்புகழொடும்பகாததன்
தாரொடும்புக்கெடல்வாததுதந்தபின்
வேரொடும்புகெடல்வேண்டலுண்டாகுமோ.

(௧௫)

கோளுமைம்பொறியுங்குறையப்பொருள்
நாளுக்கண்டுகிக்குறுநோன்மையின்
ஆளும்மல்வரசேயரசன்னது
வாளின்மேல்வருமாதவமைந்தனே.

(௧௬)

உமைக்குநாதற்குமோங்குபுள்ளுநர்க்கும்
இமைப்பில்நாட்டமொடும்புடையானுக்கும்
சமைத்ததோள்வலிதாங்கினராயினும்
அமைச்சர்சொல்வழியாற்றுவதலாற்றலே.

(௧௭)

என்புதோலுடையார்க்குமிலார்க்குந்தம்
வன்பகைப்புலன்மாசறமாய்ப்பதென்
முன்புபின்பின்பிழவுலகத்தினும்
அன்பினல்லதோராக்கமுண்டாகுமே.

(௧௮)

வையமன்னுயிராகவம்மன்னுயிர்
உய்யத்தாங்குமுடலன்னமன்னனுக்
கையமின்றியறங்கடவாதருள்
மெய்யினின்றபின்வேள்வியும்வேண்டிமோர்.

(௧௯)

இனியசொல்லினனீகையனெண்ணினன்
வினையன்நூயன்விழுமியன்வென்றியன்
நினையுநீதிநெறிகடவானெனில்
அனையமன்னற்கழிவுமுண்டாங்கொலோ

(௨௦)

நிலமல்லவென்பிச்செம்பொற்றிலைத்
தாலமன்னதனிநிலைதாங்கிய
ஞாலமன்னற்குநல்லவர்க்கென்கிய
காலமல்லது கண்ணுழன்டாகுமோ.

(௧௬)

ஒர்வினல்வினையுற்றத்திறுருரை
பேர்வில்லெதாக்கிவிபெற்றுளதென்றரோ
தீர்விலன்புறொறுத்தவிற்செவ்வியோர்
ஆர்வமன்னவற்காயுதமாவதே.

(௨0)

தாமகேதுபுவிச்சொனத்தோன்றிய
வாமமேகலைமங்கையரால்வரும்
காமமில்லையெனிற்கடுங்கேடேனும்
நாமமில்லைநாநாமமில்லையே.

(௨௨)

எனென்றிவியனவையாப்
பொனகற்குவினம்பிப்பலன்கொளிர
ஆளவன்ஞெடுமாயிரமெளவியான்
தானநண்ணினன்றத்துவநண்ணினான்.

(௨௩)

நண்ணிராகணைவள்ளலைநான்மறைப்
புண்ணியப்பலலாட்டிப்புலமையோர்
எண்ணுகல்வினைமுற்றுவித்தேற்றினான்
வெண்ணிறத்ததருப்பைபிழித்தரோ.

(௨௪)

(வேறு.) ஏற்றிடவாண்டகையினிதிருந்துழி
தாற்றடமார்பனும்நாய்தினெய்தப்போய்
ஐற்றல்சாலரசனுக்கறிவித்தானவன்
சாற்றுநகரணிசமைக்கவென்றான்.

(௨௫)

ஏவிலவள்ளுவிராமனையே
பூமகன்கொழுநனைய்ப்புனையுமெளவியக்
கோகரணிகெனக்கொட்டிம்பேரியத்
தேவருங்கனிகொளத்திரிந்துசாற்றினான்.

(௨௬)

கவியமைந்தகியக்காணைநானையே
புதியமைமணிமுடிபுனையுமென்றசொல்
செவியமைநுகர்ச்சியவெனினுந்தேவர்தம்
அவியமுதன்னவநகருளார்க்கெலாம்.

(௨௭)

ஆர்த்தனர்களித்தனராடிப்பாடினர்
வேர்த்தனர்தடித்தனர்சிலிர்த்துமெய்யம்மயிர்
போர்த்தனர்மன்னைப்புசுழந்துவாழ்த்தினர்
ஊர்த்தனர்நீனிதிசொல்லினூர்க்கெலாம்.

(௨௭)

திணிகடரிசுவியைத்திருத்துமாறுமப்
பணியிடைப்பள்ளியான்பரந்தமார்பிடை
மணியினைவேகடம்வகுக்குமாறும்போல்
அணிநகரணிந்தனரருத்திமாக்களே.

(௨௮)

வெள்ளியகரியனசெய்யவேறுள
கொள்ளோவாங்கொடியினாக்குழாங்குள்தோன்றுவ
களள்ளிழ்கோதையான்செல்வங்காணிய
புள்ளெலாந்திருநகர்புருந்தபோன்றவே.

(௨௯)

மங்கையர்குறங்கெனவகுத்தவாழைகள்
அங்கவர்கழுத்தெனக்கமுகமார்ந்தன
தங்கொளிமுறுவழிற்றாமநான்றன
கொங்கையைநிகர்த்தனகனகரும்பமே.

(௩௦)

முதிரொளியுயிர்த்தனமுடுகிக்காலையிற்
கசிரவன்வேறெருகவின்கொண்டாளென
மகிதொடநிவந்தனமகரதோரணம்
புதியனவலர்ந்தனபுதவராசியே.

(௩௧)

துனியுறுசெம்மணித்தூணம்நீறுதோய்
வனிதையோர்கூறினன்வடிவுகாட்டின
புனைதுகிலுறைதொறும்பொதிந்துதோன்றின
பணிபொதிகதிகொனப்பவளத்தூண்களே.

(௩௨)

முத்தினில்முழுநிலவெறிப்பமொய்மணிப்
பத்தியினிளவெயில்பரப்பநீலத்தின்
தொத்தினமிருள்வரத்தூண்டச்சோதிட
வித்தகர்விரித்தநாளொத்தவிதியே.

(௩௩)

ஆடன்மான்றேர்க்குழாமவனிகாணிய
விடெனுமுலகின்வீழ்விமானம்போன்றன
ஓடைமாக்கடகளிறுதையமால்வலா
தேடருங்கதிரொடுந்திரிவபோன்றவே.

(௩௪)

வளங்கெழுநீருந் தவர்க்கும்வையும
பலிந்ருடைநெடுந்தவர்க்குத்தபத்தியில்
விளங்க்தெரிசுடர்மணியிருளெக்கிறலால்
வளங்கிலிநீர்ந்திலசெக்கர்வானமே.

(௩௫)

பூமழைபுனல்மழைபுதுமென்கண்ணத்தின்
துமழைதரளத்தின்தோமில்வெண்மழை
தாமிழைநெரிதலிற்றகர்ந்தபொன்மழை
மாமழைமிகர்ந்தனமாடவியியே.

(௩௬)

காரொடுதொடர்மதக்களிறுசென்றன
வாரொடுதொடர்கழல்மைந்தராமென
நாரொடுகடந்தனபிழுகள்தாழ்கலைத்
தேரொடுகடக்குமத்தெரிவையமாரினே.

(௩௭)

எய்ந்தெழுசெல்வமுமழகுமின்பழும்
தேய்ந்திலவனையதுதெரியிலாமையால்
ஆய்ந்தனர்பெருகவும்அமரரிம்பரில்
பொந்தவர்பொந்திலமென்னும்புந்தியால்.

(௩௮)

அந்நகரணிவுறுமமலைவானவர்
பொன்னகரியல்பெனப்பொவியுமெல்வையில்
இன்னல்செயிராவணனிழைத்ததிமைபோல்
துன்னரும்கொடுமனக்கூனிதோன்றினுள்.

(௩௯)

தோன்றியகூனியுந்துடிக்குநெஞ்சினுள்
ஊன்றியவெகுளியாள்உனக்குமுள்ளத்தாள்
கான்றெரிநயனத்தாள்கதிக்குஞ்சொல்வினாள்
முன்றுலகினுக்குமோரிடுக்கண்மூட்டுவாள்.

(௪௦)

தொண்டைவாய்க்கேகயன்தோகைகோயின்மேல்
மண்டினுள்வெகுளியின்மடித்தவாயினுள்
மண்டைநாளிராகவன்பாணிவிலுமிழ்
உண்டையுண்டதனைத்தன்னுள்ளத்துள்ளுவாள்.

(௪௧)

நாற்கடற்படுமணிரளின்பூத்ததோர்
பாற்கடற்படுகிடைப்பவளவல்லியே
போற்கடைக்கண்ணளிபொழியப்பொங்களை
மேற்கிடந்தாடனைவினாவினெய்தினுள்.

(௪௨)

எய்தியக்கேயன்மடந்தையேடவீழ்
நொய்தலர்தாமனானோற்றநோன்பினால்
செய்தபேருவமைசால்செம்பொற்றிழை-
கைகளிற்றிண்டினாளுள்காலக்கோளனாள்.

(சாந.)

திண்டலுமுணர்ந்தவக்தெய்வக்கற்பினாள்
நீண்டகண்ணனந்தரும்நீங்குமிற்றிலள்
முண்டெழுபெரும்பழிமுடிக்கும்வெவ்வினை
தூண்டிடக்கட்டுரைசொல்லல்மேயினாள்.

(சாச.)

அணங்குவாள்விடவராவணுகுமெல்லையும்
குணங்கெடாதொளியிரிசுளிர்வெண்டிங்குள்போல்
பிணங்குவான்பேரிடர்பிணிக்கநண்ணவும்
உணங்குவாயல்லேநீயுறங்குவாயென்றாள்.

(சாநு.)

வெவ்விடமனையவள்விளம்பவேற்கணாள்
தெவ்விடிலைக்கையென்சிறுவர்செவ்விடர்
அவ்வவர்துறைதொறுமறந்திறம்பவர்
எவ்விடொனக்குவந்தடுப்பதிண்டென்றாள்.

(சாநா.)

பராவரும்புதல்வரைப்பயக்கயாவரும்
உராவருந்துயரைவிட்டுறுதிகாண்பரால்
விராவரும்புவிக்கெலாம்வேதமேயன
இராமனைப்பயந்தவெற்கிடருண்டோவென்றாள்.

(சாள்.)

ஆழ்ந்தபேரன்பினாளையகூறலும்
சூழ்ந்ததீவினைநிகர்கூனிசொல்லுவாள்
வீழ்ந்ததுநின்னலந்திருவும்வீய்ந்தது
வாழ்ந்தனள்கோசலமதியினுலென்றாள்.

(சாஅ.)

அன்னவளவ்வுரையுரைப்பவாயிழை
மன்னவர்மன்னனேற்கணவன்மைந்தனேல்
பன்னரும்பெரும்புகழ்ப்பரதன்பார்தனில்
என்னிதன்மேலவட்கெய்தும்வாழ்வென்றாள்.

(சாசு.)

ஆடவர்கையுறவான்மைமாசுற
தாடகையெனும்பெயர்த்தையலாள்பட
கோடியவரிசிலையிராமன்கோமுடி
சூடுவனானவாழ்விதெனச்சொல்லினாள்.

(நா.)

மாற்றமெதுவாசெயம்வகையுள்ளாரும்
 ஆற்றல்சால்கோசலையழிவுமொத்தவால்
 வேற்றுமையுற்றிலள்வீரன்முதைபுக்
 கெற்றவாநிருதயத்திருக்கவேகொலாம்.

(௫௧)

ஆயபேரன்பெனுமளக்கார்த்தெழ
 தேய்விலாமுகமதிவிளங்கித்தேசுற
 தூயவஞ்சுவகைபோய்மிகச்சுடர்க்கொலாம்
 நாயகமனையதோர்மாலையல்கினான்

(௫௨)

தெழித்தனஞரப்பினள்சிறுக்கண்டபுக
 விழித்தனள்வைதனள்வெய்துயிர்த்தனள்
 அழித்தனளமுதனளம்பொன்மாலையால்
 குழித்தனள்நிலத்தையக்கொடியகடனியே.

(௫௩)

வேதனைக்கூனியின்வெகுண்டினோக்கியப்
 பேதையைப்பித்திநிற்பிறந்தசெயொடும்
 ந்துயர்பகைநர்னெடிதுன்மாற்றவள்
 தாநியர்க்காட்செயத்தரிக்கிலெனென்றான்.

(௫௪)

செவந்தவாய்ச்சீதையுங்கரியசெம்மலும்
 நிவந்தவாசனத்தினிதிருப்பநின்மகள்
 அவந்தனாய்வெறுநிலத்திருக்கலானபோ
 துவந்தவாநென்னிதற்குறுதியாதென்றான்.

(௫௫)

மறந்திலன்கோசலையுறுதிமைந்தனும்
 கிறந்தகற்றிருவினிற்றிருவுமெய்கினான்
 இறந்திலனிருந்தனென்செய்தாற்றுவான்
 பிறந்திலன்பரதனிபெற்றுகாலென்றான்.

(௫௬)

சாதமிப்புவினெலாந்தம்பியோடுமிவ்
 வரதனைகாக்குமேல்வரம்பில்காலமும்
 பரதனுமிளவலும்பதியின்கிப்போய்
 விரதமாதவஞ்செயவிடுதனன்றென்றான்.

(௫௭)

பண்ணுகடகரிப்பரதன்பார்மகள்
 கண்ணுகவினராயினிதுகாத்தவம்
 மண்ணுறுமுரசுடைமன்னர்மாலையில்
 ளண்ணுறப்பிறலினிறத்தனன்றென்றான்.

(௫௮)

பாக்கியம்புரிந்திலாப்பரதன்றன்னைப்பண்
டாக்கியபொலன்கழலரசனானையால்
தேக்குயர்கல்லதர்கடிதுசேனாடை
போக்கியபொருளெனக்கின்றுபோந்ததால்.

(ருச)

மந்தனாபின்னரும்வகைந்துகூறுவான்
அந்தரந்தீர்த்துலகளிக்கும்நீரினால்
தந்தையுங்கொடியன்நற்றாயுந்நியளால்
எந்தையேபரதனேயென்செய்வாயென்றான்.

(ரு0)

அனாசரிப்பிறந்துபின்னனாசரில்வளர்ந்
தனாசரிப்புருந்துபேரனாசியானநீ
கனாசெயற்கருந்துயர்க்கடலில்வீழ்கின்றாய்
உனாசெயக்கேட்கிலையுணர்தியோவென்றான்.

(ருக)

கல்வியுபிளமையுங்கணக்கிலாற்றலும்
வில்வினையுரிமையுமழகும்வீரமும்
எல்லையில்குணங்களும்பரதற்கேயது
புல்லையுயுத்தமுதேயும்போலென்றான்.

(ருஉ)

(வேறு.) வாய்கயப்புறமந்தனாவழங்கியவெஞ்சொல்
காய்கனற்றலெனய்சொரிந்தெனக்கதங்கனற்ற
கேகையர்க்கிறைதிருமகளினரிளவரிகள்
தோய்கயற்கண்கள்செவப்புறநோக்கினள்சொல்லும்.

(ருங)

வெயின்முறைக்குலக்கிரவன்முதலியமேலோர்
உயிர்முதற்பொருடற்றம்பினுமுறைதிறம்பாதோர்
மயின்முறைக்குலத்துரிமையைமனுமுதல்மரபை
செயிருறப்புலச்சிந்தையாலென்சொனய்தீயோய்.

(ருச)

எனக்குநல்லையுமல்லையென்மகன்பரதன்
தனக்குநல்லையுமல்லையத்தருமமேநோக்கில்
உனக்குநல்லையுமல்லையவந்துழினைதூண்ட
மனக்குநல்லனசொல்லினைமதியிலாமனத்தோய்.

(ருரு)

பிறந்திறந்துபோய்ப்பெறுவதுமிழப்பதும்புகழேல்
நிறந்திறம்பினும்நியாயமேதிறம்பினும்நெறியின்
திறந்திறம்பினுஞ்செய்தவந்திறம்பினுஞ்செயிர்நீர்
மறந்திறம்பினும்வரன்முறைதிறம்புகல்வழக்கோ.

(ருரு)

போதியென்னெதிரின்னுதின்புன்பொழிநாலை
செதியாதினுபொழிந்தனென்புறந்திலறியின்
நிதியல்லவும்நெறிமுறையல்லவும்நினைந்தாய்
அதியாதவினறிவிசியடங்குதியென்றான்.

(௬௭)

அஞ்சிமந்தனாயசன்நிலனம்மொழிகேட்டும்
நஞ்சுநீர்க்கிணுந்தீர்கிலாததுநவீந்தென்ன
தஞ்சமேயுனக்குறுபொருளுணர்த்துதைதவினான்
வஞ்சிபோலியென்றடிமிசைவிழ்ந்துவைவழக்கும்.

(௬௮)

முத்தவற்குரித்தரசெனுமுறைமையினுலகம்
காத்தமன்னாவினியோயனன்றோசடல்வண்ணன்
எத்துநிண்புடிபுணைவதற்கிசைந்தனென்னால்
மீத்தருளுசெல்வம்பரதனைவிலக்குமாறெவனோ.

(௬௯)

அறநிரம்பியளருளுடையருந்தவர்க்கேனும்
பெறருந்திருப்பெற்றபின்சுந்தனைபிரிதாம்
மறமினாந்துமைவையிலராயினுமனத்தால்
ஹனுமும்படியேயற்றுவரிடையருவின்னல்.

(௭௦)

புரியுந்தன்மகனாசெனிற்புதலமெல்லாம்
விரியுந்திந்தனைக்கோசலைக்குடைமையாமென்றால்
பரியுகின்ருலப்புதல்வற்குமுனக்குமிப்பார்மேல்
உரியதென்னவருதவியவொருபொருளல்லால்.

(௭௧)

தூண்டியின்னலும்வறுமையுந்தொடர்தரத்துயரால்
நாண்டுவந்துணையரந்தவர்க்கிருநிதியவனை
வேண்டியீதியோவெள்குதியோவிம்மனோயால்
மாண்டிபோதியோமறுத்தியோவெங்கணம்வாழ்தி.

(௭௨)

சிந்தைசெய்கையிறற்கைத்தனையினிச்சிலநாளில்
தந்தயின்மையுமெரிமையுநிற்காண்டுதவிர்க்க
உந்தையுன்னையுன்கிளாநூர்மற்றுன்குலத்துள்ளோர்
வந்துகாண்பதுன்மாற்றவின்செல்வமோமதியாய்.

(௭௩)

காதலுன்பெருங்கணவனையஞ்சியக்கனிவாய்ச்
சிதைத்தையுன்றாதையைத்தெறுகிலனிராமன்
மாதுலனவனுதைக்குவாழ்வியுண்டோ
யேதையுன்றுணையாருவர்பழிபடப்பிறந்தார்.

(௭௪)

மற்றும்துந்தைக்குவான்பகைபெரிதுளமறத்தார் -
செற்றபோதிவர்சென்றுதவாரொளிற்செருவில்
கொற்றமென்பதொன்றெவ்வழியுண்டதுகூறாய்
சுற்றமுங்கெடச்சகுதுயர்க்கடல்விழத்துணிந்தாய்.

(எற)

கெடுத்தொழிந்தனைபுனக்கரும்புதல்வனைக்கிளர்நீர்
உடுத்தபாரகமுடையவனொருமகற்கெனவே
கொடுத்தபேரரசவன்குலக்கோமைந்தர்தமக்கும்
அடுத்ததம்பிக்குமாம்பிறர்க்காகுமோவென்றாள்.

(எந)

நீயமந்தனாயிவ்வுரைசெப்பலுந்தேவி
தூயசிந்தையுந்திரிந்ததுகுழ்ச்சியினிமையோர்
மாயையும்மவர்பெற்றநல்வரவுண்மையாலும்
ஆயவந்தணரியற்றியவருந்தவத்தாலும்.

(எள)

அரக்கர்பாவமுமல்லவரியற்றியவறமும்
அரக்கநல்லருள்துறந்தனள்தூய்மொழிமடமான்
இரக்கமின்மையன்றோவின்றிவ்வுலகங்களிராமன்
பாக்குந்தொல்புகழமுதினைப்பருகின்றதுவே.

(எஅ)

அனையதன்மையளாகியகைகயன்னம்
வினைநிரம்பியகூனியைவீரும்பினனோக்கி
எனையுவந்தனையினியென்மகனுக்குமனையான்
புனையுந்முடிபெறும்படிபுகலுதியென்றாள்.

(எக)

மாழையுண்கணியுரைசெயக்கேட்டமந்தனாயென்
தோழிவல்லனென்றுணைவல்லனென்றடிதொழுதாள்
தாமுமன்னிலையென்னுரைதலைநிற்பினுலகம்
ஏழுமேழுமுன்னொருமகற்காக்குவெனென்றாள்.

(அற)

நாடியொன்றுனக்குரைசெய்வென்றளிர்மணிநகையாய்
தோடிவந்ததார்ச்சம்பரன்தொலைவுற்றவேலை
ஆடல்வென்றியானருளியவாமவையிரண்டும்
கோடியென்றனளுள்ளமுங்கோடியகொடியாள்.

(அக)

இருவரத்தினிலொன்றினுலரசுகொண்டிராமன்
பெருவனத்திடையேழிருபருவங்கள்பெயர்ந்து
திரிதரச்செய்தியொன்றினுல்செழுநிலமெல்லாம்
ஒருவழிப்படுமுன்மகற்குபாயுமிதென்றாள்.

(அஉ)

உணத்தகலியையுவுவந்தனவுயிருறத்தமுவி
நிலைத்தமாமணியாரமுந்நியமும்பீட்டி.
துணத்தவேலைநுழைகமென்னொருமகந்தைய
தனாககுநாயகந்தாயினிந்யெனத்தனியா.

(அக)

நன்றுசொல்லினைநம்பியைநலிர்முடிசூட்டல்
துன்றுகானத்திலிராமனைத் துரத்தலிவ்விரண்டும்
அன்றகாமெனிலரசன்முன்னொருயிர் துறந்து
பொன்றிநிங்குதல்புரிவென்யான்போதிந்யென்றாள்.

(அச)

கூனிபோனபிங்குலமலர்க்குப்பைநிந்திழிந்தாள்
சோனைவார்குமுற்கற்றையிற்சொருகியமலை
வானவார்மறைதுறைதருமதியிதிர்ப்பாள்போல்
தேனவாவுறுவன்டினமலமரச்சிதைத்தாள்.

(அரு)

வினையுந்தன்புகழ்வல்லியைவோறுத்தென்ன
மிகொகாள்மேகலெரிந்தினன்மிகினியோடும்
வனையுந்தனன்மதியினில்மறுத்துடைப்பாள்போல்
அளகவாவுறுதலரும்பெறந்நிலகமுமழித்தாள்.

(அசு)

தாயின்மாமணிக்கலன்மற்றுந்தனித்தலிச்சிதழி
நாவிகன்குமுனிலந்நைவரப்பரப்பி
காவியுண்கன்களஞ்சனங்கான்நிடக்கலுநா
பூவுகிர்ந்ததோர்கொம்பெனப்புவிமிசைப்புரண்டாள்.

(அஎ)

நவ்வியிற்றந்தெனநாடகமயில்துயின்றென்ன
கவ்வைகூர்தரச்சனடியாங்கடிகமிழ்கமலத்
தவ்வைநிங்குமென்றயொத்திவந்தடைந்தவம்மடந்தை
தவ்வையாமெனக்கிடந்தனள்கைகயன்றனையே.

(அஅ)

உ-உத. மத்தனாகுழ்ச்சிப்படலம் முற்றம். ஆகிருவிருத்தம்-கஅரு.

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ந-வது. கைகேசிகுழ்வினைப்படலம்.

நாழிகைகங்குலினள்ளடைந்தபின்றை
யாழிசையஞ்சியவஞ்சொலேழைகோயில்
வாழியவென்றயில்மன்னர்துன்னவந்தான்
ஆழிநெடுங்கைமடங்கலாஸியன்னான்.

(க)

வாயின்மன்னர்வணங்கிற்பவந்தாய்
 யேனசெய்யுமடந்தைமாரோடேகி
 பாயல்துறந்தபடைத்தடங்கண்மென்றோள்
 ஆழிழைதன்னையடைந்தவாழிமன்னன்.

(௨)

அடைந்தவனோக்கியமந்தையென்கொல்வந்து
 தொடர்ந்ததெனத்துயர்கொண்டிரோரும்நெஞ்சன்
 மடந்தையாமாயையெடுக்குமாயேயேபோல்
 தடங்கைகள் கொண்டுதழிசையெடுக்கலுற்றான்.

(௩)

நின்றகொடர்ந்தநெடுங்கைதம்மைநீக்கி
 மின்றுவள்கின்றதுபோலமண்ணில்விழ்ந்தாள்
 ஓன்றுமியம்பலள்நீடுயிர்க்கலுற்றாள்
 மன்றலருந்தொடைமன்னனானையென்னாள்.

(௪)

அன்னதுகண்டவலங்கன்மன்னனஞ்சி
 என்னைநிகழ்த்தகிஞ்ஞாலமேழில்வாழ்வார்
 உன்னையிசுழந்தவர்மாள்வருற்றதெல்லாம்
 சொன்னபினைன்செயல்காணடிசொல்லிடென்றான்.

(௫)

வண்டிளர்தாரவன்வாய்மைகேட்டமங்கை
 கொண்டநெடுங்கணினூலிகொங்கைகோப்ப
 உண்டிகொலாம்அருள்ளன்கண்உன்கண்ஒக்கில்
 பண்டையவின்றுபரிந்தளித்தியென்றாள்.

(௬)

கள்ளவிழ்கோதைகருத்துணர்ந்தமன்னன்
 வெள்ளநெடுஞ்சுடர்மின்னின்மின்னநக்கான்
 உள்ளமுவந்துளசெய்வெனொன்றும்லோபேன்
 வள்ளலிராமனுன்மைந்தனானையென்றான்.

(௭)

ஆன்றவனவ்வுகாசுறவையமில்லாள்
 தோன்றியபேரவலந்துடைத்ததுண்டேல்
 சான்றிமையோர்குலமாகமன்னநீயன்
 நேன்றவரங்களிரண்டுமீதியென்றாள்.

(௮)

வரங்கொளவித்துணைமன்னுமல்லலெய்தி
 இரங்கிடவேண்டிவதீவனேகொளென்பால்
 பரங்கெடவிப்பொழுதேபகர்ந்திடென்றாள்
 உரங்கொள்மனத்தவள்வஞ்சமோர்கிலாதான்.

(௯)

எய்வங்கொண்டிடுஞ்நிலை
 யோசார்ப்புதுநீதகேள்வனென்றால்
 பொய்வையாள்வதெனப்புகன், ஹம்மின்றான்
 நியவையாவைநின்றுநிறத்தடியான்.

(௧௦)

நாகமென்றுங்கொடியாவ்தனவிவிய்த
 கொடியிடந்தொடர்த்துறுக்கமெய்தா
 ஷ்யபடங்கலும்வெந்தழித்தாவின
 வேசமடந்தியவேறமென்னவிழ்த்தான்.

(௧௧)

புத்தலமுற்றதனிப்புரண்டமன்னன்
 மாதுயாத்திசையாவர்சொல்லவல்லார்
 வெதனைமுற்றிடவெந்துவெந்துகொல்ல
 ஊதுலெழிற்கனலென்னவெய்துயிர்த்தான்.

(௧௨)

உலர்ந்ததுகாவுவிரோடமுற்றதுள்ளம்
 புலர்ந்ததுகண்டன்பொடித்தபொங்குபேரி
 உலர்ந்தலைமிக்கதுதக்கதென்கொலென்றென்
 றலந்தலையுற்றவரும்புலங்கொந்தும்.

(௧௩)

மேலிலிதத்திலிருக்கும்நிற்கும்விழும்
 ஓவியமொப்பவுயிர்ப்படங்கியோயும்
 பாவியையுற்றெதிர்பற்றியெற்றவெண்ணும்
 ஷ்ஷிபதைப்பவலக்கனையதுகின்றான்.

(௧௪)

பெண்ணெனவுற்றபெரும்பழிக்கும்நானும்
 உண்ணிறைவெப்பொடியிர்த்துயிர்த்துலாவும்
 சுண்ணிலினைக்குமயர்க்குமிக்ககைவேல்
 புண்ணுழைதைக்கவுழைக்குமானபோல்வான்.

(௧௫)

சும்பநெடுங்குரியானையன்னமன்னன்
 வெம்பிவிழந்தெழும்விம்மல்கண்டுவிெய்துந்
 ஹம்பர்நடுக்கினனாழிபேர்வதொத்த
 தம்பனகண்ணவனாள்மன்னதேயால்.

(௧௬)

ஷ்ஞ்சலையனதல்லல்கண்டுமுள்ளம்
 நஞ்சிலன்நானிலனென்னநாணமாமால்
 வஞ்சனபண்டிமடந்தைவேடமென்றே
 தஞ்செனமாதையுள்ளலார்கள்தக்கோர்.

(௧௭)

இந்திலைமின்றவந்தன்னையெய்தநோக்கி
நெய்நிலைவேலவனினைசைத்ததுண்டோ
பொய்நிலையோர்களுமுனர்ந்தவஞ்சமுண்டோ
அந்நிலைசொல்லெனதானையுண்மையென்றான். (௩௮)

இசைத்ததுமில்லைபெனக்குவந்துதியோர்
இசைத்ததுமில்லைமுனிந்தவிவ்வரங்கள்
குசைப்பரியோய்தரினினுகொள்வெனன்றேல்
வசைத்திறம்மின்வாயின்வைத்துமாள்வெனன்றான். (௩௯)

இந்தநெடுஞ்சொலவ்வேழைதகையமுன்னே
வெந்தகொடும்புணில்வேறுழைந்ததொப்ப
சிற்தைகிரிந்துஇசைத்தாய்ந்நுவிழ்தான்
மைந்தனலாதுயிர்வேறிலாதமன்னன். (௪௦)

ஆகொடியாயெனும், ஆவிகாலும்அந்தோ
ஓகொடிதேயறமென்னும்உண்மையொன்றும்
சாகவெனவெழும்மெய்தளாடிவீழும்
மாகழும்நாகழும்மன்னும்வென்றவாளான். (௪௧)

நாரியரில்லைபிஞ்ஞாலமேறமென்ன
கூரியவாள்கொடுகொன்றுநீக்கியானும்
பூரியொண்ணிடைவீழ்வெனன்றுபொங்கும்
வீரியர்வீரம்விழுங்கிநின்றவேலான். (௪௨)

கையொடுகையைபுடைக்கும்வாய்கடிக்கும்
பொய்யுணாகுற்றமெனப்புறங்கிவாரும்
நெய்யெரியுற்றெனநெஞ்சழிந்துசோரும்
வையகமுற்றும்நடந்தவாய்மைமன்னன். (௪௩)

ஒறுப்பினுமந்தமுண்மையொன்றுமோவா
மறுப்பினுமந்தமென்றுவாய்மைமன்னன்
பொறுப்பினுமிநிலைபோகிலானாவாளால்
இறுப்பினுமாவதிரப்பதென்றெழுந்தான். (௪௪)

(வேறு.) கோன்மேற்கொண்டிக்குற்றமநற்கிக்குறிகொண்டார்
போன்மேலுற்றதுண்டெனினன்றும்பொறையென்னு
கான்மேல்விழ்தான்கந்துகொல்யானைக்கரிமன்னர்
மேன்மேல்வந்துமுந்திவணங்கிமிடைதாளான். (௪௫)

கொள்ளானின்செய்வொன்றென்கொண்டாலும்
நள்ளாதித்தகாளிலிருந்தலத்தனிலென்றும்
உள்ளாரெல்லாமோதவுக்கும்புகர் கொள்ளாய்
எள்ளாநிற்கும்வன்பழிகொண்டென்பயனென்றான்.

(௨௬)

வானோர்கொள்ளார்மண்ணவருய்யாரினிமற்றென்
வானோர்செய்கையாரொடுநிழிவ்வரசாள்வாய்
யானெனசொல்லக்கொள்ளவிசைந்தான்முறையாலே
தானெனல்குமுன்மகனுக்குத்தகையென்றான்.

(௨௭)

உண்ணெவெண்டுமென்னி, நூநியங்கடவேனென்
உண்ணாராயிலேண்டி, நுமின்றேயுனதன்றோ
பெண்ணெவண்மைக்கையன்மானேபெறுவாயேல்
மண்ணென்கொள்நீமற்றையதொன்றும்மறவென்றான்.

(௨௮)

வாய்தந்தேனென்றேனினியானேவதுமாற்றென்
நொய்தந்தென்னெனவெனசெய்துநுவலாதே
தாய்தந்தென்னத்தன்னையிரந்தாற்றழல்வெங்கட்
பேய்தந்தியும்பேய்துதந்தாற்பிழையாமோ.

(௨௯)

இன்னேயின்னெபன்னியிரந்தானிகல்வேத்தன்
தன்னேரில்லாதியவருள்ளந்தமொருள்
முன்னேதத்தாயிவ்வாங்கல்காய்முனிவாயேல்
என்னெமன்னுயாருளர்வாய்மைக்கினியென்றான்.

(௩௦)

ஆச்சொற்சொளவாவிபுழுங்காவயர்கின்றான்
பொய்ச்சொற்சொளவாய்மொழிமன்னன்பொறைகூர
நச்சுத்தியெபெண்ணுருவன்றோவெனநானு
முச்சுத்தார்போற்பின்னுமிரந்தேமொழிகின்றான்.

(௩௧)

பின்மகனுள்வான்நியினிதாள்வாய்நிலமெல்லாம்
உன்வயமாமேயானுதித்தேனுகுன்றென்
என்மகன்என்சொன்னுயிர்எல்லாவுயிர்கட்கும்
நன்மகனரித்தநாடிநவாமையவென்றான்.

(௩௨)

மெய்யெயென்றன்வேறதுறும்வினேநோக்கி
கையாநின்றேனுவுமுலர்ந்தேன்கரினம்போல்
கையானின்றென்கண்ணெதிர்பின்னுங்கழிவானேல்
உய்யெனங்காயுன்னபயம்மென்னுயிரென்றான்.

(௩௩)

இரந்தான் சொல்லும்இன்னுனாகொள்ளாள்முனிவெஞ்சாள்
மரந்தானென்னும்நெஞ்சினள்ளாணவசைபாராள்
சரந்தாவில்லாய்தந்தவரத்தைத்தவிர்கென்றல்
உரந்தானல்லால்நல்லறமாமோவுனாயென்றாள்.

(௩௩)

கொடியாளின்னகூறினள்குறக்குலவேந்தன்
முடிசூடாமற்காத்தலுமொய்காநிடைமெய்யே
நெடியானீங்கநீங்குமென்னுவியினியென்னு
இடியேறுண்டமால்வண்போல்மண்ணிடைவீழ்ந்தான்.

(௩௪)

வீழ்ந்தான்வீழாவெந்துபரத்தின்கடல்வெள்ளத்
தாழ்ந்தானுழாவக்கடலுக்கோர்ககாகாணன்
சூழ்ந்தாள்துன்பஞ்சொற்கொடியாள்சொற்கொடுநெஞ்சம்
போழ்ந்தாளுள்ளப்புன்மையைநோக்கிப்புலர்மின்றாள்.

(௩௫)

ஒன்றாநின்றவாருயிரோடும்உயிர்கேள்வர்
பொன்றமுன்னம்பொன்றினொன்னும்புகழல்லால்
இன்றோர்காறுமெல்வளையார்தம்மிறையோனா
கொன்றாநில்லைகொல்லுதியோந்கொடியாளே.

(௩௬)

ஏவம்பாராயினமுறைநோக்காயறமென்னாய்
ஆவென்பாயோவல்லைமனத்தாலருள்கொன்றாய்
நாவம்பாலென்னாருயிருண்டாயினிஞாலம்
பாவம்பாராதின்னுயிர்கொள்ளப்படுமின்றாய்

(௩௭)

ஏன்பாலோவாநான்மடமச்சம்இவையேதம்
பூன்பாலாகக்காண்பவர்நல்லார்புகழ்பேணி
நான்பாலோராநங்கையர்தம்பால்நனுகாரோ
ஆன்பாலாரோபென்பாலாரோடடைவம்மா.

(௩௮)

மண்ணாங்கின்றாராகிவலத்தால்மதியால்வைத்
தெண்ணாநின்றார்யாறையுமெல்லாவிசலாலும்
விண்ணோர்காறும்வென்றவெனக்கென்மனைவாழும்
பெண்ணால்வந்ததந்தரமென்னப்பெறுவேனோ.

(௪௦)

என்றென்றன்னும்பன்னியிரக்கும்இடர்தோயும்
ஒன்றொன்றொவ்வாஇன்னலுழக்கும்உயிருண்டோ.
இன்றின்றென்னும்வண்ணமயங்கும்இடியும்பொன்
குன்றொன்றொன்றோடொன்றியதென்னக்குவிதோளான்.

(௪௧)

ஶ்ரீதீபெரற்றேர்மன்னவனின்வாறாய்வெய்தி
பூழிப்பொற்றோள்முற்றமடக்கப்பூர்ப்போழ்தில்
ஶ்ரீதீபொய்த்தாலென் றுறையின்றேயுநீர்மாய்வென்
பாழிப்பொற்றார்மன்னவனென்றோள்பசையற்றான்.

(சஉ)

அரிந்தோள்முன்னோர்மன்னவனன்றேயருமேனி
வரிந்தார்வில்லாய்வாய்வைவளர்ப்பான்வரம்கலி
பரிந்தாலென்றோமென்றான்பரபுங்கனலேபோல்
அரிந்தோருதேனுன்னுபிரண்டன்னுமளரியன்னான்.

(சஉ)

ளியந்தாளோடுவெய்யவனென்னாமிடல்வேந்தன்
மாய்த்தேனியந்தேனின்வரமென்செய்வனமாள
மாய்த்தேநான்போய்வாறுலகாள்வென்வசைவெள்ளம்
நியந்தாய்நியந்தாய்நின்மகனோடும்நெடிதென்றான்.

(சச)

கருமுன்னங்கூறுபடுங்குந்தொலைவானின்
ளருமென்னும்வன்னுபராகத்திடைமுற்க
தேருமுநிச்செய்தைமறந்தான்செயல்முற்றி
ஶ்ரீநின்றுநிந்தைநின்றுநூரில்வற்றான்.

(சரு)

(வேறு.) சேனாலாயியகாளெலாமுநிசொன்றுபோல்வனசெய்துபின்
ளனாலாயியதேரவினாவிடொத்தவொன்றுமிரங்கிலா
வானிலாகனமாதாள்செயல்சுண்டிமைந்தர்முனிர்கவும்
நானிளுளெனவேறுள்ளநிர்க்குலாகியநங்கையே.

(சசு)

என்டருங்கடைசென்றயாமம்இயம்புநின்றனவேழையால்
வண்டிதங்கியதொங்கல்மார்பன்மயங்கியீம்மியவாறெலாம்
சுண்டிநெடுநகலங்கியஞ்ஞிறையானகாமர்துணைக்கரம்
கொண்டிதம்வயிற்செற்றியெயற்றியிளிப்போன்றனகோழியே.

(சஎ)

கோய்கயத்துமரத்துமென்சிறைதுள்ளிமீதெழுபுள்ளெலாம்
கேய்கையொத்தமருங்குன்மாதர்சிலம்பினின்சிலம்புவ
கேயத்தரசன்பயந்தவிடத்தையின்னதொர்கேடுகுழ்
மாகயத்தியையுட்கொதித்துமனத்துவைவனபோன்றவோ.

(சஅ)

சேமமென்பனபற்றிபன்புதிருந்தவின்னயில்செய்தபின்
வாமமேகலைமங்கையோடுவனத்துளயாருமறக்கிலா
நாமமப்பிடக்குமென்றுநடுக்குகின்றமனத்தவாய்
யாமுமம்மணிதத்துமென்பனபோலெழுந்தனயானையே.

(சஅ)

சிரித்தபங்கயமொத்தசெங்கணிராமனைத்திருமாலே ஆங்
கரிக்கரம்பொருகைத்தலத்துயர்காப்புநாணணிதற்குமுன்
வரித்ததன்குறிமுத்தகாகியிம்மண்ணைத்தும்நிழற்றமேல்
விரித்தபந்தர்பிரித்ததாமெனமீனொளித்தனவானமே. (௫௦)

நாமவிழ்கையிராமனைத்தொழநாளடைந்தநமக்கெலாம்
காமவிற்குடைகங்குன்மாலேகழிந்ததென்பதுகற்பியா
தாமொலித்தனபேரியவ்வொலிசாரன்மாரிதழங்கலா
மாமயிற்குலமென்னமுன்னமலர்ந்தெழுந்தனர்மாதோ. (௫௧)

இனமலர்க்குலம்வாய்விரித்தினவாசமாருதம்வீசமுன்
புனைதுகிற்கலேசோரநெஞ்சுபுழுங்கினர்சிலபூவைமார்
மனமனுக்கம்விடத்தனித்தனிவள்ளலைப்புணர்களவன்
கனவினுக்கிடைபூறடுக்கமயங்கினர்சிலகன்னிமார். (௫௨)

சாயடங்கநலங்கலந்துதயங்குதன்குலநன்மையும்
போயடங்கநெடுக்கொடும்புறிகொண்டரும்புகழ்சிந்துமத்
தீயடங்கியசிந்தையாள்செயல்கண்டுசீரியநங்கைமார்
வாயடங்கினவென்னவந்துகுவிரந்தவன்குமுதங்களே. (௫௩)

மொய்யராகநிரம்பவாசைமுருங்குதியின்முழங்கமேல்
வையராவியள்மாரன்வாளியும்வாளிலாநெடுவாடையும்
மெய்யராவிடவாவிசோரவெதும்புமாதர்தமென்செவி
பையராதுழைகின்றபோன்றனபண்கனிந்தெழுபாடலே. (௫௪)

ஆழியான்முடிசூடுநாளிடையானபாவியிதோரிரா
ஊழியாபினவாறெனவுயர்போதின்மேலுறைபேதையும்
ஏறலோகமுமெண்டவஞ்செய்தகண்ணுமெங்கள்மனங்களும்
வாழும்நாளிதெனவெழுந்தனர்மஞ்சதோய்புயமஞ்சரோ. (௫௫)

ஐயுறுஞ்சுடர்மேனியானெழில்காணமுருமவாவினால்
கொய்யுறுங்குலமாமலர்க்குவைநின்றெழுந்தனர்கூர்மைகூர்
நெய்யுறுஞ்சுடர்வேனெடுங்கண்முகிழ்த்துநெஞ்சில்நினைப்பொடும்
பொய்யுறங்குமடந்தைமார்குழல்வண்ணொபொம்மெனவிம்மவே. (௫௬)

ஆடகந்தருபுண்முயங்கிடவஞ்சியஞ்சியனந்தரால்
ஏடகம்பொதிதார்பொருந்திடயாமபேரியிசைத்தலால்
சேடகம்புனைகோதைமங்கையர்சிந்தையின்செறிதண்மையால்
ஊடல்கண்டவர்கூடல்கண்டிலர்நையுமைந்தர்களுய்யவே. (௫௭)

தழையொலித்தனவன்டொலித்தனதாரொலித்தனபேரியாம்
முழவொலித்தனதேரொலித்தனமுத்தொலித்தெழுமல்குலார்
முழையொலித்தனபுள்ளொலித்தனயாமொலித்தனவெங்கனும்
மழையொலித்தனபோல்கலித்தமனத்தின்முந்துறுவாசியே. (௩௮)

வையமேழுமொழுமாருயிரோடுகூடவழங்கும்அம்
மெய்யன்விரஞன்விரன்மாமகன்மேல்விளைந்தொர்காதலால்
கையநையநிலைம்புலன்களவிந்தடங்கிடுங்குவான்
தெய்வமேனிபடைத்தசேயொளிபோல்முங்கினதீபமே. (௩௯)

வங்கியாம்பலதேன்விளம்பினவாணிமுந்தினபாணியின்
பங்கியம்பரமெங்கும்விம்மினபம்பைபம்மினபல்வகை
பொங்கியாம்பலவுச்சுறங்கினநாபுரங்கல்புலம்பவென்
சங்கியாம்பினகொம்பலம்பினசாமதேநிரம்பவே. (௪௦)

நாபமுற்றியகாரிருட்பகைதுள்ளியொடிடவுள்ளொழும்
நீபமுற்றவுநீர்த்தகன்றெனசேயதாருயிர்தேய்தலால்
பாபமுற்றியபேகைசெய்தபகைத்திறத்தினில்வெய்யவன்
கோபமுற்றியிகச்செவந்தனனொத்தனன்குணக்குன்றிலே. (௪௧)

முலவராய்முதலாடிமுலமதாடிஞாலமுமாகிஅத்
தேவதேவர்பிடித்தபோர்விலொடித்தசேவகர்சேணிலம்
காவன்மாமுடிசூடுபெரொழில்காணலாமெனுமாசைகூர்
பாவைமார்முகமென்னமுன்னமலர்ந்தபங்கயராசியே. (௪௨)

இன்னவேலையினேழுவேலையுமொத்தபோலவினாத்தெழுந்
தன்னமாநகர்மைந்தன்மாமுடிசூடும்வைகவிதாமென
துன்னுநாதல்துரப்பவந்தவைசொல்லலாம்வகையெம்மனோர்க்
குன்னலாவனஅல்லவென்னினுமுற்றபெற்றியுணர்த்துவாம். (௪௩)

(வேறு.) குஞ்சரமனையார்சின்தைகொள்ளையார்
பஞ்சினையணிவார்பால்வனைதெரிவார்
அஞ்சனமெனவாளம்புகளிடையே
கஞ்சினையிடுவார்நான்மலர்புனைவார். (௪௪)

(வேறு.) பொங்கியவுவகைவெள்ளம்பொழிதாக்கமலம்பூத்த
சங்கையின்முகத்தார்நம்பிதம்பியரனையாராநர்
செங்கயல்கறவமாந்திக்களிப்பெனச்செவக்குங்கண்ணார்
குங்குமச்சுவடுநீங்காக்குவவுத்தோட்குமரொல்லாம். (௪௫)

மாந்நன்சுப்பின்மிகார்சோலேமனத்தையொத்தார்
வேதியர்வடிட்டனெத்தார்வேறுளமகளிரெல்லாம்
சிதையையொத்தார்அன்னாந்திருவினையொத்தார்அவ்நூர்
சாறுகைமாந்தொல்லாந்தயரதன்றன்னையொத்தார்.

(௧௧௬)

இமிழ்தினாப்பரவைஞாலமெங்கணும்வறுமைகூர்
உமிழ்வதொத்துதலுகாதலுந்திடவந்ததன்றே
குமிழ்முலைச்சிதைகொண்கன்கோமுடிபுனைதல்காண்பான்
அமிழ்தினுக்குமுவுவின்றவமரரினரசவெள்ளம்.

(௧௧௭)

பாடியல்பவளச் செவ்வாய்ப்பனைமுலைப்பரவையல்குல்
தோசையர்குழாமுமைந்தர்கம்மையுந்துவன்றியெங்கும்
எகுமினேகுமென்றென்றிடையிடைநின்றலல்லால்
போகிலமீளகில்லாபொன்னகர்வீதியெல்லாம்.

(௧௧௮)

வேந்தோபெரிதென்பாரும்வீரோபெரிதென்பாரும்
மாந்தோபெரிதென்பாரும்களிரோபெரிதென்பாரும்
போந்தேதேபெரிதென்பாரும்புகுவதேபெரிதென்பாரும்
தோந்தேதேதேரினல்லால்யாவோதேரியக்கண்டார்.

(௧௧௯)

சுவனையினெழிலும்வேலின்கொடுமைபுகுறைத்துக்கூட்டி.
திவனமுஞ்சனமென்றேயந்தநஞ்சினத்தேரியத்தீட்டி.
தவளவொண்மதிபுள்ளைத்ததன்மைசால்தடங்கணல்லார்
துவளும்றுண்ணிபையாராடுந்தோகையங்குழாத்திறற்றொக்கார்.

(௧௨௦)

நலங்கிளர்பூமியென்னும்நங்கையைநறுநறுழாயின்
அலங்கலான்புணருஞ்செல்வங்காணவந்தடைந்திலாதார்
இலங்கையினிருதரோயிவ்வேமுலகத்துவாழும்
விலங்கலுமாசைநின்றவிடாமதவிலங்கலேயால்.

(௧௨௧)

சந்திரர்கோடியென்னத்தரளவெண்கவிகையோங்க
அந்தரத்தன்னமெல்லாமார்ந்தெனக்கவரிதுன்ன
இந்திரற்குவமைசாலுமிருநிலக்கிழவொல்லாம்
வந்தனர்மெளவிசூட்டுமெண்டபமரபிற்புக்கார்.

(௧௨௨)

முற்பயந்தெடுத்தகாதற்புதல்வனைமுறையினோடும்
இற்பயன்சிறப்பிப்பாரினீண்டியவுவகைதூண்ட
அற்புகன்றிருவைச்சேருமருமணங்காணப்புக்கார்
நற்பயன்றவத்தினுய்க்குநான்மறைக்கிழவொல்லாம்.

(௧௨௩)

வினாக்களவியும் பழமந்தாரவிரிநிரையுதேக்கொல
மன்னவந்தினை சந்தார்த்தமங்கலமனை நஞ்சுநாடம்
மன்னவந்தினை சந்தார்த்தமங்கலமனை நஞ்சுநாடம்
எண்ணுங்கனமாரியெழுநிரைக்கடல்சந்தார்த்தம். (எசு)

வினாக்கொலிமனைத்தமன்னமின்னொலிமகுடகோடி-
நுனக்கொலியி கம்பிநுநஞ்சுடனாயுமறைத்தகுந்த
ஆனந்தர்வாய்முத்தமுதல்முதுவலாரணியின்சோதி
வினாக்கலாமென்றவ்வாறோர்சண்ணையுமறைத்தவன்றே. (எடு)

ஆயதோரமைதியின்மனையனைமகுடஞ்சூட்டந்
தேயுமங்கலங்கவானயாவையுரியையக்கொண்டு
நாயகாபமறைகள்வேதபாரகர்சொல்லத்தொல்லே
வாயல்கனெருச்சம்நீங்கமாதவங்கிழவன்வந்தான். (எசு)

சங்கையெழுதலவாயகன்னியிழுனநீர்த்த
மங்கலபுனலும்நாலுவாரியினி ரும்புரித்
தங்கியின்வினையிற்றேற்றயாவையுமமைத்துவீரச்
சிங்கவாதனமுமவைத்துச்செய்வனபிறவுஞ்செய்தான். (எஎ)

சனிதநாலுணர்ந்தமாந்தர்காலம்வந்தடுத்ததென்ன
பிரியறநோற்றுவின்றபெரியவன்வினாவினேகி
மணிமுடிவேந்தன்றனைவல்லையிற்றொணர்நியென்ன
பணிதலைநின்றகாதற்குமந்திரன்பரிவிற்சென்றான். (எஅ)

விண்டொடரிவந்தகோயில்வேந்தர்தம்வேந்தன்றனை
கண்டலன்வினவக்கேட்டான்கையள்கோயினண்ணி
தொண்டைவாய்மடந்தைமாரிற்சொல்லமற்றவருஞ்சொல்ல
பெண்டிநிற்குற்றமன்னுள்பிள்ளையக்கொணர்கவென்றான். (எசு)

என்றனளென்னக்கேட்டானெழுந்தபேருவகைபொங்க
பொன்றிணிமாடவிதிபொருக்கெனநீங்கிப்புக்கான்
தன்நிருவுள்ளத்துள்ளேதன்னையேநினையுமற்றக்
குன்றிவந்தொளினைத்தொழுதுவாய்புதைத்துக்கூறும். (அ0)

கொற்றவாழ்நிவர்த்துங்குவலையத்துள்ளாருன்னே
பெற்றவன்றனைப்போலப்பெரும்பரிவியற்றிநின்றார்
சிற்றவைதானுமாக்கொணர்கெனச்செப்பினுள்
பொற்றமகுடஞ்சூட்டப்போதுதிவினாவினென்றான். (அக)

ஐயனுமச்சொழ்நோவாயிர மெனவோனை
கைதொழுதரசவெள்ளங்கடலெனத்தொடர்ந்துகற்ற
தெய்வத்தெங்கப்பாடத்தேவருமகிழ்துவாழ்த்த
தையலாரினாத்துநோக்கத்தாரணிதெரிந்சென்றான். (அ௮.)

திருமணிமகுடஞ்சூட்சேவகன்செல்வின்முனென்
ஞெருவரிஞெருவர்முந்தக்காதலோடுவகையுந்த
இருகையுமினாத்துமொய்த்தாரின்னுயிர்பார்த்துமொன்றாய்
பொருவருந்தெரிந்செல்லப்புகத்திடைக்கண்டார்போல்வார். (அ௯.)

துண்ணெனுஞ்சொல்லாள்சொல்லச்சுடர்முடிதுறந்துதாய
மண்ணெனுந்திருவாய்க்கிவழிக்கொளாமுன்னம்வள்ளல்
பண்ணெனுஞ்சொல்லினுந்தந்தோளெனும்பணைத்தவோயும்
கண்ணெனுங்காலவேலுமிடைநெடுங்கானம்புக்கான் (அ௧.)

சுண்ணமுமலருஞ்சாந்துங்கனகமுந்தாவவந்து
வண்ணமேகலைபும்நாணும்வளைகருந்துவுவாரும்
புண்ணுறவனங்கன்வாளிபுழைத்ததம்புனர்மென்கொங்கை
கண்ணுறப்பொழிந்தகாமவெம்புனல்கழுவவாரும். (அ௧.)

அங்கணவனிகாத்தற்காமிவனென்னலாமோ
நங்கணன்பிலனென்றுள்ளந்தள்ளுநநடுங்கிநைவார்
செங்கணங்கரியகோலமேனியுந்தேருமாகி
எங்கணுந்தோன்றுகின்றொனைவரோவிராமனென்பார். (அ௧.)

இனையராமகளிரொல்லாமினாத்தனர்நினாத்துமொய்த்தார்
முனைவரும்நகரமுதார்முதிஞருமினாஞ்ந்தாமும்
அனையவன்மேனிகண்டாரன்பினுக்கெல்லைகாணார்
நினைவினர்மனத்தால்வாயால்நிகழ்த்தநிகழ்த்தலுற்றும். (அ௧.)

உய்த்ததிவ்வுலகமென்பாருழிகாண்கிற்பாயென்பார்
மைந்தநீகோடியெங்கள்வாழ்க்கைநாளயாவுமென்பார்
ஐந்தவித்தரிதற்செய்ததவமுனக்காகவென்பார்
பைந்துழாய்த்தெரியலாய்க்கேநல்வினைபயக்கவென்பார். (அ௧.)

உயரருளொண்கணைக்குந்தாமரைநிறத்தையொக்கும்
புயல்பொழிமேகமென்னபுண்ணியஞ்செய்தவென்பார்
செயலருந்தவங்கள்செய்திச்செம்மலைத்தந்தசெல்வத்
தயரதற்கென்னகைம்மாறுடையம்யாத்தக்கதென்பார். (அ௧.)

வாரணமற்றவந்துசராவுயிர்மாற்றும்சேமி
நாரணனொருபுயிந்தநம்பிதன்கருணையென்பார்
ஆரணமறிதல்தேற்றுவையனையனுநிகோக்தி
வாரணமின்றியோபுகண்கள்தீர்கலுழிற்பார்.

(கூ0)

நிலமாருநிலனுன்றனிறையினோடறிவுநிற்க
சீலமார்க்குண்டுகெட்டேன்றேவரினடங்குவானோ
சூலமார்க்கணிக்கும்துண்மைக்கணக்கையுங்கடந்துமின்ற
மூலமாய்புறவினாதமுர்த்தியிம்முன்பென்பார்.

(கூ1)

ஆர்கடியகழ்ந்தோர்கங்கையவனியிற்கொணர்ந்தோர் முந்தை
போர்கெழுபுலவர்க்காடியசுரபாப்பொருதுவென்றோர்
பேர்கெழுசிறப்பின்வந்தபெரும்புகழ்நிற்பதையன்
தூர்கெழுதிரடோள்தந்தபுகழினைத்தழுவியென்பார்.

(கூ2)

(வேறு.) சந்தமிவைதாயில்மணியாரம்வையாலும்
நிந்துரமுயிங்கிவைசெறிந்தமதவேழப்
பந்திகளவயப்பரிபகம்பொனின்வெறுக்கை
மைந்தவறியேர்கொளவறங்கெனரிபாப்பார்.

(கூ3)

மின்பொருவுதேரின்பரிசைவீரன்வருபோழ்தில்
தன்பொருவில்கன்றுதனிதாயிவரல்கண்டாங்
கன்புருகுசின்தையொடுமாவுருகுமாபோல்
என்புருகிகெஞ்சுருகிகஞ்சுருகிநிற்பார்.

(கூ4)

சுத்திரம்பிறற்றநியிந்தானையொடுநானு
ஆத்திரம்பிறற்றவருளோடவனியான்வார்
புத்திரரினிப்பெறுதல்புல்லிதெனநல்லோர்
சித்திரமெனத்தனிகைத்துருகிநிற்பார்.

(கூ5)

கார்மினெடுலாயதெனதூல்களுமார்பன்
தேர்மிசைநம்வாயில்கடிதேகுதல்செய்வானோ
கூர்கனகராசியொடுகோடிமணியாலும்
தூர்மினெடுவீதியினையென்றுசொரிவாரும்

(கூ6)

தாய்கையில்வளர்ந்திலன்வளர்த்ததுதவத்தால்
கேகயன்மடந்தைகளஞாலமிவனா
சுகையிலுவந்தவவ்வியற்கையதுவென்றால்
தொகையிவன்பெருவகைசொல்லல்தென்பார்.

(கூ7)

பாவமுமநூந்துயரும்வெர்பறியுமென்பார்
பூவலயரின் றுதனியன்றுபொதுவென்பார்
தேவர்பகைபுள்ளனவிவ்வள்ளத்தெறுமென்பார்
ஏவல்செயுமன்னர்தவம்யாவதுகொலென்பார்.

(௯௮)

ஆண்டினையாராயினே பக றவடல்வி ரன்
தூண்டிபுரவிப்பொருளில்சுந்தரமணித்தேர்
நீண்டகொடிமாடநிலையிற்சிறையப்போய்
பூண்டபுகழ்மன்னலுறைகோயில்புகலோடும்.

(௯௯)

(வேறு.) ஆங்குவந்தடைந்தவண்ணலாசையின்கவரினிச
பூங்குழன்மகவிருள்ளம்புதுக்களியாடநோக்கி
விங்கிருங்காதல்காட்டிவிடுமுக்கமலபீடத்
தோங்கியமகுடஞ்சூழிபுவகைவிற்ப்புக்காணன்.

(௧௦௦)

வேத்தவைமுனிவரோடுவிருப்பொடுசுளிக்குமெய்மை
எத்தவையிசைக்குஞ்செம்பொன்மண்டபமினிதினெய்தான்
ஒத்தவையுலகத்தெங்குமுள்ளவையுணர்ந்தாருள்ளம்
பூத்தவைவடிவையொப்பான்சிற்றவைகோயில்புக்கான்.

(௧௦௧)

புக்கவன்றன்னைநோக்கிப்புரவலர்முனிவர்யாரும்
தக்கதேரினைந்தான்தாதைதாமரைச்சரணஞ்சூழி
திக்கினைநிமிர்த்தகோலச்செல்வனைசெம்பொற்சோதி
மிக்குயர்மகுடஞ்சூட்டச்சூடுதல்விழாமிதென்றார்.

(௧௦௨)

ஆயனநிகழும்வேலை அண்ணலும்அயர்ந்துதேறத்
தூயவன்இருந்தகுழல்துருவினன்வருதல்நோக்கி
நாயகன்உரையான்வாயால்நான்இதுபகர்வென்னன்ன
தாய்எனநினைவான்றமுன்னேகூற்றெனத்தமியள்வந்தாள்.

(௧௦௩)

வந்தவள்தன்னைச்சென்சரிமண்ணுறவணங்கிவாய்த்த
சிந்துரப்பவளச்செவ்வாய்செங்கையிற்புதைத்துமற்றை
சுந்தரத்தடக்கைதானைமடக்குறத்துவண்டுநின்றான்
அந்திவந்தடைந்ததாயைக்கண்டஆன்கன்றின்அன்னான்.

(௧௦௪)

நின்றவள்தன்னைநோக்கியிரும்பினுளியைந்தநெஞ்சிற்
கொன்றுழல்கூற்றமென்னும்பெயரினிற்றொடுமைபூண்டாள்
இன்றெனக்குணர்த்தலாவதேயதேயென்னினுகும்
ஒன்றுனக்குந்தைமைந்தவுணர்ப்பதொருரையுண்டென்றாள்.

(௧௦௫)

எந்தையோளவீரோஉரைசெயுயவதுண்டேல்
உய்ந்தவென் அடியேன்என்விற்பிறந்தவர்உளரோவாழி
வந்ததென்தவத்தின். அயவருபயன்மற்றென்முண்டோ
தந்தையுந்நாயுந்கோதலைநின்றென்பணிமின்என்றான். (௧௦௬)

அழிநாழலகமெல்லாம்பாதனையாளநீபோய்த்
தாழிருந்தாடாள்தாங்கித்தாங்கருந்தவமேற்கொண்டு
புழிவென்சாண்மகன்னிப்புண்ணியத்துறைகளாடி
புழிரண்டாண்டின்வா வென்றியம்பிசனரசனென்றான். (௧௦௭)

இப்பொழுதெம்மனோடியம்புதற்கெளிதேயாரும்
செப்பருங்குணத்திராமன்றிருபுகச்செவ்சிநோக்கில்
ஒப்பதெழுன்புரின்பவ்வாசகமுணரக்கேட்ட
அப்பொழுதலர்ந்தசெந்தாமனாயினென்றதம்மா (௧௦௮)

தெருளுடைமனத்தாமன்னனேவென்றிறம்பவாத்தி
இருளுடையுலகந்தாங்குமின்னலுங்கியந்துயின்றான்
உருளுடைச்சகடம்புண்டவுடையவனுய்த்தகாரோ
றருளுடையொருவனிக்கவப்பினியசிற்றத்தொத்தான். (௧௦௯)

மன்னவன்பணியன்ருகில்தும்பணிமறுப்பனெவென்
பின்னவன்பெற்றசெல்வமடியனென்பெற்றதன்றோ
என்னவியுறுதியப்பாடிப்பணிதலைமேற்கொண்டேன்
மின்னொளிக்கானமின்றேபோமின்றேன்விடையுங்கொண்டேன். (௧௧௦)

௩-வது. கைகேரிகுழல்வினைப்படலம்-முற்றம். ஆசிருவீருத்தம்-உரு.

சம்பகாட்டாழ்வார்திருவாடகசேசரணம்.

ச-வது. நகர்நீங்குபடலம்.

என்றுகொண்டிணையகடியாடிவிணையிறைஞ்சிமிட்டும்
தன்னிணத்தாதைபாதமத்திசைநோக்கித்தாழ்ந்து
பொன்றிணிபோகிறுளும்புமியும்புலம்பிநையக்
குன்றினமுயர்ந்ததோளான்கோசலகோயில்புக்கான். (௧)

குறைக்கின்றவரின்கொற்றவெண்குடையுமின்றி
முறைக்கின்றவெளி முன்செல்லத்தருமப்பின்னிரங்கியேக
மறைக்குன்றமனையான்மௌகிகவித்தனன்வருமென்றென்று
நுறைக்கின்றவள்ளத்தன்னுள்முன்னொருதமியன்சென்றான். (௨)

புனைந்திலன்மௌலிகுஞ்சிமஞ்சனப்புனிதநீரால்
நனைந்திலனென்கொலென்னுமையத்தாள்நளினபாதம்
வனைந்தபொற்கழற்கால்வீரன்வணங்கலங்குழைந்துவாழ்த்தி
நினைந்ததென்னிடைபூறுண்டோநெடுமுடிபுனைதற்கென்றான். (௩)

(வேறு.) மங்கையம்மொழிகுறலுமானவன்
செங்கைகூப்பிநின்சுரதற்றிருமகன்
பங்கமில்லுணத்தெம்பிரதனே
துங்கமாமுடிசூடுகின்றனென்றான். (௪)

முறைமையன்றென்பதொன்றுண்டுமும்மைநின்
நிறைகுணத்தவனின்னிணும்நல்லனால்
குறைவிலன்னெனக்கூறினள்நால்வர்க்கும்
மறுவிலன்பினில்வேற்றுமைமாற்றினாள். (௫)

என்றுபின்னருமன்னவனேவிய
தன்றெனாமகனேயுனக்கறன்
நன்றுநும்பிக்குநானிலம்நீகொடுத்த
தொன்றிவாழுதியுழிபலவென்றான். (௬)

நாயுரைத்தசொற்கேட்டுத்தழைக்கின்ற
தூயசிந்தையத்தோமில்லுணத்தினுள்
நாயகன்னெனைநன்னெறியுய்ப்பதற்
கேயதுண்டொர்பணியென்றியம்பினான். (௭)

சுண்டிசாத்தபணியென்னையென்றவட்
காண்டொரோழிதோடேழுகன்கானிடை
மாண்டமாதவரோடுன்வைகிப்பின்
மிண்டிவரல்வேண்டுமென்றனென்றான். (௮)

ஆங்கவ்வாசகமென்னுமனல்குழை
தூங்குதன்செவியில்தொடராமுனம்
ஏங்கினாள்இளைத்தாள்நிகைத்தாள்மனம்
வீங்கினாள்விம்மினாள்விழுந்தாளரோ. (௯)

வஞ்சமோமகனேயுனைமாளில்ம்
தஞ்சமாகநீதாங்கென்றவாசகம்
நஞ்சமோயினிநானுயிர்வாழ்வெனே
அஞ்சுமஞ்சுமென்னுருயிரஞ்சுமால். (௧௦)

[illegible]

(57)

நான், ஹாஸன் என்பது, நானொருவரும்
மிட்டிரைமந்தனைகோர்வினெடுஞ் சாதத்
தென்புறமே பாவத்தென வெழுமின்னுயிர்
பொன் றும் பொறுந் துத் தது போலுமே.

(42)

அன்பினைத் தமனத்தாற் குறி
என்பினைத் தனையென்று நினைந்து மால்
முன்பினைத் தவறுமையின் முற்றினோர்
பொன்பினைக் கப்பொருள்தனப் போலவே.

(五)

அறமெனக்கிலையோ வெனும் அங்கைத்
 திறவுகித்தென்றெய்வதங்காளெனும்
 பிறவுரைப்பதென்கன் லுபிரிந்துழி
 சறவையொப்பக்கொன்றுகலம்பினார்.

(५५)

இத்திறத்தினிடருவாள்தனைக்
கைத்தலத்தினெடுத்தருங்கற்பினேய்
பொய்த்திறத்தினனஞ்சுதியோபுகல்
மெய்த்திறத்துநம்மெந்தனைநீயென்றான்.

(५८)

பொற்புறுத்தனமெம்மைபொதிந்தன
சொற்புறுத்தற்குரியனசொல்லினான்
கற்புறுத்தியகற்புடையாடனை
வற்புறுத்திமனங்கொளத்தேற்றுவான்.

(४५)

சிறந்ததும்பிதிருவுறவெந்தையை
மறந்தும்பொய்யினனாக் கிவனத்திடை
உறைந்துதிருமுறுதிபெற்றேனிகிற்
பிறந்துநான்பெறும்பேறென்பதியாவதோ.

(46)

ஈண்டு மன்னுமிவ்வேலையுமற்றும்வே
 நென்னும்பூதமெலாமிந் தேகினும்
 அண்ணலேவல்மறுக்கவடி. யெனேற்
 கொண் டுமோவிதற்குள் ளுழியேலென்றான்.

(கடி)

ஆயினையவரசன்றனையால்
ஏகலென்பதியானுமுனாங்கிலென்
சாகலாவுயிர்தாங்கவல்லேனையும்
போயினின்னொடுங்கொண்டனைபோகென்றான்.

(10)

என்னையிழைக்கடல்வெகுறும்
மன்னர்மன்னனைவற்புறுத்தாதுடன்
துன்னுகானந்தொடரத்துணிவதோ
ஆன்னையேயறம்பார்க்கிலையாமென்றான்.

(11)

வரிவிலெம்பியும்மன்னரசாயவந்
குரிமைமாரிலமுற்றபின்கொற்றவன்
திருவிளிங்கித்தவஞ்செயும்நாளுடன்
அருமைநோன்புகளாற்றுகியாமன்றே.

(12)

சித்தம்நீதிகைக்கின்றதென்றேவரும்
ஒத்தமாதவஞ்செய்துயர்ந்தாரன்றே
எத்தனைக்குளவாண்டுகளீண்டவை
பத்துநாலும்பகலலவோவென்றான்.

(13)

முன்னர்க்கோசிகனென்னுமுனிவரன்
தன்னருட்டலைதாங்கியவிஞ்சையும்
பின்னொய்தியபேறும்பிழைத்தவோ
இன்னம்நன்றவர்க்கேயினசெய்தலே.

(14)

மாதவர்க்குவழிபாடிழைத்தரும்
போதமுற்றிப்பொருவருவிஞ்சைகள்
ஏதமற்றனதாங்கியிமையவர்
காதல்பெற்றுநன்காவரக்காண்டியால்.

(15)

மகரவேலைமண்டொட்டவண்டாடுதாரச்
சுகரர்தாதைபணிதலைநின்றதம்
புகரில்யாக்கையினின்னுயிர்போக்கிய
நிகரின்மாப்புசுழிநின்றதன்றோவென.

(16)

மான்மறிக்கரத்தான்மழுவேந்துவான்
தான்மறுத்திலன்றாதைசொற்றாயையே
ஊன்அறக்குறைத்தானுவோனருள்
யான்மறுப்பதென்றெண்ணுவதோவென்றான்.

(17)

நெத்திபுத்தவெனெப்பலவாசம்
உய்த்துதாத்தமனனாயுட்கோளா
வத்திறத்தமிதற்குமிக்காடென
மெய்த்திறத்துவிளக்கிவையுன்னவாள்.

(௨௭)

அவனிகாவல்பாதனதாருக
புவனிஞ்ஞாலமிறந்திருக்கானிடைத்
தவனிலாவகைகாப்பென்றகைவிலாப்
புவனிகாதற்கொழுதென்னுபோயினான்.

(௨௮)

போயினுளைத்தொழுதுபுரவலன்
அதமற்றவள்தன்னையுமாற்றியிச்
சோகந்தீர்ப்பவனென்னுமயித்தினா
மெய்த்தோய்தனிர்கோயிலமோயினான்.

(௨௯)

நடந்தகோசலைகையநாட்டிழை
மடந்தைகோயிலையெய்தினன்மன்னவன்
நிடந்தபார்பிசைவீழ்ந்தனன்கெட்டுயிர்
உடைந்தபோற்றினுடல்விழுந்தென்னவே.

(௩௦)

(வேறு.) பிறியார்மயிவேதென்னும்பெரியோய்தகவோவென்னும்
நெய்யோவடியெம்நிலைநினையாதினனேதென்னும்
வறியோர்தனமேயென்னுந்தமியேன்வலியேயென்னும்
அறியோவியையோவென்னும்அரசேஅரசேயென்னும்.

(௩௧)

நிருளந்நிடவுற்றோனி நுமிரவிக்கெதிருந்தியிரி
உருளத்தனியுய்த்தொருகோனடைபிற்கடைகாணுலகம்
பொருளந்நிடமுற்றுமப்பகலிற்புகுதற்கென்றோ
அருளக்கருதிற்றி நுவோவரசர்க்கரசேயென்னும்.

(௩௨)

நினாயார்கடல்சூழலமின்றவமேதிருவின்நிருவே
நினாயார்கலையின்கடலேநெய்யார்மறையின்நிலையே
கரையாவயர்வேனெனைநகருணலையனையெனினென்
னாயாவிதுதானழகோஉலகேழுடையாயென்னும்.

(௩௩)

மின்னின்றனையமேனெனெறிதாய்விடநின்றதுபோல்
உன்னுத்தகைமைக்கடையாவுறுகோயுகின்றனாரான்
இன்னென்னுநாயானென்னேயிதுதான்யாதென்றயியென்
மன்னின்றகைமைகாணவாராய்மனையென்னும்.

(௩௪)

இவ்வாறழுவானியிபந்ஞரல்சென்நிசையாமுன்னம்
ஒவ்வாதொல்லாதென்னுவொளிவாணிநுபர்முனிவர்
அவ்வாறழிவாயென்னவந்தான்முனிவன் அவனும்
வெவ்வாளரசன்நிலைகண்டென்னும்வினா வென்றுள்ளது.

(க. ௫)

இறந்தான் அல்லன் அரசன் இறவாதொழிவான் அல்லன்
மறந்தான் உணர்வென்றுவன்கேகயர்கோன்மங்கை
துறந்தான் துயரத்தன்னைத் துறவாதொழிவானிவளே
பிறந்தார் பெயருந்தன்மைபிறராலறிதற்கெளிதோ.

(க. ௬)

என்னுவன்னுமுனிவன் இடாலறவாள் துயரம்
சொன்னுளாகாளென முன்றொழுகேகயர்கோன்மகளை
அன்னுபுளையாயரசன் அயர்வானிலையென்னென்ன
தன்னுல்கிழந்ததன்மைதானே தெரியச்சொன்னான்.

(க. ௭)

சொற்றாள் சொற்றாமுன்னஞ்சுடர்வாளரசர்க்கரசை
பொற்றாமரைபொற்கையாற்பொடிமுற்படிநின்றெழுவி .
சற்றாய் அயரேல் அவளேதரும்நின்காதற்கரசன்
நெற்றே செயலின் றொழிநீயென்றென்றிரவாநின்றான்.

(க. ௮)

சீதப்பனிநீரளவித்தின்காலுதவுந்தன்கால்
போதத்தளவேதவழித்தின் சொற்புகலாநின்றான்
ஒகக்கடனஞ்சனையாளுரைநஞ்சொருவாறவியக்
காதற்புதல்வன்பெயபோபுகல்வானுயிருங்கண்டான்.

(க. ௯)

காணவையாவினியெழிவாய்கழிபேரவலம்
ஆனாயகனையினிநாடாள்வானிடையுறுளதோ
மாணுவுளையாடானே தருமாமறையேயனையான்
புணுதொழிவானெனியாமுளமோபொன்றேலென்றான்.

(சு 0)

என்றம்முனிவன்றன்னையினியாவினையேனினியான்
பொன்றும்மளவில்லவனைப்புனைமாமகுடம்புனைவித்
தொன்றும்வனமென்றுன்னுவண்ணஞ்செய்தென்னுளையும்
குன்றும்பழிபுணைமற்காவாய்கோவேயென்றான்.

(சு ௧)

முனியும்முனியுஞ்செய்கைக்கொடியான் முகமேமுன்னி
இனியுன்புதல்வற்கரசுமேனையோர்க்கினுயிரும்
மனுவின்வழிநின்கணவற்குயிரும் உதவிவசைதீர்
புனிதம்மருவுமபுகழேபுனையாப்பொன்னையென்றான்.

(சு ௨)

மொய்ம்மாண்வினெவெறவென்றொழிவான்மொழியாமுன்னம்
சிம்மாவுறவாசசன்மெய்யிற்றிவானென்னில்
இம்மாவுலகத்துடிரோடிவிவாழ்கவேனென்சொல்
பொய்மானுமற்றென்பொன்றொழியேனென்றான். (௪௩)

கொழனன்றுஞ்சும்மெனவுங்கொள்ளாதுலகம்மெனவும்
பழிநின்றயரும்மெனவும்பாவம்முளதாமெனவும்
நுழிநின்றிலையன்றியுமொன்றுணர்நின்றிலையானினிமேல்
பொழிநின்றனவென்னென்னொமுனியும்முறையன்றென்பான். (௪௪)

(ண்ணோடாதேகணவனுயிரோடிடர்காணாதே
புண்ணோடோடுங்கனலோவிடமோவென்னப்புகல்வாய்
பெண்ணோதியோமாயாப்பேயோகொடியாய்நீயும்
மண்ணோடுண்ணோடென்னும்வசையோவலிதேயென்றான். (௪௫)

வாபான்மன்னன்மகனைவனமேகென்னொமுன்னம்
நீயோசொன்னுயவனோநிமிர்கானிடைவெந்நெறியில்
போயோபுகலோதவிரான்புகழோடுயினாச்சுகிவெந்
நீயோநின்போற்றியாருளரோசெயலென்னென்றான். (௪௬)

தாவில்முனிவன்புகலத்தளராநின்றமன்னன்
நாவில்நஞ்சும்முடையநங்கைதன்னைநோக்கி
பாநிநீயெவெங்கான்படர்வாயென்றென்னுயிரா
ஏவினோயோவவனும்ஏகினோடுவென்றான். (௪௭)

சண்டேனெஞ்சங்கனிவாய்க்கனிவாய்விடநானெடுநாள்
உண்டேனதனையென்னுயிராமுதலோடுண்டாய்
பண்டேயெரிமுன்னுன்னைப்பாவிதேவியாகக்
கொண்டேனல்லென்வேறோர்கூற்றந்தேடிக்கொண்டேன். (௪௮)

விழிக்குங்கண்வேநில்லாவெங்கானென்கான்முளையைச்
சுழிக்கும்வினையாலேகச்சூழ்வாயென்னைப்போழ்வாய்
பழிக்கும்நாணய்மானாப்பாவினியென்பலவுன்
சமுத்தின்னாணய்மகற்குக்காப்பின்னாணமென்றான். (௪௯)

இன்னேபலவும்பகர்வானிரங்காதானோநோக்கிச்
சொன்னேனின்றேயிவனென்றாமல்லள்துறந்தேன்
மன்னையாவான்வரும்ப்பாதன்றையுமகனென்
அன்னேன்முனிவாவவனும்ஆகாஅரிமைக்கென்றான். (௫௦)

என்னைக்கண்டிமஞகாவண்ணம்இடையுறுமையான்
உன்னைக்கண்டிமிலுனோன்றான்உயர்கோசலையே
பின்னைக்கண்டான்அனையான்பிரியக்கண்டதாயரம்
தன்னைக்கண்டேதவிரவாஸ்தளர்வாஸ்திலையிற்றளர்வான்.

(ரு௯)

மாற்றாள்செயலாமென்றும்கணவன்வரமீய்ந்துள்ளம்
ஆற்றாதயர்ந்தானென்றும்அறிந்தாள்அவளும்அவனைத்
தேற்றாநின்றாள்மகனைத்திரிவானென்றாள்அரசன்
தோற்றான்மெய்யென்றுலகஞ்சொல்லும்பழிக்குஞ்சொர்வான்.

(ரு௯)

தள்ளாநிலைசால்மெய்மைதழுவாவழுவாவகையின்
றெள்ளாநிலைகூர்பெருமைக்கிழிவாமென்றாலுவோய்
யிள்ளாநிலைசேரன்பால்மகன்மேல்மெலியினுலகம்
கொள்ளாதன்றோவென்றாள்கணவன்குறையக்குறைவான்.

(ரு௯)

போவாதொழியானென்றாள்புதல்வன்நன்னைக்கணவன்
சாவாதொழியானென்றென்றுள்ளந்தள்ளுற்றயர்வாள்
காவாயென்றாள்மகனைக்கணவன்புகழுக்கழிவாள்
ஆவாடியர்கோசலையாம்அன்னம்என்னுற்றனளே.

(ரு௯)

உணர்வான்அனையாளுரையாலுயர்ந்தானுரைசால்குமான்
புணரானிலமேவனமேபோவானேயாமென்னு
துணரார்தருதாரரசன்இடராலயர்வான்வினையேன்
துணைவாதுணைவாவென்றாந்தோன்றாத்தோன்றாயென்றான்.

(ரு௯)

கண்ணும்நீராயுயிரும்ஒழுகக்கழியாநின்றேன்
எண்ணும்நீர்நான்மறையோர்எரிமுன்நின்மேற்சொரிய
மண்ணும்நீராய்வந்தபுனலைமகனேவினையேற்
குண்ணும்நீராயுதவியுயர்கானடைவாயென்றான்.

(ரு௯)

படைமாணரசைப்பலகாற்பழுவாய்மழுவாலெறிவான்
மிடைமாவலிதானனையான்வில்லாலமாவல்லாய்
உடைமாமகுடம்புனையென்றுநாயாவுடனேகொடியேன்
சடைமாமகுடம்புனையத்தந்தேனந்தோவென்றான்.

(ரு௯)

கறுத்தாயுருவம்மனமுங்கண்ணுங்கையுஞ்செய்ய
பொறுத்தாய்பொறையேயிறைவன்புரமுன்றெரித்தபோர்வில்
ஹுத்தாய்தமியேனென்னுதென்னையிம்முப்பிடையே
வெறுத்தாயினிநான்வாணுள்வேண்டேன்வேண்டேனென்றான்.

(ரு௯)

பொன்னின்முன்னம்ஒட்டும்பொன்னேபுகழின்புகழே
 ின்கின்பின்னும்வரிசிறஞமராமெய்யின்மெய்யே
 ன்னின்முன்னம்வனம்நியடைதற்கெரியெனல்லேன்
 ன்னின்முன்னம்புகழேன்உயர்வானகம்யானென்றான். (௫௯)

நெருத்தற்கொத்தநெஞ்சம்நேயத்தாலேயாவி
 ள்ருத்தற்கொத்தகடலும்உடையேன்உன்போலல்லேன்
 தருத்தற்கொத்தசனகன்நையல்கையைம்பற்றி
 ள்ருத்தற்கொத்தகண்டகண்ணுற்போகக்காணென்றான். (௬௦)

எந்நேபகர்வேனினியானென்னையுன்னிற்பிரிய
 வந்நேபுலகம்எனினும்வானேவருந்தாதெனினும்
 பொற்றோரசேதநியேன்புகழேயுடையேயுன்னெப்
 பெற்றேனருமையறிவேன்பிறையேன்பிறையேனென்றான். (௬௧)

ஆள்ளற்பள்ளப்புளல்குழ்அகன்மாநிலமும்அரசும்
 கொள்ளற்குறையாநிதியின்சுவையும்முதலாமெவையும்
 கள்ளக்கைகேடுக்கேடுபுகழிப்புகழற்கைக்கொண்ட
 வள்ளற்றனம்என்னுநினாமாய்க்கும்மாய்க்கும்என்றான். (௬௨)

ஒவியார்கடல்குமுலத்துயர்வானிடைநாகரின்னும்
 பொலியாநின்றொருன்னைப்போல்வாருளரோபொன்னே
 வனியாருடையாரொன்றால்முழுவாருடையான்வரவும்
 சலியாநிலையாயென்றற்றவீர்வாருளரோவென்றான். (௬௩)

கேட்டேயிருந்தேனெனினுங்விளர்வானின்றேயடைய
 மாட்டேனாகில்அன்றோவன்கண்என்கண்மைந்தா
 காட்டேயுறைவாய்நீக்கைகேடுசையுங்கண்டந்
 காட்டேயுறைவேனென்றால்நன்றென்றன்மையென்றான். (௬௪)

மெய்யார்தவமேசெய்துன்மிடல்மார்பரிதிற்பெற்ற
 செய்யாளென்னும்பொன்னும்நிலமாதென்னுந்திருவும்
 உய்யாருய்யார்கேடுவேனுன்னெப்பிரியின்வினையேன்
 ஐயாகைகேடுசையேநோகேடுநானென்றான். (௬௫)

புணரணியும்முடியும்பொன்னுசனமுன்குடையும்
 சேணர்மாற்புந்திருவுந்தெரியக்கானத்திரிவேன்
 மாணுமாவற்கலையும்மாரின்னோலும்மவைநான்
 காணுதொழிந்தேனென்றால்நன்றாய்த்தன்றோகருமம். (௬௬)

என்றானென்றென்னைவாவாஇசைதந்தரான்உயிரும்
சென்றானென்றெனென்னைத்தன்மையெய்தித்தெய்தான்
மென்றென்மார்பின்முனிவன்வெந்தேஅயரோல்அவனை
இன்றேகாதவண்ணந்தகைவென்உலகோடென்னு.

(௬)

முனிவன்செல்லும்அளவில்முடியுங்கொல்லென்றரசன்
தனிமென்றுதன்னுயினாச்சிறிதேதகைவானிந்த
புனிதன்போனுவலுற்போகாதொழிவானென்னு
மனிதன்வழுவங்கொண்டமனுவுந்தன்னைமறந்தான்

(௭)

மறந்தானினைவும்உயிரும்மன்னன்என்னுமறுகா
இறந்தான்கொல்லோஅரசன்என்னுஇடரும்நழிவாள்
அறந்தாய்மகனேஉலகோடெமையுள்ளன்னத்துணையாம்
அறந்தானிதுவோவையாவரசர்க்கரசேயென்றான்.

(௮)

மெய்யின்மெய்யேயுலகின்வெந்தர்க்கெல்லாம்வெந்தே
உய்யும்வகைநின்னுயினாயோம்பாதிஞ்ஞன்றேம்பில்
வையம்முழுதுந்துயரான்மறுகும்முனிவன்னுடன்நம்
ஐயன்வரினும்வருமாலயோலரசேயென்றான்.

(௯)

என்றென்றரசன்மெய்யும்இருதானினைபும்முகமும்
தன்நன்செய்யகையாற்றைவந்திடுகோசலைபை
ஒன்றுந்தெரிபாமம்மல்உள்ளத்தரசன்மெள்ள
வன்றின்சிலைங்குரிசில்வருமேவருமேயென்றான்.

(௧௦)

வன்மாயக்கைகேசிவாக்கால்என்றன்உயிரை
முன்மாய்விப்பத்துணிந்தாளேனுங்கூனிமொழியால்
தன்மாமகனுந்தாநுந்தரணிபெறுமாறன்றி
என்மாமகனைக்கானேகென்றொளன்றொளன்றான்.

(௧௧)

பொன்னுர்தோளான்கானேபுகுதப்புகுதல்தவிரான்
என்னருயிரோவகலாதொழியாதிதுகோசலைகேள்
முன்னொளருமாமுனிவன்மொழியுஞ்சாபம்உளதென்
றந்நாருற்றதெல்லாம்அவளுக்கரசன்அறைவான்.

(௧௨)

வெய்யகானத்திடையேவேட்டைவேட்கைமிகவே
ஐயசென்றுகரியோடரிகள்துருவித்திரிவேன்
கையார்சிலையுங்கணையுங்கொடுகார்மிருகம்வருமோர்
செய்யநதிபின்கனாவாய்சென்றேமறையநின்றேன்.

(௧௩)

புருமா முனிவன்மனையோடொன்றியொன்றிலவாய்நயனம்
புருமாமகனேதுணையாய்த்தவமேபுரிபோற்றினின்வாய்
புருமாமகனேபுனல்கொண்டகல்வான்வருமாறநியேன்
புருமாகணைவிட்டிடலும்புவிமீதலழிப்புரள.

(௪௫)

புக்குப்பெருநீற்றுக்கும்பொருபோதகமென்றோலிமேல்
கைக்கட்டகனைசென்றதலாற்கண்ணிற்றெறியக்கானோன்
அக்கைக்கரியிள்குரலேயன்றிதென்னவெருவா
பட்டகுரலென்றயர்வேன்மனம்கொந்தவண்வந்தனெனல்.

(௪௬)

கயங்குடனும்கெழிக்கணையோடுருள்வோற்காணு
கையுந்தனுவும்மனனும்வெறிதேநிடமேல்விழா
உபந்தியான்யாவன்அந்தோஅருள்கென்றயர்
பாய்யொன்றநியாமைந்தன்கேனியென்னப்புகல்வான்.

(௪௭)

சலாநியமா முதல்வன்றிருவுந்தியின்மலரின்
மலாநியநான்முதனுவேதங்கரின்மாமுறையின்
பாலாநியயோனிகரின்பலவாம்வருணந்தருவான்
மாலாநியதாம்வருணந்தனின்முன்னெமைநல்கினனல்.

(௪௮)

அந்நான்மறையோன்வழியில்அருள்காசிபன்னமைந்தன்
மின்னாப்புரிதூல்மார்பன்விருத்தேசனன்மெய்ப்புதல்வன்
நன்னான்மறைதூல்தெரியும்நாவான்சலபோசனெனச்
சொன்னான்முனிவன்நருகரோசனன்யானென்றான்.

(௪௯)

இருகண்களுமின்றியதாழ்தந்தைக்கும்மீங்கவர்கள்
பருகும்புனல்கொண்டகல்வான்படார்த்தேன்பழுதாயினதால்
இருகுன்றனையபுயத்தாயிபமென்றுணராதெய்தாய்
உருகுந்துயரந்தவிரிபூழின்செயல்தென்றே.

(௫௦)

உண்ணிர்வேட்சைமீகவேபுயங்கும்எந்தைக்கொருநீ
தண்ணிர்கொடுபோயளித்தென்சாவும்உரைத்தும்புதல்வன்
விண்மீதடைவான்ருமுதானெனவும்அவர்பால்விளம்பென்
நெண்ணிர்மையினுன்னிண்ணோடிர்கொண்டுவேதினனல்.

(௫௧)

மைத்தன்வரவேகோக்கும்வளமாதவன்பால்மகவோ
டந்தண்புனல்கொண்டனுகாவையாவிதுபோதளவாய்
வந்திங்கணுகாதென்னோவந்ததென்றேநொந்தேம்
சந்தவ்மமிழந்தோளாய்தழுவிக்கொளவாவெனவே.

(௫௨)

ஐயாயானோரசன் அயோத்திகசரத்துள்ளேன்
மையார்களபந்துருவிமறைந்தேவதிந்தேனிருள்வாய்
பொய்யாவாய்மைப்புதல்வன்புனல்மொண்டிம்ஒதைபின்மேல்
கையார்களைசென்றதலாற்கண்ணிற்றெரியக்கானேன். (அரு)

விட்டுண்டலறுங்குரலால்வெழக்குரலன்றெனவே
ஒட்டந்தெதிராநியார்எனாற்றவெலாம்உளையா
வாட்டந்தருநெஞ்சினாய்நின்றான்வணங்காவானோர்
சட்டம்எதிர்வந்திடவேஇறந்தேகினன்விண்ணிடைவே. (அரு)

அறுத்தாய்கனையாலெனவேஅடியேன்றன்னைஅய்யா
கறுத்தேயருளாயானோகண்ணிற்கண்டேன்அல்லேன்
மறுத்தான்இல்லான்வனமொண்டிம்ஒதைபின்னையதலால்
பொறுத்தேயருள்வாயென்னாவிருதாள்சென்னிபுனைந்தேன். (அரு)

விழந்தாரயர்ந்தார்புரண்டார்விழிபோயிற்றின்றென்றார்
ஆழந்தார்துன்பக்கடலுள்ளுயாஜயாளன்றார்
போழந்தாய்நெஞ்சைஎன்றார்பொன்னுடதனிற்போய்நீ
வாழந்தேயிருப்பத்தரியேம்வந்தேம்வந்தேமினியே. (அரு)

என்றென்றயருந்தவளையிருதாள்வணங்கியானே
இன்றும்புதல்வன்இனிநீர்ஏவும்பணிசெய்திடுவேன்
ஒன்றந்தளர்வுற்றயரீர்ஒழிமின்இடரென்றிடலும்
வன்றின்சிலையாய்கேண்மோஎனவேஒருசொல்வகுத்தான். (அரு)

கண்ணுண்மணிபோல்மகவையிழந்தும்உயிர்காதலியா
உண்ணுவெண்ணியிருந்தாலுலகோர்என்னென்றையார்
விண்ணின்றலைசேருதும்பாம்எம்போல்விடலைபிரிய
பண்ணும்பரிமாவுடையாய்அடைவாய்ப்படர்வான்என்னு. (அரு)

தாவாதொளிருங்குடையாய்தவறிங்கிதுநின்சரணம்
காவாய்என்றாய்அதனாற்கடியசாபங்கருதேம்
ஏவாமகவைப்பிரிந்தின்றெம்போவிடருற்றனை
போவாய்அகல்வான்என்னுப்பொன்னுட்டிடைபோயினரால். (அரு)

சிந்தைதளர்வுற்றயர்தல்சிறிதும்இலனாயின்சொல்
மைந்தனுளென்றதனல்மகிழ்வோடிவன்வந்தனெனல்
அந்தமுனிசொற்றமையும்அண்ணல்வனம்எகுதலும்
என்றன்உயிர்வீகுதலும்இறையுந்தவருவென்றான். (கூ)

இம்மாமொழிதந்தாசன்இடருற்றிகிப்பாற்றினிலச்
செம்மாமழில்சோசலையுந்தையாவுணர்வோய்வினளாய்
விம்மாமெழின்விதியின்வினோவுந்தளர்வின்னொடர்வும்
அம்மாதவனும்வினாவோடவலந்தருகெஞ்சினாய்.

(கூக)

(வேறு.) உனாசெய்ப்பெருமையுயர்தவத்தோரோங்கல்
புனாசெய்மதகளிற்றான்பொற்கோயின்முன்னர்
முனாசமுதங்கமுடிநூட்டமொய்த்தாண்
டனாசரினிதிருந்தகல்லவையினான்.

(கூஉ)

வந்தமுனியைமுகம்நோக்கிவாள்வேந்தர்
எந்தைபுருதற்றிடைபூறுண்டாயதோ
அந்தமில்சோகத்தமுதகுரல்தானென்ன
கிந்தைதெளிந்தோய்தெரியெமக்கிவ்வென்றுனாதார்.

(கூக)

கொண்டாள்வரவிரண்டுகையர்கோன்கொம்பவட்டு
தண்டாதசெய்கொற்றயரதனுந்தானளித்தான்
ஒண்டார்முநிலைவனம்போகென்றொருப்படுத்தான்
எண்டானும்வேறில்லையிதெத்தவாரென்றான்.

(கூச)

வேந்தன்பணியினற்கைகேசிமெய்ப்புதல்வன்
பாந்தண்மிசைக்கிடந்தபாரளிப்பானாயினான்
எந்துதடந்தோளிராமன்றிருமடந்தை
காந்தினொருமுறையேகாடுறைவானாயினான்.

(கூரு)

வாரார்முலையாருமற்றுள்ளமாந்தர்களும்
ஆராதகாதலரசர்களுமந்தனரும்
பேராதவாய்மைப்பெரியோனானாசெலியில்
சாராதமுன்னந்தயாதனைப்போல்விழ்ந்தார்.

(கூசு)

புண்ணுற்றதீயிற்புகையுற்றயிர்பதைப்ப
மண்ணுற்றயர்ந்துமறுகுற்றுடம்பெல்லாம்
சுண்ணுற்றவாரிகடலுற்றதந்நிலையே
விண்ணுற்றதெம்மருங்கும்விட்டமுதபேரோசை.

(கூஎ)

மாதாருக்கலமுகலமுஞ்சிந்தித்தம்
கோதைபுடைபெயரக்கூற்றனையகன்செவப்ப
பாதமலர்செவப்பத்தாம்பதைத்துப்பார்சேர்ந்தார்
ஊதையெறியவொசிபூங்கொடியொப்பார்.

(கூஅ)

ஆவா அரசன் அருள் இலனே ஆம் என்பார்
காவா அறத்தையினிக்கைங் டிவேம் யாம் என்பார்
தாவா தமன்னர் தலைத்தலை வீழ்ந்தேங்கினார்
மாவா தஞ்சாயத்தமராமரமே போல்கின்றார்.

(௪௯௬)

கிள்ளையொடுபூவையழுத கிளர்மாடத்
துள்ளுறையும் பூசையழுத உருவறியா
பிள்ளையழுத பெரியோனாயென் சொல்ல
வள்ளல்வனம் புகுவானென்று நாத்தமாற்றத்தால்.

(௪௯௭)

சேதாம்பற்போதனையசெங்கனிவாய்வெண்டளவப்
போதாம்பற்றோன்றப்புணர்முலைமேற்பூந்தரள
மாதாம்பற்றென்னமழைக்கண்ணிராலியுக
நாதாம்பற்றாமழலைநகைமாரோங்கினார்.

(௪௯௮)

ஆவுமழுதவதன்கன்றழுதவன்றலர்ந்த
பூவுமழுதபுனற்புள்ளழுதகள்ளொழுகும்
காவுமழுதகளிறழுதகால்வயப்போர்
மாவுமழுதனவம்மன்னவனைமானவே.

(௪௯௯)

ஞானியுமுய்கலானென்னுதேநாயகனைக்
காணியுமென்றுநாத்தகைகேசியுங்கொடிய
கூனியமல்லாற்கொடியார்பிறருளரோ
மேனியுமின்றிவெறுநீயோயாயினார்.

(௪௯௯)

தேறாதறிவழிந்தாரொங்குலப்பார்தேரோட
நீறுகிச்சுண்ணம்நிறைந்ததெருவெல்லாம்
ஆறுகிஓடினகண்ணீர் அருநெஞ்சம்
கூறுகிஓடாதவித்துணையேகுற்றமே.

(௪௯௯)

மண்செய்தபாவம்உளதென்பார்மாமலர்மேற்
பெண்செய்தபாவம்அதனிற்பெரிதென்பார்
புண்செய்தநெஞ்சைவீதியென்பார்பூதலத்தோர்
கண்செய்தபாவம்கடலிற்பெரிதென்பார்.

(௪௯௯)

ஆளான்பரதன்அரசென்பார்அய்யன்இனி
மீளாநமக்குவீதிகொடிதுகாண்என்பார்
கோளாகிவந்தவாகொற்றமுடிதான்என்பார்
மாளாதநம்மின்மனம்வலியார்ஆர்என்பார்.

(௪௯௯)

அதிஅரசன்அருங்கோயன்மகள்மேல்
சாதல்முநிரக்கருத்தழிந்தான்ஆம்என்பார்
சிவதமனவாளன்தன்னோடுமீத்க்கானம்
போதும்அதுஅன்றேற்புகுதும்எரிஎன்பார்.

(க௦௪)

கையால்நிலந்தடபிக்குண்ணிர்மெழுகுவார்
உய்யான்போற்றோசலையென்றோவாதுவெய்துயிர்ப்பார்
அய்யாஇளங்கோவேஆற்றுகியோநீஎன்பார்
நெய்ஆழல்உற்றதுற்றார்அந்நீள்ககரார்.

(க௦௫)

தன்னாறுவேறில்லைதன்மகற்குப்பார்கொள்வான்
எள்ளநூரியகருமம்நேர்ந்தானிவளென்ன
கள்ளாறுசெவ்வாய்க்கணிகைகாண்கைகேசி
உள்ளாறுகாதல்துள்ளப்போல்என்னுள்ளழிந்தார்.

(க௦௬)

நின்றுதவமியற்றித்தான்நிரநேர்ந்ததோ
அன்றிவ்வுலகத்துள்ஆருயிராய்வாழ்வானா
கொன்றுகனையக்குறித்தபொருள்அன்றோ
நன்றுவரங்கொடுத்தநாயகற்குநன்றென்பார்.

(க௦௭)

பெற்றுடையமண்ணவளுக்கிந்துபிறந்துலகம்
முற்றுடையகோவைப்பிரியாதுமொய்த்திண்டி
உற்றுறைதும்பாரும்உறையவேலின்னாறில்
புற்றுடையகாடெல்லாம்நாடாகிப்போம்என்பார்.

(க௦௮)

என்னேநிருபர்இயற்கைஇருந்தவா
தன்னேநிலாததலைமகற்குத்தாரணியை
முன்னேகொடுத்துமுறைதிறம்பத்தம்பிக்கு
பின்னேகொடுத்தாற்பிறையாதோமெய்என்பார்.

(க௦௯)

கோதைவரிவிற்குமரற்கொடுத்தநில
மாதையொருவர்புனர்வராவஞ்சித்த
பேதைநிலுவனைப்பின்பார்த்துநிற்குமா
கீதைபிரியினந்திராத்திருவென்பார்.

(க௧௦)

உந்தாதுநெய்வார்த்துதவாதுகாலெறிய
நந்தாவிளக்கின்நடுக்குமின்றநங்கைமார்
செந்தாமரைத்தடங்கட்செவ்விஅருள்ளோக்கம்
அந்தோபிரிதுமோஆவிதியேஒன்பார்.

(க௧௧)

(வேறு.) கேட்டான்இனையோன்விளர்ஞாலம்வாத்திஒலே
மீட்டான்அனித்தாள்வனம்தம்முனின்வெம்மைமுற்றி
திட்டாதவேற்கட்சிறுதாயெனயாவராலும்
முட்டாதகாலக்கடைத்தியெனமுண்டெழுந்தான்.

(௩௩௫)

கண்ணிற்கடைத்தீஉகநெற்றியிற்கற்றைநாற
விண்ணிற்குடருஞ்சுடர்தோன்றமெய்நீர்விரிப்ப
உண்ணிற்கும்உயிர்ப்பெனும்ஊதைபிறக்கநின்ற
அண்ணற்பெரியோன்தனதாநியின்முர்த்திஒத்தான்.

(௩௩௬)

சிங்கக்குருளோக்கிதிஞ்சுவைஊளைநாயின்
வெங்கட்கடுங்குட்டியைஊட்டவிரும்பினாளே
நங்கைக்கழியின்நிறம்நன்றிநுநன்றிதென்னு
கங்கைக்கிறைவன்கடக்கைபுடைத்துநங்கான்.

(௩௩௭)

சுற்றார்மணிஆர்வடிவாள்புடைதோன்றஆர்த்து
வீற்றாக்கிவாளிப்பெரும்புட்டில்புறத்துவிக்கி
பற்றார்ந்தசெம்பொற்கவசம்பனிமேருவாங்கோர்
புற்றும்எனஒங்கியதோளொமொர்புபோர்க்க.

(௩௩௮)

அடியிற்சுடர்பொற்கழல்ஆர்கலீநாணஆர்ப்ப
பொடியிற்றடவுஞ்சிறுநாண்பெரும்பூசல்ஓசை
இடியிற்றொடர்க்கடலேழுமதித்திஞ்ஞாலம்
முடியிற்றகுமுறும்மழைமும்மையின்மேன்முழங்க.

(௩௩௯)

வானும்நிலனும்முதலீறில்வரம்பில்பூதம்
மேனின்றுகீழ்காறும்வீரிந்தனவீழ்வபோல
தானும்தனதம்முனும்அல்லதுமும்மைஞாலத்
துனும்உயிரும்உடையார்கள்உடைந்தொதுங்க.

(௩௪௦)

புவிப்பாவைபரங்கெடப்போர்உவந்தோளைல்லாம்
அவிப்பானும்அவித்தவர்ஆக்கையைஅண்டம்முற்றக்
குவிப்பானும்எனக்கொருகோவினைக்கொற்றமௌளி
கவிப்பானும்நின்றேன்இதுகாக்குனர்காமின்னன்னு.

(௩௪௧)

விண்ணுட்டவர்மண்ணவர்விஞ்சையர்நாகர்மற்றும்
எண்ணுட்டவர்யாவரும்நிற்கலாழ்வார்ஆகி
மண்ணுட்டினர்காட்டினர்விட்டினர்வந்தபோதும்
பெண்ணுட்டம்ஒட்டேன்னினிப்போர்உலகத்துள்ளன்னு.

(௩௪௨)

நின்கட்பரிசில்லவாரீள்வனத்துன்னைநீக்க
புன்கட்பொறியாக்கைபொறுத்துபிர்போற்றுகேனோ
என்கட்புலமுன்னுனக்கீயந்துவைத்தில்லையென்ற
வன்கட்புலந்தாங்கியமன்னவன்காண்கொலென்றான், (கந.௧)

பின்குற்றமன்னும்பயக்கும்அரசென்றல்பேனேன்
முன்கொற்றமன்னன்முடிசொள்கெனக்கொள்ளமுண்ட
தென்குற்றமன்றோஇகல்மன்னவன்குற்றம்யாதோ
மின்குற்றொளிரும்வெயில்தீக்கொடமைந்தவேலோய். (கந.௨)

நதியின்பிழையன்றுநறும்புனலின்மையற்றே
பதியின்பிழையன்றுபயந்துநமைப்புரந்தாள்
மதியின்பிழையன்றுமகன்பிழையன்றுமைந்த
விகியின்பிழைநீயிதற்கென்னைவெகுண்டதென்றான். (கந.௩)

உதிக்கும்உலையுள்உறுதிஎனஊதைபொங்க
கொதிக்கும்மனம்எங்கணம்ஆற்றுவென்கோளிழைத்தாள்
மதிக்கும்மதியாய்முதல்வானவர்க்கும்வலீஇதாம்
விகிக்கும்விகியாகுமென்விற்பொழில்சாண்டியென்றான். (கந.௪)

ஆய்தந்தவனவ்வுகாசுறலுமையநின்றன்
வாய்தந்தனகூறுதியோமறைத்தநாவால்
நீதந்ததன்றேநெறியோர்கணிலாததீன்ற
தாய்தந்தையென்றாலவார்மேற்சனிக்கின்றதென்னோ. (கந.௫)

நற்றூதையும்நீதனநாயகன்நீவயிற்றில்
பெற்றாயும்நீயேபிறரில்லைபிறர்க்குநல்கக்
கற்றாயிதுகாணுதியின்றெனக்கைமறித்தான்
முற்றாமதியம்மிலைந்தான்முனிந்தானையன்னான். (கந.௬)

வரதன்பகர்வான்வரம்பெற்றவள்தானிவ்வையம்
சரதம்முடையாள்அவள்ளன்றனித்தாதைசெப்ப
பரதன்பெறுவான்இனியான்படைக்கின்றசெல்வம்
விரதம்இதினநல்லதுவேறினியாவதென்றான். (கந.௭)

ஆன்றன்பகர்வான்பினுமையவிவ்வையமையல்
தோன்றநெறிவாழ்துணைத்தம்பியைப்போர்தொலைத்தோ
சான்றோர்புகழுந்தவத்தாதையைவாதைகொண்டோ
ஈன்றோவென்றோவினியிக்கதந்தீர்வதென்றான். (கந.௮)

செல்லுந் சொல்லல்லா எனிந் தம்பியுந் தேவ்வர் சொல்லும்
சொல்லுந் தாமத் தெனிருதோ ளெனச் சொம்பியோங்கும்
கல்லிந் தாமத் தெனா னெப்புட்டி லுங்கட்டமைத்த
விலுந் தாமத் தப்பிற் தென் வெகுண்டென் னையென்றான். (ககக)

கன்சொற் கடந்தாண்டெ னைநா னும்வளர்த்ததாதை
தன்சொற் கடந்தெந் காசாள்வது தக்கதன்றால்
என்சொற் கடந்தா லுனக் கியா துளதினமென்றான்
தென்சொற் கடந்தா ன்வடசொற் கலைக்கெல்லேதேர்ந்தான். (கக௪)

நிற்றந்துறந்தா னெநிர்நின்று தெரிந்துசெப்பும்
மாற்றந்துறந்தா ன்மறைநா ன்கெனவாங்கல்செல்லா
காற்றென்பா னாவேலையில் கம்பிதனா யாலே
வற்றந்தொடங்காக்கட ளிற்றணிவெய்திநின்றான். (கக௫)

அன்னுன்றனை யையனுமாநி யொடந்தமென்று
தன்னு லாமளப்புருந்தா னுந்தன்பாங்கர்நின்ற
பொன்மா னுரியா னுந்தநி னுயெனப்புல் லிப்பின்னைச்
சொன்மா னபுடையன்னை சுமித்திநாகோயில்புக்கான். (கக௬)

கண்டா ள்மகனும்மக னுந்தனகண்கள் போல்வார்
தண்டா வனஞ்செல்வதற் கேசமைந்தார்கள்தம்மை
புண்டாங்கு நெஞ்சத்தன ளாய்ப்படிமேற்புரண்டாள்
உண்டாயதுன்பக்கடற் கெல்லையுணர்ந்திலாதாள். (கக௭)

சோர்வானையோடித்தொழு தேங்கினன் துன்பமென்னும்
சர்வானை வாங்கமனந்தேற்றுதற்கேற்றசெய்வான்
போர்வா ளரசர்க்கிறைபொய்த்தனன் ளுக்ககில்லேன்
ஊர்வா னெடுங்காலிறைகண்டி னுன்மீள்வெனென்றான். (கக௮)

கான்புக்கிடினுங்கடல்புக்கிடினுங்க ளிப்பேர்
வான்புக்கிடினும்எனக்கன் னவைமான் யோத்தி
யான்புக்கதொக்கும்எனையா ள்லிகிற்கும்பட்டார்
ஊன்புக்குயிர் புக்குணர் புக்குலையற்கவென்றான். (கக௯)

தாயாற்றுகிலா ள்தனையாற்றுகின்றார்கள்தம்பால்
தியாற்றுகிலா ள்தனிச்சிந்தையினின்றுசெற்ற
நோயாற்றுகில்லாவுயிர் போலதுடங்கிடையார்
மாயாப்பழியா ள்தாவற்கலையேந்திவந்தார். (கக௯)

கார்வானமொப்பான்றனைக்காண்டொறுங்காண்டொறும்போய்
நீராயுசுக்கண்ணிலும்நெஞ்சழியின்றநீரார்
போரகிடர்பட்டயலாருறுழிழைகண்டும்
நீராமனத்தாள்நவந்தனநீரமென்றார்.

(௧௪௭)

வாணித்திலவெண்ணகையாந்தவள்ளல்தம்பி
யாணர்த்திருநாடிழப்பித்தவார்த்தவெல்லாம்
பூணப்பிறந்தாலும்நின்றனவைபோர்விலோடும்
காணப்பிறந்தேனும்நின்றேனவைகாட்டுமென்றான்.

(௧௪௮)

அன்னான்அவர்த்தனஆதரத்தோடும்எந்நி
நின்னாஇடர்நீர்ந்துடன்எனெனம்பிராட்டி.
சொன்னால்அடிவேதுணைஆம்எனத்தூயநங்கை
பொன்னார்அடிமேற்பணிந்தான்அவனும்புகன்றான்.

(௧௪௯)

ஆகாததன்றாலுனக்கவ்வனமிவ்வயோத்தி
மாகாதலீராமனம்மன்னவன்வையமீந்தும்
போகாவுயிர்த்தாயர்நம்புகங்குழற்சீதையென்றே
ஏகாயினியிவ்வயினிற்றலுமேதமென்றான்.

(௧௫௦)

பின்னும்பகர்வாள்மகனேயிவன்பின்செல்தம்பி
என்னும்படியன்றடிபாரினில்ஏவல்செய்தி.
மன்னும்நகர்க்கேயிவன்வந்திடினவாவதன்றேல்
முன்னம்முடியென்றனன்பால்முலைசோரலின்றான்..

(௧௫௧)

(வேறு.) இருவருந்தொழுதனரிரண்டுகன்றோரீஇ
வெருவருமாவினிற்றாயும்விம்மினாள்
பொருவருங்குமாரும்போயினார்புறம்
திருவரைத்துகிலோரீஇச்சீரைசாத்தியே.

(௧௫௨)

தான்புனைசீரையைத்தம்பிசாத்திடத்
தேன்புனைதெரியலான்செய்கைநோக்கினான்
வான்புனையிசையினும்மறுக்கிலாதான்
யான்புகல்வனையதோருதுதிக்கெனா.

(௧௫௩)

அன்னையானைவருமாழிவேந்தனும்
முன்னையால்லர்வெந்துயரின்முழுகினார்
என்னையும்பிரிந்தனரிடருறாவகை
உன்னையென்பொருட்டுதவுவாயென்றான்.

(௧௫௪)

ஆவ்வடையம்மொழிபகரவன்பனும்
தூண்டருநீரென்பும்துளங்கத்துண்ணென
நீண்டதோருநீரிடைவிம்மசீம்முவான்
நாண்டின்காடியனென்பிழைத்ததியாதென்றான்.

(கருடு)

நீருளவெனினுளம்மும்நீலமும்
பாருளவெனினுளயாவும்பார்ப்புநில்
நாருளதனுளையகாணுஞ்சிதையும்
ஆருளமொனின்உனெம்அருளுவாயென்றான்.

(கருகூ)

பைந்தொடியொருத்திசொற்கொண்டிபார்மன்
கைந்துயிர்நடுங்கவும்நடத்திகாணென
உயந்தனவிருந்தனனுண்மைகாவலன்
மைந்தனென்றினையசொல்வழங்கினுயென.

(கருள)

மாநிலியென்னிவனங்கொள்வாயென
எறினவெருகியையாதுமுற்றா
அறினதவிர்கெனவையவானையிற்
உறியமொழியினங்கொடியதாமென்றான்.

(கருஅ)

செய்துடைசெல்வமோயாதுந்தீர்ந்தெமை
கைதுடைத்தேகவுங்கடவையோவையா
நெய்துடைத்தடையலர்நேயமாதர்கண்
மைதுடைத்துறைபுகும்வயங்கொள்வேலினாய்.

(கருகூ)

உரைத்தபின்னிராமனென்றுரைக்கநேர்ந்திலன்
வரைத்தடந்தோளினுன்வதனகோக்கினுன்
விரைத்தடந்தாமரைக்கண்ணின்மிக்கநீர்
விரைத்திடையிடைவிழநெடிதுநிற்கின்றான்.

(கரு0)

அவ்வையினரசவையின்றமன்பினன்
எவ்வயிவிருந்தவமுனிவனெய்தினுன்
செவ்வியகுமாரருஞ்சென்னிதாழ்ந்தனர்
கெளவையம்பெருங்கடல்முனியுங்கால்வைத்தான்.

(கருகூ)

அன்னவாழ்கத்தினோடகத்தைநோக்கினுன்
பொன்னரைச்சீராயின்பொலிவுநோக்கினுன்
என்னினியுணர்த்துவதெடுத்ததுன்பத்தால்
தன்னையுமுணர்ந்திலனுணருந்தன்மையான்.

(கருஉ)

வாழ்வியை நுதலியமங் காலத்துநான்
தாழ்வியை நுதலிச் சீனாசாத்தினான்
முழுவியை நான் முகத்தொருவர்ச் சூழினும்
ஊழ்வியை யொருவராலொழிக்கற்பாலதோ.

(௧௬௩)

வெவ்வியை வளந்தரவினாந்ததேயுமன்
நிவ்வியை இவன் வயின் எய்தற்பாற்றாமன்
நெவ்வியை நிகழ்ந்ததோ ளவா எண்ணமோ
செவ்விகின் ஒருமுறை தெரியும்பின்னென்றான்.

(௧௬௪)

வீற்றடந்தாமரைச் செங்கண்விரனை
உற்றடைந்தையநீ ஒருவினாநிய
கற்றடங்காணுதியென்றிற் கண்ணகன்
மற்றடந்தானையான் வாழ்கிலா நென்றான்.

(௧௬௫)

அன்னவன்பணிதலையேந்தியாற்றாதல்
என்னது கடன் அவன் இடரைக் கருதல்
நின்னது கடன் இது நெறியும் என்றனன்
பன்னகப்பாயலுட்பள்ளிநிங்கினான்.

(௧௬௬)

வெவ்வரம்பையில் சரம்விரவென்றான் அலன்
தெவ்வரம்பைய சொற்றீட்டினான் தனக்
கவ்வரம்பொருதவேல் அரசன் ஆய்கிலா
திவ்வரந்தருவென்னேன்றதுண்டென்றான்.

(௧௬௭)

ஏன்றனன் எந்தை இவ்வரங்கள் ஏவினான்
நன்றவன் யான் அது சென்னிவந்தினென்
சான் நெனநின்றநீ தெத்தியோ என்றான்
தோன்றிய நல்லம் நிறுத்தத்தோன்றினான்.

(௧௬௮)

என்றபின் முனிவன் ஒன்றியம்பநேர்ந்திலன்
நின்றனன் நெடுங்கணீர் நிலத்துநீர்த்துக
குன்றனதோ ளவன் தொழுதுகொற்றவன்
பொன்றிணிநெடுமதில்வாயில் போயினான்.

(௧௬௯)

சுற்றியசீராயன் தொடர்ந்ததம்பியன்
முற்றிய உவகையன் முளரிப்போதினும்
குற்றமில் முகத்தினன் கொள்கைகண்டவர்
உற்றதை ஒருவகை உணர்த்துவாமரோ.

(௧௭௦)

அந்தனர் அருந்தவர் அவனிதாவலர்
நத்தவில் நாளுவார் நாட்டுளார்கன் தம்
மிந்தைளன்பு உல்வது தேவர்தன்னமும்
வெந்தனர் மேல்வரும் உறுதிவேண்டலார்.

(௧௭௧)

ஐயனைக்காண்டலும் அணங்கனூர்ள் தாம்
மொய்துளந்தவிற்கொல்முளநிமேல்விழும்
மைபலின்மதுகாங்கடிபுமாறெனக்
கைகளின்மதர்நெடுங்கண்கள்எற்றினார்.

(௧௭௨)

தம்மைபும்உணர்நிலர் தணிப்பில் அன்பினால்
அம்மைபின் இருவினை அநற்றவோ அன்றோல்
விம்மியபெருநீர்நிண்டி லாமைகொல்
செம்மல்தன் தாதையிற் கிலவர்முற்றினார்.

(௧௭௩)

விழுந்தனர்நிலர்நிலர்விம்மியிம்மிமேல்
எழுந்தனர்நிலர்முதத்திழிகண்ணிரிடை
அழுந்தினர்நிலர்பதைத்தளவல்லியின்
கொழுந்தெரியுற்றெனத் துயரங்கூர்நின்றார்.

(௧௭௪)

கரும்பனமொழியினர்கன்பனிக்நிலர்
வரம்பறுதுயரினல்மயங்கியேகொலாம்
இரும்பனமனத்தினர்என்னநின்றனர்
பெரும்பொருளிறந்தவர்போலும்பெற்றியார்.

(௧௭௫)

நெக்கனஉடல்உயர்நிலையில்நின்றில்
இக்கனம்இக்கனம்என்னும்தன்மையும்
புக்கனபுறத்தனபுண்ணிற்கண்மலர்
உக்கனநீர்வறந்துதிரவாரியே.

(௧௭௬)

இருகையிற்கரிநிகர்எண்ணிறந்தவர்
பெருகையிற்பெயர்த்தனர்தலையைப்பேனலர்
ஒருகையிற்கொண்டனர்உருட்டுகின்றனர்
சுரிகையிற்கண்மலர்குன்றுநீக்கினார்.

(௧௭௭)

சிந்தின அணிமணிசிதழிவீழ்ந்தன
பைந்துணர்மாலையிற்பரிந்தமேகலை
நந்தினர்நகையொளிவீளக்கம்நங்கைமார்
கந்தரவதனமும்மதிக்குத்தொற்றவே.

(௧௭௮)

அறுபதின் ஆரீரர் அரசுந்தேவியர்
மறுவறுகற்பினர் மறைக்கண்ணிரினர்
சிறுவனெத்தொடர்ந்தனர் திறந்தவாயினர்
எறிதினாக்கடலென விரங்கியெங்கினர்.

(கௌடு)

கன்னிரன்மயில் களும்ருபிற்கணங்களும்
அன்னமும்கிறையிறந்தவனிசேர்ந்தன
என்னளிழ்ந்துழந்தனர் இராமன் அல்லது
மன்னுயிர்ப்புதல்வகாமற்றும்பெற்றிலார்.

(கஅ0)

கிளையினும்நரம்பினும்நிரம்பும்கேழன
அளவிறந்துயிர்க்கவிட்டாற்றந்தன்மையால்
தொலைபடுகுழவினோடியாழ்க்குத்தோற்றன
இளையவர் அமுதினும்இனியசொற்களே.

(கஅக)

புகலிடம்கொடுவனம்போலும்என்றுதம்
மகன்வயின்இரங்குறும்மகளிர்வாய்களால்
அகல்மதில்நெடுமனை அரசத்தஆம்பல்கள்
பகலிடைமலர்ந்ததோர்பழனம்போன்றவே.

(கஅஉ)

திடருடைக்குங்குமச்சேறுஞ்சாந்தழும்
இடையிடைவண்டலிட்டாரம்சுரத்தன
மிடைமுலைக்குவடொரீஇமேகலைத்தடங்
கடலிடைப்புகுந்தகட்கலுழியாற்றோ.

(கஅகூ)

தண்டலைக்கோசலைத்தலைவன்மாதரை
கண்டனன்இரவியும்கமலவாண்முகம்
விண்டலத்துறையும்நல்வேந்தற்காயினும்
உண்டிடர்உற்றபோதென்உறாதன.

(கஅச)

தாயரும்கிளைஞரும்சார்ந்துளார்களும்
சேயரும்அணியரும்சிறந்தமாதரும்
காயெரிஉற்றனர் அனையகவ்வையர்
வாயிலும்முன்றிலும்மறையமொய்த்தனர்.

(கஅரு)

இரைத்தனர்இரைத்தெழுந்தேங்கிளங்கணும்
கிளைப்பெருங்கடல்எனத்தொடர்ந்துபின்செல
உரைப்பதைஉணர்கிலன்ஒழிப்பதோர்கிலன்
வரைப்பயத்தண்ணல்தன்மனையோர்க்கினான்.

(கஅசு)

கன்னெய்த் தீர்முடி புடகன்மணிப்
பொன்னெய்த் தேரோதிப்பவளிபோனவன்
துன்னெய்த் தீர்நாயுஞ்சுற்றிநீண்டும்அப்
பொன்னெய்த் தேருவிடைப்போதன்மேயினான். (கஅஅ)

அஞ்சனமேனியின்அழகற்கெய்திய
வஞ்சனையுண்டபின்வகிர்ந்துநீங்கலா
கெஞ்சினும்வலிநயிர்நினைப்பதென்சில
கஞ்சினும்வலியாகம்நலம்என்றார்கிலர். (கஅஆ)

மண்கொடுவரும்எனவழியிருந்ததியாம்
எண்ணொடுகடர்வனத்தெய்தல்காணலோ
பொன்னொடுகினைசெயப்பெற்றநாட்டினிற்
கண்கொடுபிறத்தலும்கடைஎன்றார்கிலர். (கஅஆ)

முழுவதேபிறந்துலகுடையமொய்ம்பினோன்
உழுவைசேர்கானகத்துறைவென்யான்என
எழுவதேஎழுதல்கண்டிருப்பதேஇருந்
தழுவதேஅழநிதின்புன்பென்றார்கிலர். (கஅஊ)

வலங்கடிந்தேழையர்ஆயமன்னா
நலங்கடிந்தறங்கெடநயக்கலீர்கள்தும்
குலங்கடிந்தான்வலிகொண்டகொண்டலை
நிலங்கடிந்தானொடுகிகொன்றார்கிலர். (கஅஈ)

நிருவகாகற்றியசீனாயாடையன்
பொருவருந்துயரினன்தொடர்ந்துபோகின்றான்
இருவரைப்பயந்தவள்ளற்காண்முனை
ஒருவனோஇவற்கிவ்வனாஉறவென்றார்கிலர். (கஅஉ)

முழக்கலின்வலியாகம்மூரிநெஞ்சினே
மழுக்கலிற்பிளத்துமன்றோடுவார்வழி
ஒழுக்கியகண்ணினிற்கலுழிஊற்றிடை
இழுக்கலிவ்வழுக்கிவீழ்ந்திடர்உற்றார்கிலர். (கஅஊ)

பொன்னணிமணியணிமெய்யிற்போக்கினர்
மின்னெனமின்னெனவிளங்குமெய்யிலைப்
பன்னிறத்துகிவினைப்பறித்துநீங்கினர்
கின்னதுண்டுகிவினைப்புகிவினார்கிலர். (கஅச)

பிறைமகவுடையவ்நெறிசெல்லும்பொழி
குறைமககுறையினும்கொடுப்பராம்உயிர்
முறைமகன்வனம்புகமொழியைக்காக்கின்ற
இறைமகன்திருமனம்இரும்பென்றூர்சிலர்.

(௨௯௫)

வாங்கியமருங்குலார்வைத்தகொங்கையர்
பூங்கொடிஒதுங்குவபோல்லுதுங்கிணர்
ஏங்கியகுரவினர்இணைந்தகாந்தலில்
தாங்கியசெங்கைதந்தலைகள்மேலுளார்.

(௨௯௬)

தலைக்குவட்டயன்மதிதவமுமாரிகை
நிலைக்குவட்டிடைபிண்டிநங்கைமார்
முலைக்குவட்டிழிகனிர்ஆவிமொய்த்துக
மலைக்குவட்டகவுறுமயினீன்மாழ்மினார்.

(௨௯௭)

மஞ்செனஅகிற்புகைவழங்கும்மாரிகை
எஞ்சலீச்சாளரத்திரங்கும்இன்சொலார்
அஞ்சனக்கண்ணினீர்அருவிசோர்தர
பஞ்சரத்திருந்தமூங்கியிற்பன்னினார்.

(௨௯௮)

நன்னெடுங்கண்களில்நான்றிர்த்துளி
தன்னெடுந்தானாகளத்தின்விழ்தலால்
மன்னெடுங்குமான்மாட்டமூங்கிமாடமும்
பொன்னெடுங்கண்குழித்தழுவபோன்றவே.

(௨௯௯)

மக்களைமறந்தனர்மாதர்தாயரைப்
புக்கிடம்அறிந்திலர்புதல்வர்பூசலிட்
டுக்கனர்உயங்கினர்உருகிச்சோர்ந்தனர்
துக்கம்நின்றறிவினைச்சுறைபாடவே.

(௩௦௦)

காமரம்கனிந்தெனக்கனிந்தமென்மொழி
மாமடந்தையர்எலாம்மறுகுசேர்தலால்
தேமருநறுங்குழற்றிருவிநீங்கிய
தாமரைஒத்தனதவளமாடமே.

(௩௦௧)

மழைக்குலம்புகைமுழல்விந்துமண்ணுற
குழைக்குலமுகத்தியர்குழாங்கொண்டேங்கினர்
இழைக்குலம்சிதறிடஏவுண்டோய்வுறும்
உழைக்குலம்உழைப்பனஒத்தொர்பால்எலாம்.

(௩௦௨)

பொடி அடங்கினமனைக்குற்றம்கொழா
கிடி அடங்கினமுழுகிழந்தபல்லியம்
பாடி அடங்கலும்பின்புகைநன்மாநியால்
பொடி அடங்கினமதிப்புறந்துகிடையே.

(௨௦௬)

அட்டி அம்இழந்தனபுகை அநிற்புகை
கொட்டி அம்இழந்தனநிறைந்தபால்கிளி
வட்டி அம்இழந்தனமகவிரி பால்மணித்
கொட்டி அம்இழந்தனமகவும்சொரவெ.

(௨௦௭)

ஒளிதுறந்தனமுரம்பிர் துறந்தென
அளிதுறந்தன முறிக்ஞெகையும் தூயநீர்த்
தளிதுறந்தனபரிதானயானையும்
அளிதுறந்தனமலர்க்கள் ஞண்வண்டி னே.

(௨௦௮)

நிறல்பிரிந்தன குடைகெடுங்கண்ளழையர்
முறல்பிரிந்தனமலர்குமார்தாடுகிளை
அழல்பிரிந்தனவினங்காமன்வானியும்
அழல்பிரிந்தனதுணைபிரிந்த அன்றிலே.

(௨௦௯)

தாரொலிந்தனபுரகிதன் ணுமை
வாரொலிந்தனமழைநின்னும்முறும்
தேரொலிந்தனதெருவும்தெண்டினை
நிரொலிந்தனரித்தம்போலவே.

(௨௧௦)

முழளமும்ஒலிஇலமுறைநின்யாழ்காந்
பெழளமும்ஒலிஇல இமைப்பிசுகண்ணினர்
விழளமும்ஒலிஇலவே அம்ஒன்றில
அமுளமும்ஒலிஇல அரகவிதியே.

(௨௧௧)

தென்ஒலித்திலம்புகள்சிலம்புபொன்மனை
நன்ஒலித்திலநளிர்க்கலையும் அன்னவே
புன்ஒலித்திலபுனல்பொழிலும் அன்னவே
கன்ஒலித்திலமலர்கனிதும் அன்னவே.

(௨௧௨)

செய்மறந்தனபுனல்செவந்தவாய்ச்சியர்
கய்மறந்தனபசங்குழவி காந்தெரி
கெய்மறந்தனகெறி அறிஞர்யாவரும்
மெய்மறந்தனந்ஒலிமுந்தவேதமே.

(௨௧௩)

ஆடினர் அமுதனர் அமுதஎழினை
பாடினர் அமுதனர் பரிந்தகோதையர்
ஊடினர் அமுதனர் உயிரின் அன்பரைக்
கூடினர் அமுதனர் குழாங்குழாங்கோடே.

(௨௪௪)

நட்டிலகளிறுகைநீரின்வாய்புதல்
பூட்டிலபுரவிகள் புள்ளும் பார்ப்பினுக்
நீட்டிலஇனாபுனிற்றின்றகன்றையும்
ஊட்டிலகறவைகன்றுருசிச் சோர்ந்தவே.

(௨௪௨)

மாந்தர்தம்மொய்ம்பினின்மகளிர்கொங்கை.ஆம்
ஏந்தினநீர்களுமவறுமைஎய்தின
சாந்தம்.ஆம்மகினர்தம்முடியிற்றையலார்
கூந்தலின்வறுமைஆம்மலரின்கூலமே.

(௨௪௩)

(வேறு.)ஒடைநல்லணிமுனிந்தனஉயர்களிறுச்சி
ஞடைநல்லணிமுனிந்தனதொடர்மனைகொடியின்
ஆடைநல்லணிமுனிந்தனஅம்பொன்செய்இஞ்சி
பேடைநல்லணிமுனிந்தனமென்னடைப்பிறவம்.

(௨௪௪)

திக்குநோக்கியதீவினைப்பயனெனச்சிந்தை
நெக்குநோக்குவோர்நல்வினைப்பயனெனநேர்வோர்
பக்கம்நோக்கலென்பருவரல்லின்பம்என்றிரண்டும்
ஒக்கநோக்கியயோசரும்அருந்துயருழந்தார்.

(௨௪௫)

ஒவினல்லுயிருயிர்ப்பிதோடெல்பதைத்துலைய
மேவிநல்லழகெழில்கெடவிம்மனோய்விம்ம
தாவிலைம்பொறிமறுகுறத்தயாதனென்ன
ஆவிநீக்கின்றதொத்ததவ்வயோத்திமாநகரம்.

(௨௪௬)

உயங்கிஅந்நகர்உலைவுறஒருங்குழைசுற்ற
மயங்கியேங்கினர்வயின்வயின்வரம்பிலர்தொடர்
இயங்குபல்லுயிர்த்தோர்உயிர்எனநின்றவிராமன்
தயங்குபூண்முலைச்சானகிஇருந்துழிச்சார்ந்தான்.

(௨௪௭)

அமுதுதாயரோடருந்தவர்அந்தணர்அரசர்
புழுதியாடியமெய்யினர்புடைவந்துபொரும
பழுதுசீனாயினுடையினன்வருன்படிபாரா
எழுதுபாவைஅன்னாள்மனத்துணுக்கமொடெழுந்தாள்.

(௨௪௮)

எழந்தகங்கையையாடியர்தழுவினங்ங்
பொழிந்தவுண்டிப்பதுப்புனலாட்டினம்புலம்ப
ஷுழிந்தகிந்தையன் அன்னயிதின்தென்றறியான்
வழிந்தநிர்நெடுங்கண்ணினன்வள்ளலேநோக்கி.

(உகக)

(வேறு.) பொன்னைஉற்றபொலன்சுழலோப்புசுழ
மன்னைஉற்றதுண்டோமற்றிவ்வன்றுயர்
என்னைஉற்றதியம்பென்றியம்பினுள்
மின்னைஉற்றகடுக்கத்துமேனியான்.

(உக௭)

பொருளில்எம்பிபுவிபுரப்பான்டிகல்
இருவர். ஷுனையும்குந்தினென்னுறுபோய்
கருவிமாமழைக்கற்கடங்கண்டுகான்
வருவென்சண்டுவருந்தலைநின்றுள்ளான்.

(உக௮)

காயகன்வனங்கண்ணல்உற்றான்என்றும்
மேயமண்டுழந்தான்என்றும்விம்மலள்
நிவ்வுருந்தலைநின்றுவென்பான்என்ற
நியவெஞ்சொல்செயினுடத்தேம்புவான்.

(உக௯)

துறந்துபோம்எனச்சொற்றசொற்றேறுமோ
உறைந்தபாற்காடற்சேக்கைஉடனொரி
அறம்பிறம்பும்என்றய்யன் அயோத்தியில்
பிறந்தபின்பும்பிரியிலன். ஷுரினான்.

(உ௧௦)

அன்னதன்மையன் அய்யனும் அன்னையும்
சொன்னசெய்யத்துணிந்ததுதாயதே
என்னைஎன்னை இருத்தினென்றான்
உன்னஉன்னஉயிர்உமிழாமின்றான்.

(உ௧௧)

வல்லரக்கரின்மால்வரைபோய்விழுந்
தல்லரக்கினுருக்கழல்காட்டயந்
கல்லரக்கும்கடுமைய அல்லரின்
கில்லரக்குண்டசேவடிப்போதென்றான்.

(உ௧௨)

பரிவிநந்தமனத்தொடுபற்றிலா
தொருவுகின்றனை ஷுரி அருக்கனும்
எரியும்என்பதியாண்டையதின்தென்
பிரியினும்கடுமோபெருங்காடென்றான்.

(உ௧௩)

அண்ணல் அன்னதொற்கேட்டனன் அன்றியும்
உண்ணிவர்ந்தகருத் தும் உணர்ந்தனன்
கண்ணினீர்க்கடல்கைவிடநோர்நிலன்
எண்ணுகின்றனன் என்செயற்பாற்றென.

(௨௨௭)

அனையவேலை அகன்மனை எய்தினன்
புனையும்சீரம் துணிந்து புனைந்தனன்
நினைவில்வள்ளல்பின்வந்தயல்நின்றனன்
பனையின்நீள்காம்பற்றியகையினான்.

(௨௨௮)

எழைதன்செயல்கண்டவர்பாவரும்
வீழும்மண்ணிடைவீழ்ந்தனர்வியந்திலர்
வாழும்நாள்உளஎன்றபின்மாள்வரோ
ஊழிபேரினும்உய்குனர்தய்வரோ.

(௨௨௯)

தாயர்தவ்வையர்தன்நுனைச்சேடியர்
ஆயம்மன்னிய அன்பினர்என்றிவர்
தீயின்மூழ்நினர்ஒத்தனர்செங்குணன்
நூயதையலைநோக்கினன்சொல்லுவான்.

(௨௩௦)

முல்லையும்கடல்முத்துமஎதிர்ப்பினும்
வெல்லும்வெண்ணகையாய்வினைவுன்னுவாய்
அல்லைபோத அமைந்தனைஆதலின்
எல்லைஅற்றஇடர்தருவாய்என்றான்.

(௨௩௧)

கொற்றவன் அதுகூறலும்கோகிலம்
செற்றதன்னகுதலையள்சேறுவாள்
உற்றுநின்றதுயரம்இதொன்றுமே
எற்றுறந்தபின்இன்பம்கொலாம்என்றான்.

(௨௩௨)

பிறிதொர்மாற்றம்பெருந்தகைபேசலன்
மறுகிவீழ்ந்தழமைந்தருமாதரும்
செறுவில்வீழ்ந்தநெடுந்தெருச்சென்றனன்
நெறிபெருமையரிநினினீங்குவான்.

(௨௩௩)

சினாசுற்றித்திருமகள்பின்செல
மூரிசிற்கைஇனையவன்முன்செல
காராஒத்தவன்போம்படிகண்டஅவ்
ஊராஉற்றதுனர்த்தவும்ஒண்ணுமோ.

(௨௩௪)

அறும்பின்னர் அருதவலித்திலர்
சொறும்பிந்தையர்யாவரும்சூழ்ந்தனர்
பிரன்புன்வனம்மேவுதும்யாம்எனப்
போரொன்றொல்லொலிகைமிகப்போயினார். (௨௩௫)

தாதைவாயில்குறுகினன்சார்தலும்
கோதைவேலவன்தாயனைக்கும்பிடா
ஆகிமன்னனை ஆற்றியின்னர்என்னான்
மாதராரும்பிறந்தமயங்கினார். (௩௩௬)

எத்தினார் தம்மகனை மருகியை
வாழ்த்தினார் இளையோனைவழத்தினார்
நாத்துநல்குமின்தெய்வதங்காள்என்றார்
நாத்தழும்பு அரற்றிநெய்குவார். (௨௩௭)

அன்னதாயர் அரிதிற்பிரிந்தபின்
முன்னர்விறமுனிவனைக்கைதொழா
தன்னதாருயிர் தத்தம்பியும்தாமரைப்
பொன்னும்தாதும்தேர்மிசைப்போயினான். (௨௩௮)

ச-வது. நகரீங்குபடலம்-முற்றம். ஆட்குவிருத்தம்-௩௩௩.
கம்பகாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௩-வது. தைலம்மாட்டுபடலம்.

(*)

எயியகுருசில்பின்பாவர் ஏயிலார்
மாயியல்தாளை அம்மன்னைநீங்கலாத்
தேவியர் ஒழிந்தனர் தெய்வமாநகர்
ஒயியம் ஒழிந்தன உயர் இலா மையால். (௧)

கைகலிர் பரந்துகால்தொடரக்கண்டரும்
வெய்யநீர் வெள்ளத்துமெள்ளச்சேறலால்
உய்ய ஏழ் உலகும் ஒன்றானநீர் உழல்
தெய்வமின் ஒத்ததச்செம்பொற்றேரரோ. (௨)

மின்புகழ்பெறவெயில் ஒதுங்கமேதியோ
டான்புகக்கிரவன் அத்தம்புக்களன்
கான்புகக்காண்கிலேன் என்றுகல்லதர்
சான்புகமுடிமென்னெனும் தன்மையான். (௩)

வகுத்தவான்மதிகொடுபனமத்தண்ணலே
வகுத்தவாணுதலியர்வதனராடுபோல்
உகுத்தகண்ணின்ஒளியும்நீங்கின்
முகுத்தழமிறந்தனமுளரிசுட்டமே. (௭)

அந்தியில்வெயிலொளிஅழியவானகம்
நந்தலில்கைகயன்பயந்தநங்கைதன்
மந்தனாஉனாயெனும்கடுவின்மட்டுய
சிறந்தையின்றருண்டதுசெம்மைநீங்கியே. (௮)

பரந்துமீன்அரும்பியபசுலேவானகம்
அரந்தையின்முனிவரன்அறைந்தசாபத்தால்
நிரந்தரம்இமைப்பிலாநெடுங்கண்நீடிய
புரந்தரன்உருவெனப்பொலிந்ததெங்குமே. (௯)

திருநகர்க்கியோசனைஇரண்டுசென்றொரு
வினாசெறிசோலையைவினாவின்எய்தினான்
இரதநின்நிழிந்தபின்இராமனின்துணை
உனாசெறிமுனிவரோடுறைபும்காலையே. (௧௦)

வட்டம்ஒரோசனைவளைவிற்புய்நடு
எட்டனைஇடவும்ஒர்இடம்இவ்வகை
பட்டகுசோலையின்புறத்துப்போர்த்தென
விட்டதுகுருசிலைவிடாதசேனையே. (௧௧)

குயின்றியகுலமணிநதியின்கூலத்தில்
பயின்றயர்வாலுகப்பரப்பில்பைம்புலில்
வயின்றொறும்வைகினர்ஒன்றும்வாய்மதித்
தயின்றிலர்துயின்றிலர்அமுதுவிம்மினார். (௧௨)

(வேறு.)வாவிவிரிதாமனாயின்மாமலரின்வாசக்
காவிவிரிநான்மலர்முகுத்ததனையகண்ணார்
ஆவிவிரிபால்நுனாயின்ஆடைஅனைஆக
நாவிவிரிகூழைஇளநவ்வியர்துயின்றார். (௧௩)

பெரும்பகல்வருந்தினர்பிறங்குமுலைதெங்கின்
குரும்பைகள்பொரும்செவிலிமங்கையர்குறங்கில்
அரும்பனையகொங்கைஅயில்அம்பனையஉண்கண்
கரும்பனையசெஞ்சொல்நவில்கன்னியர்துயின்றார். (௧௪)

பூவாய்வினாந்தபுனிதத்திராங்கன்தோறும்
மாவயிரின்உண்கனம்மடப்பிடியின்வைக
சேவகம்அமைந்தரிதுகூடகரிகளன்னத்
துவகலில்சூத்தமறமைந்தர்கள்துயின்றார். (௧௨)

தாவும்மிகுதவழும்இவைதழுவடயர்கொழுனர்
முசுமும்அவர்அருளும்அச்சிலர்கள்துயர்முதிக
அசுவும்துளமயில்கள்உயிர்அலியினஅணையார்
மகவுமுலைவருடஇளமகனீர்கள்துயின்றார். (௧௩)

மரகமணிவேதியைமில்லாதவிசெய்பந்தல்
கேயகெடுங்குலம்எனச்சிலர்கிடந்தார்
பூவனமுநிபகிர்ப்புரினமுன்றில்
தோகையுளஅன்னயினாயிற்றிலர்துயின்றார். (௧௪)

சம்பகநுமும்பொழில்கவிற்றருணவஞ்சிக்
கொம்பமுதொகிந்தனஎனச்சிலர்குழைந்தார்
வாம்பளவுகொங்கையொயிவாஅகம்வளர்க்கும்
அம்பவளவல்லிகளஎனச்சிலர்அசைந்தார். (௧௫)

சூக்குமமலைக்குளிர்பனிக்குழுமின்னத்
துங்கமுலையிற்றுகள்உறச்சிலர்துயின்றார்
அங்கைஅணையின்பொலிவழுங்கமுகம்எல்லாம்
பய்நையமுழுத்தனஎனச்சிலர்படிந்தார். (௧௬)

தொடுத்தகவிடைச்சிலர்துவண்டனர்துயின்றார்
அடுத்தஅடையிற்றிலர்அழிந்தனர்அயர்ந்தார்
உடுத்ததுகில்கற்றொருதலைச்சிலர்உறைந்தார்
படுத்ததவிரிற்சிலர்பசந்தனர்அசந்தார். (௧௭)

ஏனையரும்இன்னனம்இறங்கினர்உறங்கா
மானவனும்மந்திரிசுமந்திரனோவாவென்
னனமில்பெருங்குணம்ஒருங்குடையஉன்னால்
மேனிசழுவதுண்டவுரைகேள்எனவினம்பும். (௧௮)

(வேறு) புண்டபேரன்பினாப்போக்குவதரிதுபோக்கா
திண்டிசின்றேகல்பொல்லாதெத்ததரிதமன்னே
துண்டினையினோக்கிச்சுவட்டையோர்ந்தென்னையங்கே
மிண்டனனென்னமீள்வரிதுவிண்ணேவெண்டித்தென்றான். (௧௯)

செவ்வியகுரிசில்கூறத்தேர்வலான்செப்புவான்அவ்
வெவ்வியதாயில்தியவிதியிலிம்மேலென்போலாம்
இவ்வையின்நின்னைநீக்கிஇன்னுயிர்தீர்ந்தின்றேமி
அவ்வையின் அனையகாண்டற்கமைதலால்அளியான்என்றான். (௨௦)

(வேறு.) தேவியும்இளவலும்தொடர்ச்செல்வனைப்
பூவியல்கானகம்புகஉய்த்தேன்என்கோ
கோவினைஉடன்கொடுளுமினேன்என்கோ
யாவதுகூறுகேன்றிரும்பின்நெஞ்சினேன். (௨௧)

தாருடைமலரினும்ஒதுங்கத்தங்ஙிலா
வாருடைமுலையொடும்மதுகைமைந்தனா
பாரிடைச்செலுத்தினேன்பழையநண்டினேன்
தேரிடைவந்தனென்திடிலேன்என்கோ. (௨௨)

வன்புலக்கன்மனமதியில்வஞ்சனேன்
என்புலப்புறஉடைந்திரங்குமன்னன்பால்
உன்புலக்குரியசொல்உணர்த்தச்செல்கெனோ
தென்புலக்கோமகன்னுதிற்செல்கெனோ. (௨௩)

நாற்றிசைமாந்தரும்நகரமாக்களும்
தேற்றினர்கொணர்வர்உன்சிறுவன்றன்னைஎன்
றற்றின அரசனை அய்யவெய்யஎன்
கூற்றுறழ்சொல்லினாற்கொலைசெய்வேன்கொலோ. (௨௪)

அங்கிமேல்வேள்விசெய்தரிதிற்பெற்றநின்
சிங்கவேறகன்றதென்னுணர்த்தச்செல்கெனோ
எங்கள்கோமகந்திலிஎன்னிற்கேகயன்
நங்கையேகடைமுறைநல்லன்போலுமால். (௨௫)

முடிவுறஇன்னனமொழிந்தபின்னரும்
அடியுறத்தழுவின்அழுங்குபேர்அரா
இடியுறத்துவருவதென்னும்இன்னலன்
படியுறப்புரண்டனன்பலவும்பன்னினான். (௨௬)

தடக்கையால்எடுத்தவற்றழவிக்கண்ணீர்
துடைத்துவேறிருத்திமற்றினையசொல்லினான்
அடக்கும்ஐம்பொறியொடுகரணத்தப்புறம்
கடக்கும்வாறுணர்வினுக்கணுகுங்காட்சியான். (௨௭)

பிறத்தலைந்துற்றின்பெறுவயாவையும்
நிறத்துவிடணர்வதொர்செம்மைஉள்ளத்தாய்
புறத்துறுபெரும்பழிபொதுஇன்றெய்தலும்
அறத்திறம்மறத்தியோ அவலம்உன்டென.

(௨௮)

முன்புநின்மகைநிறிமுடிவுமுற்றிய
பின்புநின்மறுவியைப்பயக்கும்பேர்அறம்
இன்பம்வந்துவரும்எனின்இனியதாய்இடைத்
துன்பம்வந்துவரும்எனிறுறக்கல்ஆகுமோ.

(௨௯)

நிறப்பெரும்படைக்கலம்நிறத்தின்கேர்உற
மறப்பயன்வினைக்குறும்வன்மைஅன்றரோ
இறப்பினும்நிறுளலாம்இறப்பளய்திறும்
துறப்பிலர்அறமெனல்நொர்ஆனதே.

(௩௦)

கான்புறம்சேறவில்அருமைகாண்டலால்
வான்பிறந்தியபுகழ்மன்னர்கொஞ்சலம்
யான்பிறந்தறத்தினின்பிழைக்கிறென்னவோ
கணன்அறந்துயிர்குடித்துமுலும்வேலினாய்.

(௩௧)

பினைக்கருமெய்மையன்வனத்துள்ளிட்டனன்
மனைக்கரும்புதல்வனைஎன்றல்மன்னவன்
தனக்கருந்தவம்அதுதலைக்கொண்டேருதல்
எனக்கருந்தவம்இதற்கிரங்கல்எந்தைநீ.

(௩௨)

முந்தினைமுனிவனைஇறைஞ்சிமுற்றும்என்
வந்தனைமுதலியமாற்றம்கூறினை
எந்தையைஅவனொடும்எய்திசுண்டென
சிந்தனைஉணர்த்துதிஎன்றுசெப்புவாய்.

(௩௩)

முனிவனைஎம்பியைமுறையின்வின்றரும்
புனிதவேதியர்க்கும்மேல்உறைபுத்தேளர்க்கும்
இனியனஇழைத்திஎன்றியம்பிஎற்பிரி
நலிமையும்மீர்த்திஎன்றுரைத்திதன்மையால்.

(௩௪)

வெவ்வியதன்னையால்வினைந்ததீண்டொரு
கவ்வைஎன்றிறையும்தன்கருத்தின்கோக்கலன்
எவ்வருள்என்வயின்வைத்ததின்கொலால்
அவ்வருள்அவன்வயின்அருளுகென்றியால்.

(௩௫)

வேண்டினன் இவ்வரம் என்றுமேலவன்
ரண்டருள் எம்பிபால்நிறுவிகொனை
பூண்டமாதவனொடும்சோழிப்புக்கொ
தாண்டகைவேந்தனை அவலம்ஆற்றிப்பின்.

(௩௬)

ஏழ்இரண்டாண்டிம்நீத்திண்டவந்துனைத்
தாழ்ஞவன்நிருவடிதளரல்சுண்டெனச்
சூழிவெங்கடகனிற்றரசுற்சொல்லிப்பின்
வாழிமாதவன்சொலால்மனம்தெருட்டுவாய்.

(௩௭)

முறைமையால்எற்பயந்தெடுத்தமுவர்க்கும்
குறைவிலாஎன்றெடுவணக்கம்கூறிப்பின்
இறைமகன் துயர் துடைத்திருத்திமாடென்றான்
மறைகளைமறைந்துபோய்வனத்துள்வைகுவான்.

(௩௮)

ஆள்வினை ஆண்மையிற்றிறம்பல்அன்றெனத்
தாள்முதல்வணங்கியதனித்திண்டேர்வலான்
ஊழ்வினைவசத்துயிர்நிலைஎன்றுன்னுவான்
வாழ்வினைநோக்கியைவணங்கிநோக்கினான்.

(௩௯)

அன்னவள்கூறுவாள் அரசர்க்கத்தையர்க்
கென்னுடைவணக்கம்முன்னியம்பியானுடைப்
பொன்றிறப்புவையும்கிரியும்போற்றுகென்
றுன்னும்என்தங்கையர்க்குணர்த்துவாய்என்றான்.

(௪௦)

தேர்வலான் அவ்வனாகேட்டுத்திங்குறின்
யார்வலார்உயிர் துறப்பெளிதன்றேளொப்
போர்வலான் தடுக்கவும்பொருமிவிம்மினான்
சோர்விலாள் அறிவிலாத் துயர்க்குச்சோர்கின்றான்.

(௪௧)

ஆறினன்போற்சிறிதவலம்அவ்வழி
வேறிலா அன்பினாய்விடைதந்திகொ
ஏறுசேவகற்றொழுதினையமைந்தனைக்
கூறுவதியாதெனஇனையகூறினான்.

(௪௨)

உரைசெய்தெங்கோமகற்குறுதிஆக்கிய
தனாகெழுசெல்வத்தைத்தவிராமற்றொரு
வினாசெறிசூழலிமாட்டளித்தமெய்யனை
அரைசன்என்றின்னம்ஒன்றறையற்பாலதோ.

(௪௩)

கானகம்பற்றிதழ்ப்பூல்வன்காய்உணப்
பொனகம்பற்றியபொய்யில்மன்னர்நிங்
கானகம்பற்றியஉயிர்நொடினனும்பொய்
வானகம்பற்றிலாவலிமைஉறென்றான்.

(௪௪)

மின்னுடன்பிறந்தவாட்பாதவெந்தற்கு
மன்னுடன்பிறந்திலென்மன்கொண்டாள்வென்ற
தன்னுடன்பிறந்திலென்தம்பிமுன்அலென்
என்னுடன்பிறந்தயார்வலியென்னன்றிஆல்.

(௪௫)

ஹரியன் னுளவிலேநோக்கிஅய்யதிச்
பிரியஅல்லனசெய்யல்என்றபின்
பாரிடைவணய்வினன்பதைக்கடும்நெஞ்சினன்
தேரிடைவித்தகன்சேறல்மேயினான்.

(௪௬)

காட்டினன்தேர்ப்பொளிகாட்டிக்கொண்முறை
பூட்டினன்புரவிஅப்புரவிபோம்நெறி
காட்டினன்காட்டித்தன்கல்விமாட்சியால்
ஓட்டினன்னொருவரும்உணர்வுறாமலே.

(௪௭)

தையல்தன்கற்பும்தன்தகவும்தம்பியும்
மையறுகருணையும்உணர்வும்வாய்மையும்
செய்யதன்விலுமேசேமம்ஆகக்கொண்
டையனும்போயினான்அல்லின்நாப்பனோ.

(௪௮)

(வேறு.) பொய்வினைக்குதவும்வாழ்க்கைஅரக்கரைப்பொருந்நிஅன்றார்
செய்வினைக்குதவும்நட்பாற்செல்பவர்த்ததிப்பதேய்க்கும்
மவிளக்கியதேஅன்னவயங்கிருள்நாக்கவானம்
கைவிளக்கெடுத்ததென்னவந்ததுகடவுட்டிங்கள்.

(௪௯)

மருமத்துத்தன்னைஊன்றும்மறக்கொடும்பாவம்தீர்க்கும்
உருமொத்தசிலையினோனொருப்பதித்துதவிநின்ற
கருமத்தின்வினாவைஎண்ணிக்கனிப்பொடுகொணவந்த
தருமத்தின்வதனம்என்னப்பொலிந்ததுதனிவெண்டிங்கள்.

(௫௦)

காம்புயர்கானம்செல்லும்சரியவன்வறுமைநோக்கி
தேம்பினருவிந்தபோலும்செங்கழுநீரும்சேரைப்
பாம்பினதலையாழிப்பரிந்தனருவிந்துசாய்ந்த
ஆம்பலும்என்றபோதுநின்றபோதலர்வதுண்டோ.

(௫௧)

அஞ்சனக்குன்றம்அன்னஅழகனும்அழகன்மன்மேல்
எஞ்சலில்பொன்பொர்த்தன்னஇளவலும்இந்துளன்பான்
வெஞ்சிலைப்புருவத்தாந்தன்மெல்லடிக்கேற்பவெண்ணுந்
புஞ்சிடைப்படுத்தால்என்னவெண்ணிலாப்பரப்பப்போனார். (௫௪)

கிறுநிலைமருங்குல்கொங்கைஎந்தியசெல்வம்என்னும்
நெறிநுஞ்சுந்தல்நங்கைநிறநீர்க்கொப்பூழின்
நறியனதொடர்ந்துசென்றுநடந்தெனில்நவையின்கும்
உறுவடிஅன்பின்நூங்கொன்றுண்டெனஉணர்வதுண்டே. (௫௫)

பரிநிவானவனும்கீழ்பாற்பருளரைபற்றமுன்னம்
நிருவின்நாயகனும்தென்பாலயோசனைஇரண்டிசென்றான்
அருவிபாய்கண்ணும்புண்ணாய்அழிவின்மமனமும்தானும்
துரிதமாதேரிற்போனான்செய்ததுசொல்லல்உற்றும். (௫௬)

கழகைஓர்இரண்டுமுன்றிற்கடிமதில்அயோத்திகண்டான்
அடிஇணைதொழுதான்அதிமுனிவனைஅவனும்உற்ற
படிஎலாம்கேட்டுநெஞ்சிற்பருவரல்உழந்தான்முன்னே
முடிவெலாம்உணர்ந்தான்அந்தோமுடிந்தனன்மன்னன்னுன்(௫௭)

நின்றயர்ப்பழியைஅஞ்சினேர்ந்திலன் தடுக்கவள்ளல்
ஒன்றும்நான்உரைத்தல்நோக்கான் தருமத்திற்குஅதிபார்ப்பான்
வென்றவர்உளரோமேலேவிதியினைஎன்றுவிம்மி
பொன்றிணிமன்னன்கோயில்சுமந்திரனோடும்போனான். (௫௮)

தேர்கொண்டிவள்ளல்வந்தான்என்றுதம்சிந்தைஉந்த
ஊர்கொண்டதிங்கள்என்னமன்னனைஉழையர்சுற்ற
கார்கொண்டமேனியானைக்கண்டிலர்கண்ணில்வற்ற
நீர்கொண்டநெடுந்தேர்ப்பாகன்நிலைகண்டேநிலையிற்றீர்தார். (௫௯)

இரதம்வந்துற்றதென்றாங்கியாவரும்இயம்பலோடும்
வரதன்வந்துற்றான்என்னுமன்னனும்மயக்கம்தீர்த்தான்
புரைதபுகமலநாட்டம்பொருக்கெனவிழித்துநோக்கி
விரதமாதுவனைக்கண்டான்விரன்வந்தனனோஎன்றான். (௬௦)

இல்லைஎன்றுரைக்கல்ஆற்றான்ஏங்கினன்முனிவன்நின்றான்
நல்லவன்முகமேநம்பிநடந்திலன்என்னும்மாற்றம்
சொல்லலும்அரசன்சோர்ந்தான்துயர்உறுமுனிவன்நான்இவ்
அல்லல்காண்டில்லேன்னன்னுஆங்குநின்றகலப்போனான். (௬௧)

நாயகன்பின் னும்தன் தேர்ப்பாக்கை நோக்கி நம்பி
யோயினே அணியினே என்று நாத்தலும் அணையான் செய்ய
வோயுயர்கானம் தானும் தம்பியும் மிதிலைப் பொன்னும்
போயினன் என்னுள் என்ற போழ்தத்தே ஆகி போனான். (௬௦)

இத்திரன் றுதல்வர் ஆயகடவுளர் யாரும் மாண்டி-
ரந்திரன் அணைய தாங்கோர் மான் திந்த லையிற் றுங்கி
வந்தனன் எந்தை தந்தை என மனங்கனித் துவள்ளல்
உத்தியான் உலகின் உம்பர் மிளகிலா உலகத்து யத்தார். (௬௧)

உயிர் ப்பிலன் துடிப்பும் இல்லன் என்று னார்ந்து றுவம் தீண்டி-
அயிர்த்தனன் நோக்கி மன்னற்கா ருயிர் இன்மை தேறி
மயிற் றுலம் அணைய நங்கை கோசலை மறுவிழ்ந்தாள்
வெயிற் றுகி நோடை தன்னில் னன்பிலா உயிரின் வேவாள். (௬௨)

திருந்த அந்தனே டெல்லாம் ஈன்றவன் தன்னை ஈனப்
பெருந்தவம் செய்த நங்கை கணவனிற் பிரிந்து தெய்வ
மருந்திழந்தவரின் விம்மி மணிபிரி அரவின் மாந்தி
அருந்துகோ பிழிந்த அன்றிற் பெடை என அரற்றல் உற்றாள். (௬௩)

(வேறு.) தானே தானே தஞ்சம் இலாதான் தகைவில்லான்
போனான் போனான் எனக்கோ நீத்திப் பொழுதென்னு
வானிர்கண்டி மண் அரவற் றிமறுகுற்ற
மீனே என்ன மெய்தடு மாறி விழு கின்றான். (௬௪)

ஒன்றோ நன்னாட்டு ய்க்குவர் இந்நாட்டு யிர்காப்பார்
அன்றை மக்கட் பெற்று யிர் வாழ்வார்க்கவம் உண்டே
இன்றை வந்தின்பஞ்சல் எனு தெம்மகன் என்பான்
கொன்றான் அன்றோ தந்தையை என்னுள் குலைகின்றான். (௬௫)

நோயும் இன்றி நோன்கதிர் வாள் வேல் இவை இன்றி
மாயும் செல்வம் மக்களினுலோ மறமன்னன்
காயும் புள்ளிக்கற்கடகம் நாகம் கனிவாழை
வேயும் போன்றான் என்று மயங்கா விழுகின்றான். (௬௬)

வடித்தாழ்குந்தம் கேசயன் மாதே மதியாலே
பிடித்தாய்வையம் பெற்றனை யோராவாம் இன்னே
முடித்தாய் அன்றை மந்திரம் என்னுள் முகில் வாப்பின்
துடித்தால் என்ன மன்னவன் மாப்பிற்று வள்கின்றான். (௬௭)

அருந்தோனைச்சம்பாணைப்பண்டமர்வென்றாய்
இருந்தார்வானோர்உன் அருளாலேஇனிநிந்நாள்
விருந்தாகின்றாய்என்றனள்வேழந்தரசொன்றை
பெருந்தாள் அன்பிற்கும்பிடிஎன்னப்பிரிவுற்றாள்.

(௭௮)

வேள்விச்செல்வம்துய்த்திகொல்மெய்மைத்துணைஇன்மை
குற்றிச்செல்வம்துய்த்திகொல்தோலாமனாநாளின்
வாழ்விச்செல்வம்துய்த்திகொல்முன்னன்றனள்வானோர்
கேள்விச்செல்வம்துய்க்கவயிற்றோர்கிளைதந்தாள்.

(௭௯)

(வேறு.) ஆழிவேந்தன்பெருந்தேவி அன்னபன்னி அமுதாற்ற
தோழி அன்னசுமித்தினாயும் துளங்கிவங்கிஉயிர்சோர
ஹிதிரிவதெனக்கோயில்உலையும்வேலைமற்றொழிந்த
மாழைஉண்கட்டேவியரும்மயிலின்ருழாத்தின்வந்தினாத்தார்.

(௮௦)

துஞ்சினாணைத்தம்உயிரின் துணையைக்கண்டார் துணுக்கத்தான்
நஞ்சுநவார்தால்எனஉடலம்நடுங்காநின்றார் என்றாலும்
அஞ்சி அமுங்கிவிழுந்திலரால் அன்பிற்றறுகண்பிறிதுண்டோ
வஞ்சமில்லாமனத்தானாவாநின்றொடர்வான்மனம்வலித்தார்.

(௮௧)

அளங்கொள் அளக்கர் இரும்பரப்பில் அண்டர்உலகில் அப்புறத்தில்
விளங்கும்மாதர்கற்பினார் இவரின்யாவர்எனநின்றார்
களங்கம்நீத்தமதிமுகத்தார்கானவெள்ளம்கால்கோப்ப
துளங்கல்லில்லாத்தனிக்குன்றிற்றெக்கமயிலிற்றும்நிருந்தார்

(௮௨)

கைத்தசொல்லால்உயிர்இழந்தும்புதல்வற்பிரிந்தும்கடையோட
மெய்த்தவேந்தன்திருவுடம்பைப்பிரியாதாற்றிவிட்டிலரால்
பிச்சமயக்காம்சுறவெறியும்பிறவிப்பெரியகடல்கடக்க
உய்த்துமிண்டநாவாயிற்றொழும்போவார்ஒக்கின்றார்.

(௮௩)

மாதரார்கள் அறுபதினாயிரரும்உள்ளம்வலித்திருப்ப
கோதில்குணத்துக்கோசலையும்இனையமாதும்குழைந்தேங்க
சோதிமணித்தேர்ச்சுமந்திரன்சென்றரசன்தன்மைசொலவந்த
வேதமுனிவன்விதிசெய்தவினையைநோக்கிவிம்முவான்.

(௮௪)

செய்யக்கடவசெயற்குரியசிறுவர்சண்டையார் அல்லர்
எய்தக்கடவபொருள் எய்தாதிகவாஎன்னஇயல்பென்ன
மையற்றொடியாள்மகன்சண்டெவந்தால்முடித்தும்மற்றென்ன
தையற்கடனின்றெடுத்தவனைத்தயிலக்கடலின்தலைஉய்த்தாள்.

(௮௫)

தேவிமாணா இவந்தூரிமமசெய்யும்நாஸிற்செத்தியின்
அபித்த மிள்ளைநிபி அரிவைமார்சுநருவனையும்
தாசில்லோயிற்றிநிநுந்நித்தண்டார்ப்பாதற்கொண்டனைகென்
றேவினான்மன்னவன்ஆனைஎழுதிமுடங்கல்கொடுத்தவனா. (௪௬)

போனார்அவரும்கேசகயர்ளோன்பொன்மாநகரம்புகளய்த
ஆனஅரிவன்அருந்தவனும்அறம்ஆர்பன்லியதுசேர்ந்தான்
பெறுபதிந்கமந்திரனைச்செயற்பாற்குரியசெய்கென்னு
மேனும்சொன்னமாத்நர்க்குவினாத்தினிநாம்விளம்புவாம். (௪௭)

நிளர்வேலோபாசியம்பயின்னோர்எத்தமண்டுறைஞ்ச
தூகிர்ஓலிவான்புடைஇலங்கச்சுடந்தேர்ஏறித்தோன்றினான்
வானொழுகான்அரும்புகல்வன்மக்கள்அகன்றார்வரும்அளவும்
யானேகாப்பன்னிலைகஎன்பான்போலஎறிசுதிரோன். (௪௮)

வருந்தாவண்ணம்வருந்தினார்மறந்தார்தம்மைவள்ளலும்அங்
மிருந்தான்என்றிருந்தார்கள்எல்லாம்எழந்தார்அருள்இருக்கும்
பெருந்தாமரைக்கட்கருமுநிலைப்பெயர்ந்தார்காண்பேதுற்றார்
பொருந்தாநயனம்பொருந்திரமைப்பொன்றச்சூழந்தஎன்புரண்டார்
எட்டித்திசையும்ஒவொன்றாவார்விழுவார்இடர்க்கடலுள்
விட்டுத்தான்மைஎன்பார்வெய்யஅய்யன்வினைஎன்பார்
ஒட்டிப்பாடந்தகண்டகம்இவ்உலகத்துளதன்றோஉணர்வைச்
சுட்டிச்சேர்தல்ஆற்றுவதுமெல்தொடர்அம்தேரின்கவடென்பார். (௮௦)

தேவின்சுவடுகோக்குவார்திருமாநகரின்மிசைதிரிய
என்றும்நிதிநிக்குலிஓம்நிஉணர்ந்தார்எல்லாம்உயிர்வந்தார்
ஆரும்அஞ்சல்அய்யன்போய்அயோத்திஅடைந்தான்எனஅசனிக்
காரும்கடலும்ஒருவழிக்கொண்டார்த்தவென்னக்கடிதார்த்தார். (௮௧)

மானஅரயின்வாய்த்தியவனைவான்தொலைவாள்எயிற்றின்வழி
ஆனகடுவுக்கருமருந்தாஅருந்தும்அமுதம்பெற்றுயர்ந்து
போனபொழுதிற்புகுந்தவயிர்பொறுத்தார்ஓத்தார்பொருவரிய
வேலில்மனைமதன்அறித்தான்மீண்டான்என்னஆண்டையார்.

ஆறுசெல்லச்செல்லத்தேர்ஆழிகண்டார்அயல்அப்பால்
வேறுசென்றநெய்காணர்விம்மானின்றஉவகையர்ஆய்
மாரிலகம்வகுத்தநாள்வரம்புகடந்துமண்முழுதும்
ஏறிஓடுங்கும்எழிகடல்போல்எயில்மாநகரம்எய்தினார். (௮௨)

புக்கார் அராசன் பொன்னுலகம்போனான் என்னும் பொருள்கேட்டார்
உக்கார் நெஞ்சம் உயிர் உஞ்சுத்தார் உற்றதெம்மால் உடைப்பிதால்
தக்கார்போனான் வனம் என்னும் தகையும் உணர்ந்தார் மிகை ஆயி
அக்காலத்தே அகலுமோ அவதிகள் ரொன் றுளதானால். (அ௪)

மன்னற்கல்லார் வனம்போனமைந்தற்கல்லார் வாங்கரிய
இன்னற் சிறையின் இடைப்பட்டார் இருந்தார் நின்ற அருந்தவனும்
உன்னற்கரிய பழிக்கஞ்சி அன்றோ ஒழிந்ததியான் என்று
பன்னற்கரிய பல நெறியும் பகர்ந்து பதைப்பை நீக்கினான். (அ௫)

வெள்ளத்திடை வாழ்வடவனலை அஞ்சி வேலை கடவாத
பள்ளக்கடலில் முனிபணியால் பைபுள்ளகரம் வைகிடமேல்
வள்ளற்றாத பணி என்னும் வாணோர் தவத்தால் வயங்கிருளின்
நள்ளிற் போன வரிசிலைக்கை நம்பி செய்கை நடத்துவாம். (அ௬)

நு-வது. சைலம் மாட்டு படலம்-முற்றம். ஆதிருவிருத்தம்-கூசகம்.
கம்ப நாட்டாழ்வார் திருவடிகளேசரனம்.

கூ-வது. கங்கைப்பட்டலம்.

வெய்யோன்னொளிதன் மேனியின் வீரிசோதியின் மறைய
பொய்யோளனும் இடையாளொடும் இளையாளொடும் போனான்
மையோமரகதமோமறிகடலோமழை முகிலோ
அய்யோ இவன் வடிவென்பதொர் அழியா அழகுடையான். (க)

அளி அன்னதொர் அறல் துன்னிய குழலாங்கடல் அமிர்தின்
தெளி அன்னதொர் மொழியாள் நிறைதவம் அன்னதொர் செயலாள்
வெளி அன்னதொர் இடையாளொடும் விடை அன்னதொர் நடையான்
களி அன்னமும் மட அன்னமும் நடமாடுவகண்டான். (உ)

அஞ்சம்பையும் அய்யன் தனதலகம்பையும் அளவா
நஞ்சங்களை வெல ஆகிய நயனங்களை உடையாள்
துஞ்சும்களி வரிவண்டிகள் குழலின் படிசுழலும்
கஞ்சங்களை மஞ்சன்குழல் நகுகின்ற துகண்டாள். (ங)

மாகந்தமும் மகரந்தமும் அளகந்தரும் மதியின்
பாகந்தரும் துதலாளொடுபவளம் தரும் இதழான்
மேகந்தனி வருகின்ற துமின்தோடென மிளிர் புண்
நாகந்தனி வருகின்ற துபிடியோடென நடவா. (ச)

தொலைகட்டியநொடட்டியசுருதிச்சுவைஅமுதின்
நொடட்டியசுருதிக்கின்றுசையிற்பசைநறவின்
விளகட்டியிள்மதுரித்தெழுவிளவிக்ளர்விழிபோல்
கலகட்டவர்தலொசிட்டெழிசுவலோத்தொகைகண்டான். (௫)

அருப்பேந்தியசலசத்துணைஅமுதேந்தியமதமா
மருப்பேந்தியஎனல்ஆம்முலைமழைஎந்தியகுழலாள்
சுருப்பேந்திரம்முதலாயினகண்டாள்இடர்காணாள்
பொருப்பேந்தியதோளாகொடுகின்றையாடினர்போனாள். (சு)

பன்னந்துகள்தாளம்தொகுபடர்பந்திகள்படுநீர்
அன்னந்துயில்வறிதண்டலைஆயல்நந்துறைபுளிநம்
கின்னந்தரும்மலர்தந்தனசெறிந்தனவனம்நன்
பொன்னந்தியநகிகண்டளம்மகிழ்தந்தனர்போனார். (எ)

கால்பாய்வனமுதுமேதிகள்நதிர்மேய்வனகடைவாய்
பால்பாய்வனநறைபாய்வனமலர்வாய்அளிபடாச்
சேல்பாய்வனகயல்பாய்வனசெங்கால்மடஅன்னம்
போல்பாய்புனல்மடவார்படிநெடுநாடவைபோனார். (அ)

(வேறு) பரிதிபற்றியபல்கலன்முற்றினர்
மருதவைப்பின்வளம்கெடுநாடொரீஇ
சுருதிசுற்றயர்தொயிலர்சுற்றுவும்
பிழிநினைப்புனற்கங்கையைமேவீனார். (சு)

கங்கைஎன்னும்கடவுட்டிருநதி
தங்கிவைகும்தபோதனரயாவரும்
எங்குள்செல்கதிவந்ததென்றேமுறா
அங்குண்நாயகற்கானாவந்தண்மினார். (க0)

பெண்ணில்நோக்கும்சுவையிற்பிறர்பிறர்க்
கெண்ணினோக்கிஇயம்பரும்இன்பத்தை
பண்ணில்நோக்கும்பராஅமுதைப்பசங்
கண்ணில்நோக்கினர்உள்ளம்களிக்கின்றார். (கக)

எதிர்கொடேத்தினர்இன்இசைபாடினர்
வெதிர்கொள்ளோலினர்ஆடினர்வீரனை
கதிர்கொள்தாமரைக்கண்ணனைக்கண்ணினால்
மதுரவாரிஅமுதெனமாந்துவார். (கஉ)

மணையின்நங்கியமச்சுவைசுவும்
நினைபும்செஞ்சினர்கண்டிலநெடுவார்
அனையர்வந்துற, ஆண்டெடிர்த்தார்களில்
நிலையமாதவப்பள்ளிகொண்டெய்தினார்.

(கக)

பொழியும்கண்ணிற்புதுப்புனல், ஆட்டினர்
மொழியும்தின்சொலின்மொய்ம்மலர்நூட்டினர்
அழியில்அன்பெனும், ஆர் அமிர் தூட்டினர்
வழியில்வந்தவருத்தத்தைவாட்டினர்.

(கச)

காயும்காநிற்றிறங்கும்கனிகளும்
நூயதேடிக்கொணர்ந்தனர்தோன்றல்நீ
ஆயகங்கைஅரும்புனல், ஆடினை
நீயைஓம்பினைசெய், அமுதென்றனர்.

(கக)

மங்கையர்க்குவிளக்கன்னமானையும்
செங்கைபற்றினன் தேவரும், நுள்பற
பங்கையத்தயன்பண்டென்பாதத்தின்
அங்கையிற்றரும்கங்கையின், ஆடினான்.

(கக)

கன்னிநீக்கருங்கங்கையும்கைதொழா
பன்னிநீக்கரும்பாதகம்பாருளோர்
என்னிநீக்குவார்யானும்இன்றெற்றந்த
உன்னிநீக்கினென்உய்ந்தனென்யான்என்றான்.

(கக)

வெங்கண்நாகக்கரத்தினன்வெண்ணிறக்
கங்கைவார்சடைக்கற்றையன்கற்புடை
மங்கைகாணநின்றாடுகின்றான்வகிர்ந்த
நிங்கன்குடியசெல்வனின்றேன்றினான்.

(கஅ)

தள்ளும்நீர்ப்பெருங்கங்கைத்தரங்கத்தால்
வள்ளினுண்ணிடைமாமலராளொடும்
வெள்ளிவெண்ணிறப்பாற்கடல்மேலேநாள்
பள்ளிநீங்கியபான்மையின்றேன்றினான்.

(கக)

வஞ்சிநாணஇடைக்குமடநடைக்
கஞ்சி அன்னம்ஒதுங்கஅடி அன்ன
கஞ்சம்நிலில்ஒளிப்பக்கயல்உகப்
பஞ்சிமெல்அடிப்பாவையும், ஆடினான்.

(உ௦)

அடியவர்களை என்னொருப்பார்த்தபேர்

அடியவன் அழகிறந்தன்னநிதத்தினான்

நெடியதானநெருங்கலின்நீர்முயில்

இடியினோடெழுந்தால் அன்னாட்டினான்.

KOVILUR
KOVILUR-630 007
MANAGIRI VIA

கொம்புதுத்தரிகொட்டுமுறைமையன்

பம்பைபம்புபடையினன்பல்லவக்

தம்பன் அம்பிக்ஞநாதன் அழிகவுள்

அம்பிகட்டம்புனாமினாகற்றத்தான்.

(க. 0)

காழம்இட்டகுறங்கினன்கங்கையின்

அழம்இட்டநெடுமையினான் அரை

தாழமிட்டசெந்தோலன்தயங்குறச்

சூழமிட்டகொடுபுலிவாவினான்.

(க. 1)

பற்றொடுத்தன்னபல்குற்கவடியன்

கற்றொடுத்தன்னபோலும்கழலினான்

அற்றொடுத்தன்னகுஞ்சியன் ஆளியின்

நெற்றொடுத்துநெரிந்தபுருவத்தான்.

(க. 2)

பெண்ணைவன்செ. அம்பிற்பிறங்கிச்செறி

வண்ணவன்மயிர்வார்ந்துயர்முன்கையன்

கண்ணகன் தடமார்பெனும் கல்லினன்

எண்ணெய் உண்டிருள் புனாமேனியான்.

(க. 3)

கச்சொடார்த்தகறைக்கதிர்வாளினன்

நச்சராவின் நடுக்குறுநோக்கினன்

பிச்சராம் அன்னையேச்சினன்னிந்திரன்

வச்சிராயுதம்போலும் மருங்கினான்.

(க. 4)

ஊற்றுமெய்ந்நறஊனெடுமின் நகர்

நாற்றம்மேயநகையில் முகத்தினான்

சீற்றம்இன்றியும்திழநோக்குவான்

கூற்றம் அஞ்சக் குமுறும் குரலினான்.

(க. 5)

சிருங்கிபேரம் எனத்திணைக்கங்கையின்

மருங்குதோன்றும் நகர் உடைவாழ்க்கையான்

ஒருங்குதேனெடுமின் உபகாரத்தன்

இருந்தவள்ளலேக்காணவந்தெய்தினான்.

(க. 6)

சுற்றம்அப்பாடம்மீதக் கசைவோ
விற்துறந்தனாவிச்சியவாள்ஒழித்
தற்றம்மீத்தமனத்தின்ன அன்பினன்
கற்றவப்பவ்விரிவாங்கிநண்ணினான்.

(௩௭)

காவிரமுன்னமதினையோங்குஅழிநீ
அவ்வாய்பார்என அன்பின்இறைஞ்சினான்
தேவாரின்சுறல்சேவிக் கவந்தனென்
நாவாய்வே வெண்காயடி யோன்என்றான்.

(௩௮)

(பேறு) நிற்கிரண்டென்றுபுக்குநெடியவற்றொழுதுதம்பி
கொற்றவமின்னைக்காணாங்குஅழிவான்நிமிர்ந்தகூட்டச்
சுற்றமுந்தாணம்உள்ளம்துயவந்தாயின்நல்லான்
எற்றழிநீர்க்கங்கைநாவாய்க்கிறைஞுகன்ஒருவன்என்றான்.

(௩௯)

அண்ணலும்வீரும்பிஎன்பால்அழைத்திந் அவனைஎன்றான்
பண்ணவன்வருகஎன்னப்பரிபினன்அனாவிற்புக்கான்
சண்ணலைக்கண்ணின்நோக்கிக்கனிந்தனன்இருண்டகுஞ்சி
மண்ணுறப்பணிந்துமேனிவனைத்துவாய்புதைத்துமின்றான்.

(௪௦)

இருத்திராண்டென்னலோகம்இருந்திலன்எல்லைந்த
அருத்தியன்தேனும்நீனும்அமுதினுக்கமைவதாகத்
நிருத்தினென்கொணர்ந்தேன்என்கொல்திருவுளம்என்னவீரன்
பிருத்தமாதவரைநோக்கிமுதுவலன்விளம்பல்உற்றான்.

(௪௧)

அரியதாம்உவப்பஉள்ளத்தன்பினால்அமைந்தகாதல்
தெரிதரக்கொணர்ந்தஎன்றால்அமிர்தினும்சீர்த்தஅன்றே
பரிவினிற்றநீஇயஎன்னிற்பவித்திரம்எம்அனோர்க்கும்
உரியனஇனிதில்நாமும்உண்டனெம்அன்றோஎன்றான்.

(௪௨)

சிங்கஏனையவீரன்பின்னரும்செப்புவான்யாம்
இங்குறைந்தெநிநீர்க்கங்கைஏறுதும்நானையாணர்
பொங்கும்மின்சுற்றத்தோடும்போய்உவந்தினினுன்ஊரில்
தங்கிநீநாவாயோடும்சாருகிவிடியஎன்றான்.

(௪௩)

கார்குலாம்நிறத்தான்கூறக்காதலன்உணர்த்துவான்இப்
பார்குலாம்செல்வநின்னைஇஞ்ஞனம்பார்த்தகண்ணை
நர்கிலாக்கள்வனேன்யான்இன்னலின்இருக்கைநோக்கித்
தீர்விலேன்ஆனதையசெய்குவென்அடிமைஎன்றான்.

(௪௪)

கோதைவெற்றியில் அன்னாக்கூறியகொள்கைகேட்டான்
சிறையைநோக்கித்தம்பிதிருமுருகம்நோக்கித்திராந்
காதலன். ஆகும்என்றுகருணையின்மலர்ந்தகண்ணன்
யாதினும்இனிபகண்பஇருத்திசுண்டெம்மொடென்றான். (சுரு)

திருநகர் தீர்த்தவண்ணம்மானவதெரித்திளன்ன
பருவரல்தம்பிகூறப்பரிந்தவன்பைபுள்ளங்கி
இருகண்கீர் அருவிசோரக்குகனும். ஆண்டிருந்தான்என்னே
பெருநிலக்கிறத்தினோற்றும்பெற்றிலள்போலும்என்று. (சுக)

விரிஇருப்பகையைஒட்டித்திசைகளை வென்றுகொண்டான்
ஒருருதனித்திவிரிஉங்குடையபுகழ்நிறுவிராம
இருநிலத்தெவர்க்கும்உள்ளத்திருந்தன்னன்னவிழந்த
செருவலேவீரன்என்னச்செங்குநீர்ச்செவ்வக்சென்றான். (சுக)

மலைவாய்நியமம்செய்துமரபுளியுற்றிவைக்க
வேலைவாய் அமிர்தன்னாளுமவீரனும்விரித்தநாண்
மலைவாய்ப்பாரின்பாயல்வைகினன்னவிரிவில்எந்நிக்
காலேவாய் அளவுத்தம்பிஇமைப்பிலன்காத்துகின்றான். (சுக)

தும்பியின்குழாத்திற்சுற்றும்சுற்றத்தன்தொடுத்தவில்லன்
வெம்பிவெந்தழியாநின்றநெஞ்சினன்விழித்தகண்ணன்
தம்பியின்றானேநோக்கித்தலைமகன்தன்மைநோக்கி
அம்பியின்தலைவன்கண்ணீர் அருவிசோர்குன்றின்நின்றான். (சுக)

தறக்கமேமுதலாயதுயனயாவைஏனும்
மறக்குமாநினையல் அம்மாவாம்பிலதோற்றுமாக்கள்
இறக்கும். ஆறிதுஎன்பான்போல்முன்னேநாள்இறந்தான்பின்னாள்
பிறக்கும். ஆறிதுஎன்பான்போல்பிறந்தன்னபிறவாவெய்யோன். (சுக)

செஞ்சுவேசேற்றிலத்தோன்றும்தாமனாதேரிலத்தோன்றும்
வெஞ்சுடர்ச்செல்வன்மேனினோக்கினவிரிந்தவேரோர்
அஞ்சனநாயிறன்னையினேநோக்கிச்செய்ய
வஞ்சிவாழ்வதனம்என்னும்தாமனாமலர்ந்ததன்றே. (சுக)

நான்முதற்கமைந்தயாவும்நயந்தனன்னியற்றிநாமத்
தோண்முதற்கமைந்தவில்லான்மறையவார்தொடரப்போனாள்
ஆண்முதற்கமைந்தகேண்மைஅன்பினேநோக்கினாய்
கோண்முதற்கமைந்தநாவாய்கொணருதிவினாவின்என்றான். (சுக)

(பெரு.) எவையெழுவிகேளாஇழிபுனல்பொழிநன்னுன்
அழிபுனல்வெகின்றுன்அடி இவையிடுகில்லான்
சாநிலென்மலர்சாசாசுடம்மழைஅனையான்
தேவியோட்டிதாழாச்சித்தனைஉடைசெய்வான். (௫௩)

பெய்ம்முறைஇலகோம்எம்புகலிடம்வளமேஆல்
கோய்ம்முறைஅதாசாய்குறைவிலெம்வலியேம்ஆல்
செய்ம்முறைகுற்றேவல்செய்ததும்அடியோமை
இம்முறைஉறன்னஇனிமிகுகெடிதென்மன். (௫௪)

தேன்உளநினைஉண்டால்நேவரும்துகர்தற்காம்
வளன்உளதுணைநாயேம்உள்கிளவினையாடக்
காண்வளபுனல்புடங்கவளையும்களதன்நே
நான்வளதையும்கிளவிஅருதுளம்பால். (௫௫)

நோல்உளதுகில்பொழும்புவைஉளதொடர்மஞ்சம்
பொல்லிளபுறன்வையும்புறாஉளகடிதோடும்
கால்உளயிலைபுறும்கைஉளகலிவாரினி
மேல்உளபொருள்வளும்வினாவொடுகொணர்வேம்ஆல். (௫௬)

ஐரிநுபத்தோடைத்தாயிரர்உளர்ஆனை
செய்துநர்சிலைவோடர்தேவரின்வலியார்ஆல்
உய்குதும்அடியேம்எங்குடிசைடைஒருநாள்நி
வைகுயினிளில்மேல்நர்வாழ்விலைபிறிதென்றான். (௫௭)

அண்ணலும்அதுகேளாஅகம்நிறைஅருள்மிக்கான்
வெண்ணிறநகைசெய்தான்விரலின்உழையாம்அப்
புண்ணியநதியாடிப்புனிதரைவழிபாடுந்
நெண்ணியசிலநாளிற்குஅருதும்இனிதென்றான். (௫௮)

சித்தனைஉணர்நிற்பான்சென்றனன்வினாவோடும்
தந்தனைநெடுநாவாய்தாமநாயனத்தான்
அந்தணர்தமைஎல்லாம்அருளுகிர்விடைஎன்னு
இத்துவின்னுதலாளோடிளவலொடினிதேரு. (௫௯)

விநிநுகிடிதென்றான்மெய்யுயிர்அனையானும்
முடுகினன்நெடுநாவாய்முருகினாநெடுநர்வாய்
கடிநிலிம்மடஅன்னக்கதிஅதுசெலநின்றார்
இடர்வுறமறையோரும்எரிஉதுமெழுநானார். (௬௦)

பால்உடைமொழியாளும்பகலவன் அனையா றும்
செல்உடைநெடுநன்விர்சிந்தினர் அனையாட
தொல்உடைநீமிர்கோலில்த்துழவிடஎழுநாவாய்
கால்உடைநெடுநெண்டிற்சென்றதுகடிதம்மா.

(கூக)

சாத்தனாபுனிதத்திந்தடமுலையர்கங்கை
காத்தினமணியின் வங்கடிக்கழிநகமலத்தில்
சேந்தொனியிழும்தெண்டினைனும்நிமிர்கையால்
எந்தினன் ஒருநானே ஏற்றினன் இனிதப்பால்.

(கூஉ)

அத்தினை உற்றையன் அன்பனை நுகம்நோக்கி
சித்திரகூடத்தில் செல்செவிபகர் என்ன
பத்தியின் உயிர்சுடும்பரியின் அடிதாழர்
உத்தம அடிநாயேன் ஒருவதுளதென்றான்.

(கூங)

நெய்நெடுநெயிலல்லேன் நேடினென்வழுவாமல்
நறியனகனிகாயும்நறஇவைதரவல்லேன்
உறையிடம் அமைவிப்பேன் ஒருநொடிவரை உம்மை
பிறிதிலென் உடன் ஏகப்பெறுகுவென்ன விரிநாயேன்.

(கூச)

தியனவகையா வுத்திசைதிசைசெலநாறி
நாயன உறைகானம் தருவினென்வரவல்லேன்
மேயினபொருள்நாடித்தருகுவென் வினைமுற்றும்
ஏயினசெயவல்லேன் இருநினும்நெறிசெல்வேன்.

(கூடு)

கல்லுவென்மலைமேலும் கவலையின் முதல்யாவும்
செல்லுவென்நெறிதூரம் செறிபுனல்தரவல்லேன்
விலிவினம் உளென் ஒன்றும் வெருவலென் இருபோதும்
மல்லினம் உயர்தோளாய்மலர் அடிபிரியாதேன்.

(கூசு)

திருவுளம் எனின் மற்றென்சேனையும் உடனேகொண்
டொருவலென் இருபோதும் உறைகுவென் உளர் ஆறார்
மருவலர் எனின் முன்னேமா ள்குவென் வசைஇல்லேன்
பொருவருமணிமார்பாபோதுவென் உடன் என்றான்.

(கூஎ)

அன்னவன் உரைகேளா அமலனும் உரைநேர்வான்
என்னுயிர் அனையாய்நீ இளவல் உன் இனையான் இந்
நன்னுதலவளரின் கேள் நளிர்கடல் நிலம் எல்லாம்
உன்னுடையது நான் உன் தொழில் உரிமையின் உள்ளேன்.

(கூஅ)

தூதர்புனதெனின் அன்னைககம் உதது அன்றி
பின்புளநிடைமன்னும் சிறிவுளதென உன்னேல்
முன்புளெம் ஒருநால்வேம் முடிவுளதென உன்னு
அன்புள இனிநாம் ஒர் ஐவர்கன் உளர் ஆனேம்.

(௭௭)

பாடநுறவுளன் உம்பிகாண் உறைபதல் எல்லாம்
இடர்வுறுபதையாபோயான் என உரியாய்நீ
கடம் உறுவறு வெலாய்சொன் முறைகடவேல்யான்
வடநினைவரும் அந்நாள் மின் உழைவருநின் றேன்.

(௭௮)

அங்ஞளவினோ காவற்கமைதி யின் உளன் உம்பி
இங்ஞளவினோ காவற் பார உளர் உனாசெய்யாய்
உன்பினோ எனதன் றோ உறுதுயர் உறல் ஆமோ
என்பினோ இதுகா என் னவையின் இனிதென்றான்.

(௭௯)

பணிமொழிகடவாதான்பருவரல் இகவாதான்
பிணிவுடையவன் என்னும் பிணியினன் விடைகொண்டார்
அணி இழைமயிலோடு மூறுதும் இனையோனும்
நிணிமாம்பிறைகாநிற்சேனா நெறிசென்றார்.

(௮௦)

எ-வது. கங்கைப்படலம்-முற்பகுதி. ஆதிநகரஞ் சம்பககம்.
சும்பநாட்டாழ்வார்திருவாழகனோசரணம்.

எ-வது. வனம்புகுபடலம்.

பூரியர்புணர்மாதர்பொதுமனம் எனமன்னும்
நா முன் உளதில் என்றிவரு இளவேனில்
ஆரியன்வரலோடும் அறுதளவியசுதக்
காருறுகுநிமானக்காட்டியதவன் என்கும்.

(௮௧)

வெயில் இளநிலவேபோல்விரிகதிர் இடைவீச
பாசில்மரம் பிழல்நான்புனிபுரைதுளிமேகப்
புயல்தா இளமென்கால்பூ அளவியதெய்த
மயில் இளம்நடம் ஆடும் வழி இனியனபோனார்.

(௮௨)

மன்றலின்மலிகோதைமயில் இயல் இளமானே
இன்றுயில்வதிகோபத்தினம்விரிவன என்கும்
சொன்றைகள் சொரிபோதின் குப்பைகொள்குலமாலை
பொன்றினிமணிமானப்பொலிவனபலகாணாய்.

(௮௩)

பாண்இளமிஓடுகப்படுமழைபனைஆக
நாணினதொகுபீடிகோலினடடம்ஆடல்
பூணியநினசாயல்பொவிவதுபலகண்ணில்
காணியஎனல்ஆகும்களிமயில்அவைகாணாய்.

(ச)

சேந்தொளியிரிசெவ்வாய்ப்பைங்கிளிரிசெங்கோலக்
காந்தளின்மலர்ஏழிக்கோதுவகவின்ஆரும்
மாந்தளிர்நறுமேனிமங்கைநின்மடமுன்கை
எந்தினஎனல்ஆகும்இயல்பினஇவைகாணாய்.

(ரு)

நெய்ஞ்ஞிறைநெடுவேலின்நிறம்உறுதிறம்முற்றி
கைஞ்ஞிறைநிமிர்கண்ணாய்கருதினஇனம்என்றே
மெய்ஞ்ஞிறைவிரிசாயல்கண்டெய்தின்விழிகண்டெம்
மஞ்ஞையுமடமானும்வருவனபலகாணாய்.

(சு)

பூவலர்குரவோடும்புடைதவழ்ப்பிடவீனும்
மாவலர்சொரிசூழல்ததுயில்எழுமயில்ஒன்றின்
துவியின்மணம்நாற்றத்துணைபிரிபெடைதான்அச்
சேவலொடுறஊடித்திரிவதன்இயல்காணாய்.

(எ)

அருந்ததிஅனையாளேஅமிர்கினும்இனியாளே
செருந்தியின்மலர்தாங்கும்செய்இதழ்வனசோகம்
பொருந்தினகளிவண்டிற்பொதிவனபொன்னதும்
இருந்தையின்எழுதிஒத்தெழுவனஇயல்காணாய்.

(அ)

எந்தினமுலையாளேஎழுதருளழிலாளே
காந்தளின்முகைகண்ணிற்கண்டொருகளிமஞ்ஞை
பாந்தள்தெனஉன்னிக்கவ்வியபடிபாராய்
நீந்தளவுகள்செய்யும்சிறுகுறுநகைகாணாய்,

(க)

குன்றுறைவயமாவின்குருளையும்இகுள்சிந்திப்
பின்பினதெனல்ஆகும்பிடிதருசிறுமாவும்
அன்றலபிறிவொல்லாஅண்டர்தம்மனைஆவின்
கன்றொடுவீனையாடெங்களியனபலகாணாய்.

(சு)

அகில்புனைகுழல்மாதேஅணிஇன்றஎனல்ஆகும்
நகுமலர்நிறைமாலேக்கொம்பர்கள்நதிதோறும்
துகில்புனாநறுநீரில்த்தோய்வனதுறைஆடும்
முகிழ்இளமுலையாரின்மூழ்குவபலகாணாய்.

(கக)

முந்,வ,வமுநகமின்பு முயல்நிலசிலமும்பி
விந்நிருதுதல்மாதே அம்மலர்விநிசோங்கின்
சுந்,வ,வமலர்எழிந்நுயில்வனசுடர்மின்னும்
பொற்றகடுநிலம்புனாவனபலகாணாய். (கஉ)

சுட,யகநைவாயிந்நொண்டனவிழிகொள்ளா
முடி யாளிமன்னமுடுகினெநெந்காணு
ஆடி யலிநைமாவண்டந்தரின் இசைமுன்னுப்
பாடி யபடைகண்ணுவருவனபலகாணாய். (கக)

கன்னியர் அணிநோலம்நற்றழிகுனர்என்னப்
பொன் அணிநிறவேங்கைக்கொம்பர்கள்புதுமென்பு
அன்னமென்நடையாய்நின் அளகநன்னுதல்அப்பும்
கின்னமென்மலர்மானச்சிந்துவபலகாணாய். (கச)

மணங்கினர்மலர்வாசமாருகம்வரவிசக்
கணங்கினர் தருகண்ணம்கல்லுடையனகானத்
தகணங்கினும்இனியாய்உன் அணிவடமுலைமுன்தில்
கணங்கினமவைமானத்துவனபலகாணாய். (கரு)

அடிஇளைபொறைகல்லாஎன்றுகொல்அதர்எங்கும்
இடைஇடைமலர்சிந்தும்தினமரம்இவைகாணாய்
கொடியிஞாடிளவாசக்கொம்பர்களுக்குயிலாய்உன்
நுடிபுனாஇடைநானித் துவன்வனஅவைகாணாய். (ககூ)

வாள்புனாவிழியாய்உன்மலர்அடிஅணிமானத்
தாள்புனாதளிர்வைகும்தகைஞிமிழிவைகாணாய்
கோள்புனாஇருள்வாசக்குழல்புனாமழைகாணாய்
தோள்புனாஇளவேயிந்தொகுதிகளவைகாணாய். (ககௌ)

பூநனைசினே துன்றிப்புள்ளிடைஇடைபம்பி
நாளிறநளிர்வல்விக்கொடிஅளவிலமல்கி
மானினம்மயில்மாலேகுயிலினம்வருகானம்
திவிகர்தொழிலாடைத்தினைபொருவனபாராய். (கஅ)

என்றனன்மடவாளோடினிகினில்வினையாடிப்
பொன்றினிகிரத்தோளான்போயினன்நெற்போதும்
சென்றதுகுடபால்அத்திருமலைஇதுஅன்றோ
என்றனன்வினைவென்றோர்மேவிடம்எனலோடும். (ககூ)

அருத்தியின் அகம்மீம்மும் அன்பினின் நெருநாளில்
திருத்தியவினைமுற்றிற்றென்றனன் தெரிநின்றான்
பாத்துவன் எனும் காமப்பாழ்விபவநோயின்
மருத்துவன் அனையானை வரவெய்தி கொளவந்தான்.

(௧௦)

குடையினன் நிமிர்கோலன் குண்டுகையின் ன்முரிச்
சுடையினன் உரிமாரின் சுருமன் நன்மநாரின்
உடையினன் மயிர்நாலும் உருவினன் நெறிபேனும்
நடையினன் மறைநாலும் நடம்நவில் தருநாவான்.

(௧௧)

செந்தழல் புரிசெல்வன் திசை முகமுனி செவ்வே
தந்தன உயிர் எல்லாம் தன் உயிர் என நல்கும்
அந்தனன் உலகேழும் அமைளனின் அம்மோசன்
உத்தியின் உதவாமே உதவிடு தொழில் வல்லான்.

(௧௨)

அம்முனிவரலோடும் அனகனும் அலர் தூவி
மும்முறை தொழுதான் அம்முதல்வனும் எதிர்புல்லி
இம்முறை உருவோநான் எய்துவதென உள்ளம்
விம்மினன் இழிகண்ணிர் விழிவழி உகவின்றான்.

(௧௩)

அகலிடம் நெடிதாளும் அமைதியை அதுதீரப்
புகலிடம் எமதாகும் புரையிடை இதுநாளில்
தகவிலதவவேடம் தழுவினை வருவானேன்
இதல் அடுகிலைவீர இளையவனெடுமென்றான்.

(௧௪)

உற்றுளபொருள் எல்லாம் உணர்வுநடனா செய்தான்
நற்றவமுனி அந்தோவிதி தருநவை என்பான்
இற்றது செயல் உண்டோ இனி என இடர்கொண்டான்
பெற்றிலன் தவம் அந்தோபெருநிலமகள் என்றான்.

(௧௫)

துப்புறந்து வர்வாயின் துய்மொழியியிலோடும்
அப்புறுகடல் ஞாலம் அருகிகடிதென்றான்
ஒப்பறும் அரசன்னை உயர்வனம் உறவுகென்
நெப்பரிசுயிர் உயந்தான் என துனை அவன் என்றான்.

(௧௬)

அல்லலும் உள இன்பம் அனுகலும் உள அன்றோ
நல்லவும் உள செய்யும் நவைகளும் உள அந்தோ
இல்லை ஓர்பயன் நான் இன்றிடர் உறும் இன்னென்துப்
புல்லினன் உடனே கொண்டினி துறைபுரைபுக்கான்.

(௧௭)

புரஞ்ஞாபிடம் கல்திப்புசனைமுறைபேணி
தக்கனகளிகாயும் தந்துரைதரும் அன்பால்
தொக்கன்முறைகூறித்தாயவன் உயிர் போலும்
மக்களின் அருள் உற்றான்மைந்தரும் மகிழ்வுற்றார். (௨௮)

வைகினர்கடிகாறும் அளவையின்மறையோனும்
உய்ருவெம் இவனோடியாம் உடன் உறைதலின் என்பான்
செய்தனன் இனிதெல்லாம் செல்வனை முகம் முன்னு
கொய்ருலமலர் மார்பகூறுவதுளதென்றான். (௨௯)

(வேறு.) நிறையும் நீர்மலர்நெடுங்கனி கிழங்கு காய்நேர்ந்த
ஞறையும் நீயவைதுயவைகுறைவில எம்மோ
டுறையும் இவ்வழி ஒருங்கினில் உயர்தவம் முயல்வார்க்
நிறையும் சதலாதினியதோர் இடம் அரிதினும். (௩௦)

கங்கையாளொடுகரியவள்நாமகள் கலந்த
சங்கம் ஆதலிற் பிரியலெள்தாமரைச் செங்கண்
அங்கநாயக அயனுக்கும் அரும்பெற்றநீர்த்தம்
எங்கள் போலியர்தரத்ததன்றிருத்திராண்டென்றான். (௩௧)

பூண்டமாதவன் அவ்வழிவிரும்பினன்புகல
நிண்டதன்றிது நிறைபுனல் காட்டுக்குருடுவாம்
மாண்ட சிந்தைய இவ்வழிவைகு வெள்ளன்றால்
சுண்டயாவரும் நெருங்குவர் என்றான் இராமன். (௩௨)

ஆவதுள்ளதே அய்யகேள் ஐயிரண்டமைந்த
காவதப்பொழிற்கப்புறம் கழிந்த பிண்காண்டி
மேவுகாதலின் வைகுதிவிண்ணினும் இனிதால்
தேவர்கைதொழும் சித்திரகூடம் என்றுளதால். (௩௩)

என்றுகாதலின் ஏயினன் அடிதொழுதேத்தி
கொன்றைவேயங்குழற்கோவலர்முல்லையங்குடுமி
சென்றுசெங்கடிகர்ச் செல்வனும் நடுவுநச்சிறுமான்
கன்றுநீர்துநர்காளித்தினும் நதிகண்டார். (௩௪)

ஆறுகண்டனர் அகம்மகிழ்ந்திறைஞ்சினர் அறிந்து
நிறுதோய்மணிமேனியர் நெடும்புனல்படிந்தார்
என்றும் மென்கனி கிழங்கினோடுண்டு நீர் உண்டார்
அறிவுருவதெங்கண் என்றலும் இளையோன். (௩௫)

வாங்குவேய்க்கழைதுணித்தனன்மாணையின்கொடியால்
ஒங்குதெப்பம்ஒன்றமைத்ததின்கம்பரின்உலம்போல்
விங்குதோள்அணல்தேவியோடினிதுவிற்றிருப்ப
நீங்கினான்அந்தநெடுநதிநூகையால்நீந்தி.

(௩௬)

ஆலைபாய்வயல்அயோத்தியர்ஆண்டகைக்கிளையான்
மாலேமால்வரைத்தோள்ளனும்மந்தரம்திரிய
காலவேலையைக்கடந்ததுகழிந்தநீர்கழிதின்
மேலேவேலையிற்பாய்ந்ததுமிண்டநீர்வெள்ளம்.

(௩௭)

அணையர்அப்புனல்ஏறினர்அக்கரைஅணைந்தார்
புணையும்வற்கலைபொற்பினர்நெடுநெறிபோனார்
சினையும்மூலமும்வேரும்வெந்திருநிலம்தீய்ந்து
நினையும்நெஞ்சமும்சுடுவதோர்நெடுஞ்சுரம்நோந்தார்.

(௩௮)

நீங்கல்ஆற்றலள்சனகிஎன்றன்னவர்நினையா
ஒங்குவெய்யவன்உடுபதிஎனக்கதிர்உகுத்தான்
தாங்குவேங்கடத்துலவைகள்தழைகொண்டிதழைத்த
பாங்குவெங்கனல்பங்கயவனங்களாய்ப்பரந்த.

(௩௯)

வறுத்துவித்தியஅணையனவல்அயிற்பரங்கள்
பறித்துவித்தியமலர்எனக்குளிர்ந்தனபசைந்த
இறுத்தெரிந்தனவல்சிகள்இளந்தளிர்சன்ற
கறுத்தவாள்அரளயிற்றினுள்அமுதுகக்களித்த.

(௪௦)

குழுமிமேகங்கள்குழுமினகுளிர்துளிகொணர்ந்த
மழுவில்வேடரும்முனிவரின்முனிகிலர்உயிரை
தழுவிநின்றனபசியிலபகையிலதணிந்த
உழுவையின்முலைமான்இளங்கன்றுகள்உண்ட.

(௪௧)

கல்லளைக்கிடந்தகடுவெந்தயர்வின்றகதழ்பாம்
பல்லல்உற்றிலஅலைபுனற்கிடந்தனஅணைய
வல்லைஉற்றவேய்புற்றொடுமளரிவனமணிவாழ்
புல்லெயிற்றிளங்கன்னியர்தோள்ளன்பொலிந்த.

(௪௨)

படர்ந்தெழுந்தபுல்பசுநிறக்கம்பளம்பாப்பிக்
கிடந்தபோன்றனகேகையம்தோகைகள்விளர
மடந்தைமார்எனநாடகம்வயிந்தொறும்நவின்ற
தொடர்ந்தபாணரிற்பாங்கிசைமுரன்றனதும்பி.

(௪௩)

காலம்இன்றியும்கவிந்தனகவிநெடுக்கந்தம்
முலம்இன்றியும்முடித்தனநிலன்உறமுமுதம்
கோலமங்லையர்ஒத்தனகொம்பர்கள்இன்பச்
சிலம்அன்றியும்செய்தவமவெறம்ஒன்றுளதோ. (௪௪)

எயினர்தங்நிடம்இருநகள்ளிருப்பிடம்ஏய்ந்த
வயின்வயின்தொறும்மணிநிறக்கோபங்கள்மலர்ந்த
பயில்மரம்மொறும்பரிந்தனபேடையப்பயிலும்
குயில்இரங்கினகுருத்தம்நின்றரும்பினமுருந்தம். (௪௫)

பந்தருட்புனாபாசறைப்பொருள்வயிற்பருவம்
தந்தகேள்வனாஉயிர்உறத்தமுயினர்பிரிந்த
கந்தகுயிர்நிந்தையிற்றொதிப்பதக்கழலோர்
வந்தபோதவர்மனம்எனக்குறிரந்ததவ்வனமே. (௪௬)

வெவிறுநீநியபாலையமெல்லெனப்போனார்
குளிறுவான்மயிர்குழவிகன்ருல்வாற்றொளிப்பப்
பிளிறுமேகந்தையிடிஎனப்பெரும்பனைத்தடக்கை
கவிநூலிடும்அச்சித்திரகூடத்தைக்கண்டார். (௪௭)

எ-வது. வனம்புருபடலம்-முந்தம். ஆடிறுவிருத்தம்-எனஅ.
சம்பகாட்டார்நுவார்திருவடிசனேசரனாம்.

அ-வது. சித்திரகூடப்படலம்.

நினையும்தேவர்க்கும்நமக்கும்ஒத்தொருநெறிநின்ற
அனகன்அங்கணன்ஆயிரம்பெயர்உடைஅமலன்
சனகன்மாமடமயிற்கந்தச்சந்தனம்செறிந்த
கனகமால்வனாஇயல்பெலாம்தெரிவுறக்காட்டும். (௪௮)

வாளும்வெலும்விட்டளாயின அணையகண்மயிலே
தாளின்ஏலமும்மாலமும்மொடர்தருசாரல்
நினமாமலைநுயில்வனவிடண்டகமஞ்ஞந்
காளமேகமும்நாகமும்நெரிமலகானாய். (௪௯)

குருதிவாள்ளன்ச்செவ்வரிபரந்தகட்குயிலே
மருவிமால்வனாஉம்பரிற்குதிக்கின்றவருடை
சுருதிபோற்றொரிமரகதக்கொழுஞ்சுடர்குற்றப்
பருதிவானவன்பகம்பரிபுனாவனபாராய். (௫௦)

வடங்கொள்பூண்முலைமடமயிலேமதக்கதமா
அடங்குபேழ்வயிற்றரவுரி அமைதொறும்தொடங்கி
தடங்கள்தோலும்பிள்ளுடுவதண்டலையோத்தி
அடங்குமாளிகைத்துடிற்கொடிநிகர்ப்பனனோக்காய்.

(௪)

உவரிவாய் அன்றிப்பாற்கடல்உதவிய அமுதே
துவரிநீண்மணித்தடந்தொறும்இடந்தொறும்துவன்றி
கவரிபால்நிறவால்புடைபெயர்வனகடிநில்
பவளமால்வரை அருவியைப்பொருவியபாராய்.

(௫)

சலந்தலைக்கொண்டீயத்தால்தனிமதக்கதமா
உலந்துவிழ்தலிற்சிந்தினஉநிரத்தின்மடவார்
புலந்தகாலை அற்றுக்கனகுங்குமப்பொதியில்
கலந்தமுத்தெனவேழமுத்திமைப்பனகாணாய்.

(௬)

நீண்டமால்வரைமதிஉறநெடுமுடிநிவரந்த
தூண்டுமாமணிச்சுடர் அதன்கற்றையிற்சொருக
மாண்டவால்நிற அருவி அம்மழவிடைப்பாகன்
காண்டகும்சடைக்கங்கையைநிகர்ப்பனகாணாய்.

(௭)

தொட்டமாசுணம்சுடர்ஒளிமணியொடும்தூவி
விட்டசென்றனவிடாமதமழையனவேழம்
வட்டவேங்கையின்மலரொடும்தைந்தனவயங்கும்
பட்டம்நெற்றியிற்சுற்றியபோல்வனபாராய்.

(௮)

இழைந்ததால்இளைமணிக்குடம்சுமக்கின்றதென்ன
குழைந்ததூண்இடைக்குவிஇளவனமுலைக்கொம்பே
தழைந்தசந்தனச்சோலைதன்செலவினைத்தடுப்ப
துழைந்துபோகின்றதொக்கின்றமதியினைநோக்காய்.

(௯)

உருகுகாதலில்த்தழைகொண்டுமழலைவண்டோர்ச்சி
முருகுகாறுசெந்தேனினைமுழைநின்றும்வாங்கி
பெருகுகுல்இளம்பிடிக்கொருபிறைமருப்பியானை
பருகவாயினிற்கையின்நின்றளிப்பதுபாராய்.

(௧௦)

அளிக்குநாயகன்மாயைபுக்கடங்கினன்னினும்
களிப்பில்இந்தியத்தியோகியைக்கரக்கிலன் அதுபோல்
ஒளித்துநின்றளராயினும்உருத்தெரிநின்ற
பளிக்கறைச்சிலபரிமுகமாக்களைப்பாராய்.

(௧௧)

ஆடுகின்றமாமயிலேனும்அழியகுயிலே
கூடுகின்றிலர்கொடிச்சியர்தம்மனம்கொதிப்ப
ஊடுகின்றனர்கொழுனனாஉருகினர்நோக்க
பாடுகின்றனகின்னாமிதுனங்கன்பாராய். (கஉ)

யில்லிவாங்கியசிலைஎனப்பொலிதுதல்விளக்கே
வல்லிதாங்கழைதாக்கலில்வழிந்திழிபிரசம்
கொல்லிவாங்கியகுன்றவர்கொடிநெடுங்கவலை
கல்லிவாங்கியகுழிகளைநிறைப்பனகாணாய். (கக)

ஒருயில்பெண்மைஎன்றுநாக்கின்றஉடலினுக்குயிரோ
மருவுகாதலின்றுனிதுடன்ஆடியமந்தி
அருயிநீர்கொடுயிசத்தான்அப்புறத்தேறி
கருயிமாமழைஉதிர்ப்பதோர்கடுவனெக்காணாய். (கச)

விதுபஞ்சிஎன்றிஅமுதநெய்மாட்டியவிளக்கே
சிறுவெங்கநிர்சொறிந்தனபேர்கலநிரியா
மாதில்மண்டிலம்நிரப்பியமாணிக்கமணிக்கற்
பாறைநற்றொருபரிதியிற்பொலிவனபாராய். (கரு)

சிலம்இன்னதென்றநூத்திக்கருளியநிருவே
நிலவண்டினம்படிந்தெழுவனோந்துடன்நிமிர்வ
சோலைவேங்கையின்கொம்பர்கள்பொன்மலர்நூவி
காவில்நிற்த்தொழுதெழுவனநிகர்ப்பனகாணாய். (ககூ)

விற்கொள்வாணுதல்விளங்கிழைஇளந்தளிர்க்கொழுந்தே
எற்கொள்மால்வனாஉம்பரின்றும்புனம்காக்கும்
கொற்கொள்வேற்கணர்குரீஇருனத்தெறிருருவிந்தக்
கற்கள்வானிடைமீன்னவிற்புனகாணாய். (கௌ)

வரிகொள்ஒன்சிலைவயவர்தம்கணிச்சியின்மறிந்த
பரியகார்அகில்கடநிமிர்பசும்புகைப்படலம்
அரியவேதியர்ஆகுதிப்புகையொடும்அளவி
கரியமால்வனாக்கொழுந்தெனப்படர்வனகாணாய். (கஅ)

நானநான்மலர்நறைஅகில்நாவிதேன்நாறும்
சோலைவார்குழற்சுமைபெருகிடுகிடைத்தோகாய்
வானயாற்றுமீன்மலர்க்தனஎனப்புனல்வறந்த
கானயாறுகள்சுமைமணிஇமைப்பனகாணாய். (ககூ)

மஞ்சளாயியமானிநாப்பாநாழில்மன்றவ
செஞ்செவேகெடுமரகதப்பாறையில்தெநிவ
விஞ்சைநாயர்கொழுநரோடுநர்விமலங்
பஞ்சளாயியசிறிச்சுவடுகள்பாராய்.

(௧௦)

சுழித்தசெம்பொனின்தொலுபுனாடந்திதுன்துலையே
கொழித்தமாமணிஅருவியோழிவிவனகோலம்
அழித்துமேவியஅரம்பையர்அறல்புனாகுந்தல்
வழித்துநீங்கியசுற்பகநறுமலர்காணாய்.

(௧௧)

அறைகழற்சிலைக்குன்றவர்அகன்புனம்காவற்
பறைஎடுத்தொருகடுவன்வின்றடிப்பதுபாராய்
பிறையைஎட்டினள்பிடித்திதந்நிதுபிழைஎன்ன
கறைதுடைக்குறுபேதைஒர்கொடிச்சியைக்காணாய்.

(௧௨)

அடுத்தபல்பகல்அன்பிற்பிரிந்தவர்என்ப
தெடுத்தநந்தமங்கியம்புவளனக்கரிந்நிருண்ட
கொடுத்தமாதவிச்சுழலிற்றூர்அரமகளிர்
படுத்தவைவியபல்லவசயனங்குளப்பாராய்.

(௧௩)

கினைந்தபோதினும்அமிர்தொக்கும்நேரிழைநிறைதேன்
வனைந்தகேங்கையில்நோங்கினில்வயின்றொறும்கொடுத்த
குனிந்தஊசலிற்கொடிச்சியர்எடுத்தின்குறிஞ்சி
கனிந்தபாடல்கேட்டசுணமாவருவனகாணாய்.

(௧௪)

இலவும்இந்திரகோபமும்புனாதுதழ்இனியோய்
அலவும்நுண்மினிஅருவிநீர்அரம்பையர்ஆடக்
கலவைசாந்துசெங்குங்குமம்நற்பகம்கொடுத்த
பலவும்தோய்தலிற்பரிமளம்கமிழ்வனபாராய்.

(௧௫)

செம்பொனாற்செய்துருவிகம்இட்டெழுதியசெப்போர்
கொம்பர்தாங்கியதென்ப்பொவிவனமுலைக்கொடியே
அம்பொன்மால்வரைஅலர்கதிர்தச்சிசென்றணுந
பைம்பொன்மாமுடியிலைச்சியதொப்பதுபாராய்.

(௧௬)

மடந்தைமார்களில்திலதமேமணி.நிறத்தினிகல்
தொடர்ந்தபாறையில்வேயினம்சொரிகதிர்முத்தம
இடந்தொறும்கிடந்திமைப்பனஎக்கிளஞ்செக்கர்
படர்ந்தவானிடைத்தாரகைநிகர்ப்பனபாராய்.

(௧௭)

குழைவுகன்தொடையேரினும் குநிரம்பெயிவுந்
 குழைவுகன்தாழ்ந்தபாழினும் இவையசொற்கினியே
 ஈழவதும்மலர்க்கியநான்புரூர்க்கிடையிடையத்
 பழுவர்வெள்ளைக்கடவியதொப்பனபாராய். (௨௮)

வினாசன்காந்தளிற்பெய்தன அனையகைம்மயிலே
 தொடையொத்தாழ்தடக்கைகெடுத்துருத்தியில்த்துக்கி
 அளவில்முப்பினர் அருந்தவர்க்கருகிநீர்கொணர்ந்து
 களபமால்கரிசுண்டுகைசொரிவனகானாய். (௨௯)

விவியின்மாவகிர் இவைஎனப்பொலிந்தகண்மயிலே
 இந்ருகண்ணினர் இடர்உறுமுப்பினர்என
 கெடுருகனல்வால்நீட்டி னைருகுறுகெடுத்தக்
 கடுவன்மாதவர்க்கருகெறிதாட்டுவகானாய். (௩௦)

பாந்தள்தேர் இவைநாழிபடப்பரந்தபேர் அல்குல்
 எந்துதால்மணிமார்பினர் ஆகுதுகியையந்த
 கந்தன்மென்மயில்குறுகினகெடுஞ்சிறைகோடி
 காந்துஆண்டத்தின்வயங்கெரிஎழுப்புவகானாய். (௩௧)

அலம் புவர்சூழல் அம்மயிற்பெண் அருங்கலமே
 கலம்பெய்வெடியர்மார்பினுக்கியையவுநகாழ்
 விலம்பிபுற்றினிற்சிக்கறத்தெறிந்தநுல்தேமாம்
 பலம்பெய்மத்திகள் உன்வந்துகொடுப்பனபாராய். (௩௨)

தெரிவைமார்ம்கொருகட்டை எனச்செய்திருவே
 பெரியமாக்களிற்பலாக்களிற்பிறங்கியவாழை
 அரியமாக்களிகடுவன்கள் அன்புகொண்டளிப்ப
 கரியமாதிறங்கழந்தன கொணர்வனகானாய். (௩௩)

ஐவனக்குரல்தினைக்கதிர் இறுங்கவை அவனா
 மெய்வணக்குறுவெய்இனம்சன்றமெல்அரிசி
 பொய்வணக்கியமாதவர்புனாதொறும்புகுந்துன்
 வைவனத்தவாய்க்கிள்ளைதந்தளிப்பனகானாய். (௩௪)

புறகொள்வெறுந்தைஎயிற்றெடும்கெடுத்துடன்விழுங்கும்
 எடியமாகனம்சற்றந்தவர் என அடங்கி
 சடைகொள்சென்னியர்தாழ்விலந்தாம்மிதித்தேற
 படிசுள்தாம்எனத்தாழ்வனாகிடப்பனபாராய். (௩௫)

அகம்புபாய்வனா அருந்தவா முடித்தவர் நுனைக்கப்
புதும்புலையுந்தவர் ஒத்தவர்தமக்குவின்தருவான்
விசம்புதுர்ப்பன ஆம்எனவொழிள்ளனவிளங்கும்
பசும்பொன்மானங்கள் போவனவருவனபாராய்.

(௩௬)

இனையயாவையும் ஏந்திழைந்தியம்பினன்காட்டி
அனையமால்வனா அருந்தவர் எதிர்வரவண்ணி
வீணையின்நீங்கியவெதியர்விருந்தினன் ஆனான்
மனையில்மெய்எனும்மாதவம்புரிந்தவன்மைந்தன்.

(௩௭)

(வேறு) மாவியல்லதயம் ஆம் துளபவானவன்
மேவியபகைஇருள் அவுணர்ளியந்து
காவியல்லுடவனாக்காலநேமிமேல்
ஏவியதிமிரிபோல்லிரவிளங்கினான்.

(௩௮)

சக்கரம்தானவன் உடலில் த்தாக்குற
எங்கியசோரியிற்பார்த்தெங்கணும்
செக்கர் அத்தியவன்வாயில் த்தீர்ந்துவே
றுக்கவான் தனிஎயிற்றெத்தநிந்துவே.

(௩௯)

ஆனனம்மகளிருக்களித்ததாமரைப்
பூநனி முகிழ்த்தனபுலரிபோனபின்
மின்எனவிளங்கியவெள்ளி ஆம்பல்வீ
வான்எனமணித்தடம்மலர்ந்தளங்குமே..

(௪௦)

மந்தியும்கிவனும்மரங்கள்நோக்கின
தந்தியும்பிடிசூழ்தடங்கள்நோக்கின
நிந்தையில்சூந்தங்கள்நிளம்நோக்கின
அந்தியைநோக்கினான் அறிவைநோக்கினான்.

(௪௧)

மொய்யுறுநறுமலர் முகிழ்த்த ஆம்சில
மையறுநறுமலர்மலர்ந்த ஆம்சில
ஐயனோடிளவற்கும் அமுதனாளுக்கும்
கைகளும்கண்களும் கமலம்போன்றவே.

(௪௨)

மாலேவந்தகன்றபின்மருங்கிலாளொடும்
வேலைவந்துறைவிடம்மேயதாம்என
கோலைவந்துமிழ்சிலைத்தம்பிகோலிய
சாலேவந்தெய்தினான் தவத்திள்ளய்தினான்.

(௪௩)

6. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

தெய்வநம்புபாடலைநிற்செறிவுசெய்துயிர்
 புத்திசாங்காணலின்புலனுமெய்துநிற்
 ளுய்யெய்யொளிந்தவனும்சுற்றறுப்
 பெயங்கிமண்துறந்தவனாசைத்தெற்றியே

செய்திடம் நியதினான்மிதினோதாடிஞ்ஞம்
காதினசெய்திமுறைஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்
செய்திபொண்டமுறைஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்
நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்நிஞ்ஞம்

மறில் உடைப்பிரிவினவி தானம்மேல்வருத்
தறில் உடைச்சுரிசையால். அருகு, துங்கு, து
தெறில் இளங்கழைநாள் நுபற்றியாழிடு
செயல் உடைப்பு, அமலர்பொற்பச் சிந்தியே.

தின்னணம் தியாயவன் திழைத்த சாலையில்
பொன்றி மக்கிருவொடும் குடிபுக்கான் அரோ
கன் நெய் மிசை முகன் அகத்தும் நம் அனோர்
முன் அருடயிருந் துக்கவை குவான்.

(வேறு.) மாயம் கீவியசிந்தனை மாமறை
தூயபாத் தடல்வெருந்தம் சொல்லல் ஆம்
ஆயசாலை ஆரும்பெறல் அன்பினன்
கெயம் கெஞ்சின் விரும்பிரபு: பிணன்.

மேவுகாணம்மிதிலையர்கோன்மகள்
பூவின்மெல்லியபாதமும்போந்தன
தாவில்எம்பிகைசாலைசமைத்தன
யாவையாதும்துலார்க்கியையாதவே.

என்றுசிந்தித்தினையவற்பார்த்திரு
குன்றுபோலக்குவவியதோளினாய்
என்றுகற்றனைநிதுபோல்என்றான்
துன்றுதாமனாக்கன்பரிசோர்தின்முன்.

அரும்செல்வம் அறித்தவன் ஆணையால்
படரும்செல்வம் அறம்பாவித்திரவியில்
கடரும்மெய்ப்பு அழகுநென் னன்பதென்
புடருனக்கிழைத்தேன் நெருகாள் என்றான்.

(௫௨)

அந்தவாய்மொழி னாய்நியம்பலும்
நோந்தசிந்தை னொயவன் நோக்கினால்
எந்தை காண்டி டுடரினுந் தவ்ரும
முத்திவந்து முகித்ததன் றோன்றான்.

(௫௩)

அருசெய்தக்கதில்லை அறந்தினின்
நேகல் என்பதரிதென் றும் எண்ணினான்
நகைகொண்டவன் உன் டுடர் நோக்கினான்
சோகபங்கம் துடைப்பரிதால் என.

(௫௪)

பின்னும்தம்பியை நோக்கிப் பெரியவன்
மன்னும்செல்வத்திற்கு ண்டுவரம்பிதற்
கென்னகேடுண்டி வ்எல்லே இல் இன்பத்தை
உன்னுமேல்வரும் ண்டியத்தோடென்றான்.

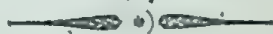
(௫௫)

தேற்றித்தம்பியைத்தேவரும் கைதொழ
நோற்றிருந்தனன் நோன்சிலையோன் இப்பால்
ஆற்றல்மாதவன் ஆணையிற் போனவர்
கூற்றின் உற்றது கூறல் உற்றாமரோ.

(௫௬)

அ-வது. சித்திரகூடப்படலம் முற்றம். ஆதிருவிருத்தம்-எகச.
கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

கூ-வது. பள்ளி அடைப்படலம்.

பொருளில் தூதுவர் போயினர் பொய்யிலார்.
இரவும் நன்பகலும் கடிதேகினார்
பரதன்கோயில் உற்றார்படிகாரிர் எம்
வரவு சொல்லுதிர் மன்னவற்கே னன்றார்.

(௧)

தூதர்வந்தனர் உந்தை சொல்லோடென
காதல் முந்திக்களிக்கின்ற சிந்தையான்
போதுகென் எனப் புகுவர்கைதொழ
தீதிலன் கொல்கிருமுடியோன் என்றான்.

(௨)

வாழ்வான் அன்புமிகு மருதநாதன்
 இவ்வொன்றின் மூலம் உன் என்மையினாலும்
 உன் மனில் செல்வத்தொன்றை உண்டாக்க
 தவிர்த்து என்னைச் சொழிந்தான் உன்னை.

(க)

மந்திரம் கற்றத் தவிர்த்தும் வான்முறை
 உன் மனதின் மனதில் உன் மனதின்
 இத்தகைய மனதின் மனதின் மனதின்
 கொற்றவன் தன் மனதின் மனதின் மனதின்.

(ச)

என் மனதின் மனதின் மனதின் மனதின்
 பொன்றிவிட்ட பொருளில் தன் மனதின்
 மனதின் மனதின் மனதின் மனதின்
 தவிர்த்தும் வான்முறை உன் மனதின்.

(ங)

முற்றித் தன் மனதின் மனதின் மனதின்
 முற்றித் தன் மனதின் மனதின் மனதின்
 முற்றித் தன் மனதின் மனதின் மனதின்
 கொற்றவன் தன் மனதின் மனதின் மனதின்.

(சு)

வாணிலா கனகதோன்றி மனதின்
 புணர்வா னுயர்சா தவிர்த்தும் வான்முறை
 தவிர்த்தும் வான்முறை உன் மனதின்
 தவிர்த்தும் வான்முறை உன் மனதின்.

(எ)

எழுந்தருளியுள்ள தோன்றி மனதின்
 தோன்றி மனதின் மனதின் மனதின்
 தோன்றி மனதின் மனதின் மனதின்
 பொருளில் தன் மனதின் மனதின் மனதின்.

(அ)

யானை சுற்றி நின்றே இரைத்திண்டின
 மானவெந்தர் குழுவின் வாள் உடைத்
 தானை சுற்றி நின்றே இரைத்திண்டின
 மானவெந்தர் குழுவின் வாள் உடைத்.

(ஈ)

கொடுத்தருங்கின தொங்கல் குழமின
 வடிவெடுக்கண் மடந்தையர் ஊர் மடப்
 பிடிதுவன்றின பூண்டுளிபேர்ந்தன
 இடிதுவன்றின பூண்டுளிபேர்ந்தன.

(ஊ)

பண்டி யங்கள் பார்த்தனப் பண்டு பம்
கோண்டி யம்பின கொண்ட ளில்கோதரில்
வண்டி யம்பின வாஸியின் வாஷும்
செண்டி யங்குபரியும் செறிந்த வே. (௩௩)

தொனா முகத்திற்கு ருதியி ளம்பின
இனா முகத்தினன் உம்பரின் வகிட
வினா முகத்தனல் வேலையி னந் துசெல்
வனா முகத்தன வாசியும் வந்த வே. (௩௪)

வில்லின் வேதியர் வாள் ரெறி வித்தகர்
மல்லின் மல்லர் சுரிகையின் வல்லவர்
கொல்லும் வேல்குந்தம் சுற்றியர் கொற்றவர்
தொல்லைவா ரணப்பாகரும் சுற்றினார். (௩௫)

எறிபகட்டினம் ஆடுகள் ஏற்றைமா
சூறிகொள்கோழி சிவல்குறும்புத் தெருமீ
பொறிமயிர்க்கவுதாரிகள் போற்றுவும்
நெறியின் மாக்களும் முந்தி நெருங்கினார். (௩௬)

நிறைந்த மாந்தர் நெருங்கினர் நெஞ்சினில்
பறந்து போதும் கொள்ளன் பதைக்கின்றார்
பிறந்து தேவர் உணர்ந்து பெயர்ந்து முன்
உறைந்தவான் உறுவார் களோல்கின்றார். (௩௭)

ஊன் அனேந்த உடற்குயிர் ஆம் என
தான் அனேந்து தருவின தண்ணுமை
தேன் அனேந்து செவ் உறவார் தென
வான் அனேந்து மாகதர்பாடலே. (௩௮)

ஊறுகொண்ட முரசு மிழ் ஒதையை
விறுகொண்டன வேதியர் வாழ்த்தொலி
ஏறுகொண்டெழும் மல்லர் இடிப்பினை
மாறுகொண்டன வந்திகர் ஏத்தரோ. (௩௯)

ஆறும் காணும் அகன் மலையும் கடந்
தேறி ஏழ்பகல் நீந்திப் பின் எந்திரத்
தூறுபாகு மடை உடைத் தொண் முளை
நாறுபாய் வயற்கோச லே நண்ணினான். (௪௦)

எட்டிப்பெயர்ந்தான். அப்போது
 எட்டிப்பெயர்ந்தான். அப்போது
 எட்டிப்பெயர்ந்தான். அப்போது
 எட்டிப்பெயர்ந்தான். அப்போது

 $(\mathbf{r}, \mathbf{r}_0)$

மீதிக்குதாபுதெய்துதெய்வமன்றி
தெய்வமன்றிதெய்வமன்றி
தெய்வமன்றிதெய்வமன்றி
தெய்வமன்றிதெய்வமன்றி
தெய்வமன்றிதெய்வமன்றி

$$(2.0)$$

எய்தகாலம்இறுதிதற்காள்என
ஆய்ம்அறன்வாய்அறிவுள்இன்மைபால்
பாய்தஞ்சுதப்பகறுத்தேறலால்
வாய்தொழிந்தபுழுதொத்தவகாலம்போ.

$$(1 - \beta)$$

என்குலாமலர் ஏரியாசியர்
முக்குலாவயல்பூசற்கடைசியர்
என்கிலார் லோகாதும்பொழுதொரு
முகிலாந்தையாகின்பொய்க்குடி.

(12.12)

முடிபென்றிலென்றோயுமுதுகிய
 துதுகொன்றிலென்றோயுமுதுகிய
 மொடிபென்றிலென்றோயுமுதுகிய
 பொடிபென்றிலென்றோயுமுதுகிய

$$(\Sigma, \tau)$$

பாடல் தீத்தனபண்டோடாப் பண்குழல்
 ஷடல் தீத்தனபண்டோடாபுனல்
 குடல் தீத்தனபண்டோடாபுனல்
 பாடல் தீத்தனபண்டோடாபுனல்

(12.5)

நடைஇழந்தனவாண்முாம்எறநீர்
முனாஇழந்தனமாபினைபோங்புழர்
கிடைஇழந்தனநினைகதெமலர்
தொடைஇழந்தனதொடையர்ஒகியே.

(12 0)

அலர்ந்தைபங்குழி அகன்றாள்பிறை
மலர்ந்தவாழிந்புனல்வறங்காமைமால்
உலர்ந்தவன்மலர்லோபர்கடைத்தலை
புலர்ந்தாழிற்கும்பரிதிலின்போலவே.

(25)

நாவித்தருநல்வளம் துன்னிய
பூவினித்தெனநாடுபொலிவொரீஇ
தெவித்தருஞ்சேண்நெறிதாவிட
ஆவித்தடடல்எனல்ஆயதே.

(௨௭)

என்றகாட்டினைநோக்கிஇடர்உழந்
தொன்றும்உற்றதுணர்நிலன்உன்னுவான்
சென்றுகேட்பதொர்திக்குளதாம்என
நின்னாமின்றுநெடிதுயிர்த்தான்அரோ.

(௨௮)

மீண்டும்எய்திஅம்மெய்எனும்நல்அணி
பூண்டவேந்தன்நிருமகன்புந்திதான்
துண்டிதேரினும்முந்துறத்தூங்குவான்
நீண்டவாயில்நெடுநகர்நோக்கினான்.

(௨௯)

அண்டம்முற்றும்நிரந்தயர்ந்தாய்அமு
துண்டுபோதிஎன்றொண்கதிர்ச்செல்வனை
விண்டொடர்ந்துவிலக்குவபோல்வன
கண்டிலன்கொடியின்நெடுங்கானமே.

(௩௦)

நட்டுநன்புகழ்க்கீட்டியயாவையும்
வேட்டவேட்டவர்கொண்மின்வினாந்தென
கோட்டிமாக்களைக்கூவுவபோல்வன
கேட்டிலன்முரசிந்திளர்ஓதையே.

(௩௧)

கள்ளைமாக்கவர்கண்ணியன்கண்டிலன்
பிள்ளைமாக்களிறும்பிடிநட்டமும்
வள்ளைமாக்கள்நிதியும்வயிரியர்
கொள்ளைமாக்களிற்கொண்டனர்ஏகவே.

(௩௨)

காவல்மன்னவன்கான்முனைகண்டிலன்
ஆவும்மாவும்அழிகவுள்வேழமும்
மேவுகாதல்நிதியும்வெறுக்கையும்
பூவின்வானவர்கொண்டனர்போகவே.

(௩௩)

சூழமைந்தசூழும்பும்நரம்பும்தம்
ஏழமைந்தஇசைஇசையாமையால்
மாழைஉண்கண்மயில்எனும்சாயலார்
கூழைபோன்றபொருளர்குழாங்கனே.

(௩௪)

தேயுப் பனவும்கூறுதும்செயினாயும்
 ஊநும்பண்டியும்வருளர் ஒன்மையால்
 யாநும் இன்செயில் அழியுதிகள்
 வாரி இன்றியல்வாழக ஆற்றினே.

(௩௫)

அன்னதன்மை அகநகர் கோக்கினன்
 பின்னை ஷுபெரியோர் தம்பெருந்தகை
 மன்னன்வரும்வளநகர்போலும்
 தென்னதன்மை இனியவனென்றான்.

(௩௬)

வெற்றிடங்கலர்வின்கூறுவென்றும்
 கூற்றிடங்கப்பொருகெடுங்கோபினாய்
 சேற்றிடங்கட்டி ருவொடுநீங்கிய
 பாற்றிடங்கடல்ஒத்ததுபாள்ளன்.

(௩௭)

குருமணிப்பூண் அரளிங்கோளரி
 இருகைகட்பிடுறைஞ் சினன் எய்திய
 தொருவகைத்தன் அறுதுயர்வழிவாழ்
 திருநகர்த்திருநீர்ந்தனன் ஆம்என்றான்.

(௩௮)

அணையவேலையில் அக்கடைத்தோரண
 மணையின்நின்நெடுமங்கலவிதிகள்
 நிணையும்மாத்திரத்தேயியநெயியான்
 தணையனும் தந்தைசார்விடம்மேவினான்.

(௩௯)

பிருப்பின் எய்தினன் வெந்திறல்வேந்தனை
 இருப்புநல்லிடம்எங்கனும் கண்டிலன்
 அருப்பம் அன்விதென்றையுறவெய்தினான்
 பொருப்புநாண்டயர்ந்தபுயத்தினான்.

(௪௦)

ஆயகாலையில் ஐயனைநாடித்தன்
 தூயகையிற்றொழல்உறுவான்தனை
 கூயள் அன்னை குறுகுநீர்சுண்டென
 வேய்கொள்தோளி ஒருத்திவிளம்பினான்.

(௪௧)

வந்துதாயை அடியில்வணங்கலும்
 சிந்தைஆரத்தழுவின்ன்திதிலர்
 எந்தைஎன்னையர்எங்கையர்என்றனள்
 அந்தம்இல்குணத்தானும்அதாம்என்றான்.

(௪௨)

(வேறு.) முண்டெழுதலால்முளரித்தாள் தொழ
வேண்டினென்னய்தினென்னஎன்மீம்மும்மூல்
ஆண்டகைநெடுமுடி அரகர்கோமகன்
யாண்டையான்பணித்திர்என்றிருகைகப்பினான்.

(௪௩)

ஆனவன்உரைசெய அழிவில்லிந்தையாள்
தானவர்வலிதவநிமிர்ந்ததானே அத்
தேனமர் தெரியலாந்தேவர்கைதொழ
வானகம்எய்தினுள்வருந்தலீர்என்றான்.

(௪௪)

எறிந்தனகடியசொல்செவியுள்ளய்தலும்
நெறிந்தலர்குஞ்சியான்நெடிதுவீழ்ந்தனன்
அழிந்திலன்உயிர்த்திலன் அசனிஏற்றினால்
மறிந்துயர்மராமரம்மண்ணுற்றென்னவே.

(௪௫)

வாய்ஒளிமழங்கத்தன்மலர்ந்ததாமரை
ஆய் அலர்நயனங்கள் அருவிசோர்தர
தியீளரிசெவியில்வைத்தனையதியசொல்
நீயலதுரைசெயநிலைப்பரோஎன்றான்.

(௪௬)

எழுந்தனன்ஏங்கினன்னிரங்கிப்பின்னரும்
விழுந்தனன்விம்மினன்வெய்துயிர்த்தனன்
அழிந்தனன் அரற்றினன் அரற்றினுன்னன்
மொழிந்தனன்பின்னரும்முருகிற்செவ்வியான்.

(௪௭)

அறந்தனைவேர் அறுத்தருளைக்கொன்றனை
சிறந்தனின்தன் அளித்திருவைத்தேசழித்
திறந்தனை ஆம்எனில்இறைவநீதியை
மறந்தனைஉனக்கிதின்மாசுமேல்உண்டோ.

(௪௮)

சினக்குறும்பெறிந்தெழுகாமத்தி அவித்
தினக்குறும்பியாவையும்எற்றியாவர்க்கும்
மனக்குறுநெறிசெலும்வள்ளியோய்மறந்
துனக்குறுநெறிசெல்லுமூக்கின்பாலதோ.

(௪௯)

முதலவன்முதலியமுந்தையோர்பழங்
கதையையும்புதுக்கியதலைவன்கண்ணுடை
துதலவன்சிலைவிவின்னோன்மைநூறிய
புதல்வனைஎங்கணம்பிரிந்துபோயினாய்.

(௫௦)

செவ்வழிஉருட்டியதெனினென
எவ்வழிமரபினும்இரவலானந்தாம்
ஒவ்வழிஉலகினில்இன்மைமண்பினோர்
அவ்வழிஉலகினும்உள்கொலோஅய்யா.

(௫௧)

பற்பகல்நிழற்றும்நின்கவிகைபாய்நிழல்
நிற்பனபல்உயிர்உணங்கநீடுநிங்
சற்பகநலநிழல்காதலித்தியோ
மற்பாமலர்ந்ததொன்மன்னர்மன்னனே

(௫௨)

இம்பர்நின்றேகினைஇருக்கும்சார்பிழம்
தும்பர்வந்துவந்தழல்ஒதுங்கினார்கொல்ஆம்
சம்பரன்அனையஅத்தானைத்தானவர்
அம்பாத்தின்னறும்உள்கொல்ஆம்ஐயா.

(௫௩)

இயங்கெழுதானையர்இறுத்தமாத்திரை
உயங்கல்லுமறையவர்க்குதவிஉம்பரின்
அயங்கெழுதென்னியோடமர்க்காக்கிய
வயங்கெரிவளர்த்தனைவைகவல்லையோ.

(௫௪)

ஏழையர்மதகயிற்றினைவளகினை
வாழியகரியவன்வழியன்னைஎனப்
பாழியம்புயத்துநின்பணியின்நிங்கிலர்
ஆழியையினிஅவற்களிக்கஎண்ணியோ.

(௫௫)

பற்றிலைதவத்தினில்பயந்தமைந்தற்கு
முற்றலகலித்ததுமுறையின்எய்கிய
கொற்றவன்முடிமணக்கோலம்காணவும்
பெற்றிலைபோலும்நின்பெரியகண்களால்.

(௫௬)

ஆற்றலன்னின்னனபன்னிஆவலித்
துற்றலகண்ணினன்உருகுவான்தனைத்
தேற்றினன்ஒருவகைகிவிதுதேறிய
உற்றலழ்வரிசிலைக்குருசில்சுறுவான்.

(௫௭)

எந்தையும்யாயும்எம்பிரானும்எம்முனம்
அந்தம்இல்பெருங்குணத்திராமன்ஆதலால்
வந்தனைஅவன்சுழல்வைத்தபோதலால்
சிந்தவெங்கொடுத்தாய்தீர்கலாதென்றான்.

(௫௮)

அவ்வொகேட்டலும் அசனினொன
வெவ்வொவல்லவன்மீட்கூறுவான்
தெவ் அடுகிலையினுய்தேவிதம்பின்
நிவ்விருவோரொடும் காணத்தான் என்றான்.

(௧௦௯)

வனத்தினன் என்றவன் இசைத்தமாற்றத்தை
நினைத்தனன் இருந்தனன் கொருப்புண்டான் என
வினைத்திறம்யா நினிவினாவதின்னமும்
எனைத்துளகேட்பனதுன்பம்யான் என்றான்.

(௧௧௦)

ஏங்கினன் விம்மலோடிருந்த ஏந்தல் அப்
பூங்குழற்காலவன்வனத்துப்போயது
நிங்விழைத்தகனிநோதெய்வம் சிறியோ
ஒங்கிய விதியினோயாதினோ என.

(௧௧௧)

தீயன இராமனே செய்யுமேல் அவை
தாய்செயல் அல்லவோ தலத்துளோர்க்கெலாம்
போயது தாதைவிண்புக்கபின்னரோ
ஆயதன் முன்னரோ அருளுவீர் என்றான்.

(௧௧௨)

குருக்களே இகழ்தலின் அன்று கூறிய
செருக்கினல் அன்றொருதெய்வத்தாலும் அன்
றருக்களே அனைய அவ் அரசர்கோமகன்
இருக்கவேவனத்தவன் ஏகினான் என்றான்.

(௧௧௩)

குற்றம் ஒன்றில்லையெல்கொதித்துவேறளோர்
செற்றதும் இல்லையெல்தெய்வத்தால் அன்றேல்
பெற்றவன் இருக்கவேபின்னே கான்புக
உற்றதென்பின் அவன் உலந்ததென் என்றான்.

(௧௧௪)

வாக்கினல் வரம்தரக்கொண்டுமைந்தனைப்
போக்கினேன் வனத்திடைபோக்கிப்பார் உனக்
காக்கினேன் அவன் அது பொறுக்கலாமையால்
நீக்கினான் தன் உயிர்நேமிவேந்தென்றான்.

(௧௧௫)

குடினமலர்க்கரற்சொல்லின் முன் செவி
கூடின புருவங்கள் குதித்துக்கூத்துநின்
முடின உயிர்ப்பினோடழற்கொழுந்துகள்
ஒடின உமிழ்ந்தன உதிரம்கண்களே.

(௧௧௬)

அடித்தனகபோலங்கள் கற்றும் திச்சுடர்
பொடித்தனமரித்தொனாபுனையும் போர்த்தது
மடித்ததுவாய்கெடுமறைநகைமண்பக
அடித்தனஒன்றொடொன்றசனி அஞ்சவே. (௬௭)

பாதங்கள் பெயர் தொலும்பாரும் மேருவும்
போதற்கொள்கெடுத்தனிப்பொருவிலும் பொடு
மாதங்கம் வருகலம் மறுகிக்கால் பொர
ஒதங்கொள்கடலில் மின் றுலைவபோன்றவே. (௬௮)

அஞ்சினர் வானவர் அயுனர் அச்சத்தால்
துஞ்சினர் எனை பல சொரிமதத்தொனா
எஞ்சினதிகைக்கரி நரவியின் டனன்
வெஞ்சினக்கற்றும் தன் விழிபுதைத்ததே. (௬௯)

கொடிய கொன்றோபத்தாற்கொடுத்தகோளரி
சடியவள்தாய் எனக்கருதுகின்றிலன்
கொடியவன் முனியும் என்றஞ்சிநின்றனன்
இடிஉரும் அனைய வென்மொழி றியம்புவான். (௭௦)

மாண்டனன் எந்தை எந்தம் முன் மாதவம்
பூண்டனன் நின் கொதிம்புணர்ப்பினால் என்றால்
நின்றிலென்வரய் அதுகேட்டுமின்றயான்
ஆண்டனனே அன்றோ அரசை ஆசையால். (௭௧)

நியினம் இருந்தனையா னும் நின்றனென்
எயெனும் மாதிரித்தெற்று கிற்பிலென்
ஆயகன் முனியும் என்றஞ்சினேன் அலால்
தாய் எனும் பெயர் எனைத்தடுக்கற்பாலதோ. (௭௨)

மாளவும் உளன் ஒருமன்னன் வன் சொலால்
மீளவும் உளன் ஒருவீரன் மேயபார்
ஆளவும் உளன் ஒருபாதன் ஆகினால்
கோள் அலதற்கெழி குறை உண்டாகுமோ. (௭௩)

சுழிஉடைத்தாய் உடைக்கொடியஞ்ச்சியால்
வழிஉடைத்தாய் வரும் மாபைமாய்தொரு
பழிஉடைத்தாக்கினன்பாதன்பண்டெனும்
மொழிஉடைத்தாக்கலின் முறைமை வேறுண்டோ. (௭௪)

நோயிர் அல்லீர் தும்கணவன் தன் உயிர் உன்மர்
பேயிரோநீர் இன்னம் இருக்கப் பெறுவீரோ
மாயிர் மாயாவன்பழி தந்தீர் முலை தந்தீர்
தாயிரோநீர் இன்னும் எனக்கென்தருவீரோ.

(எந்)

ஒன்றும் பொய்யாமன்னைவாயால் உயிரோடும்
நின்றும் தீராவன்பழி கொண்டு மீதிருளய்தி
என்றும் நிரோவாழ உவந்தீர் அவன் எனக்
கன்றும் தாயும் போவன கண்டு மீதுயிரோ.

(எக)

இறந்தான் தந்தை தாய்ந்தவரத்து க்குழிவென்ன
அறந்தான் சதென்றன் வன்மைந்தன் அரசெல்லாம்
துறந்தான் தாயின் குழ்ச்சியின் ஞாலம் அவனோடும்
பிறந்தான் ஆண்டான் என்னும் இதென்னும் பெறல் ஆமே.

(எஎ)

மாளுமன்றே தந்தையை உன்னுவதை கொண்டான்
கோளும் என்னுலே எனல்கொண்டான் அது அன்றேல்
மீளும் அன்றே எனையும் மெய்யே உலகெல்லாம்
ஆளுமன்றே போயினன் அன்றோ அரசாள்வான்.

(எஅ)

ஓதாரின்ற தொல்குலமன்னன் உணர்வப்பால்
யாதானும்தான் ஆக எனக்கே பணிசெய்வான்
தீதாரின்ற சிந்தனை செய்தான் அவன் என்ன
போதாதோ என்தாய் இவள்கொண்டபுகழ் அம்மா.

(எக)

உய்யாரின்றேன் இன்னமும் என்முன் உடன் வந்தான்
கையார்கல்லைப்புல் அடகுண்ணக்கலம் ஏந்தி
வெய்யோன் நான் இன்சாலியின் வெண்ணோறமுதென்ன
வெய்யோடுண்ணின்று நின்றார் கிளையாரோ.

(அ0)

வில்லார்தோளான் மேவினன் வெங்கானகம் என்ன
நல்லான் அன்றே துஞ்சினன் நஞ்சே அனையானோ
கொல்லேன் மாயேன் வன்பழியாலே குறைவற்றேன்
அல்லேனோயான் அன்புடையார்போல் அருகின்றேன்.

(அக)

பாரோர்கொள்ளார் யான் உயிர் பேணிப்பழிபூணேன்
தீராதொன்றோ துன்பம் இவ்ஊரில் திருநில்லாள்
ஆரோடெண்ணிற்றருநாதந்தாய் அறம் எல்லாம்
வேரோடும் கேடாகமுடித்தென் வினாவித்தாய்.

(அஉ)

கொன்றோன் காண்வந்ததையமற்றுகொலையாயால்
ஒன்றோனாத்தன்னலெய்த்தேன்உலகாள்வான்
நின்றோன்என்றால்நின்றோன்புரிதென்னோ
என்றோனாத்தன்னலெய்த்தேன்உலகாள்வான்.

(அக)

கண்ணுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
மண்ணுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
உண்ணுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
நெண்ணுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்.

(அச)

என்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
நென்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
சான்றுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
முன்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
நிறுத்துலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
மறந்துலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
பிறந்துலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
பிறந்துலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்.

(அரு)

(வேறு.) இன்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
பன்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
துன்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
பொன்னுலையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்.

(அஎ)

ஆண்டுகையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
மீண்டும்மண்குழிதரவீழ்த்தேன்உலகாள்வான்
காண்டுகையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
பூண்டுகையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்.

(அஅ)

எந்தைவலகுளான்எம்முன்யான்டையான்
வந்ததுதமியென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
கிந்தையென்னெய்த்தேன்உலகாள்வான்
அந்தரத்தமாரும்அமுதுசோரவே.

(அக)

அடித்தலம்கண்டிலென்யான்என்னுயனை
படித்தலம்காவலன்பெயரற்பாலனோ
பிடித்தலம்போலும்நீர்பிழைத்திரானனும்
பொடித்தலம்தோள்உறப்புரண்டுசோர்கின்றான்.

(க0)

கொடியவர்பாவரும் குலங்கள்வெர் அற
நொடி குவென்யான் அது நுவல்வதெங்கணம்
நடியவன்வயிற்றினில்பிறந்தகன்வனென்
முடி-குவென் அருந்துயர்முடியஎன்னும் ஆல் (கூக)

இரதம்ஒன் லார்ந்துபார் இருநீர்க்கும் அங்
வரதனில்ஒளிபெறவளர்ந்ததொல்குலம்
பரதன்என்றொருபழிபடைத்ததென்னும் ஆல்
மரதகமலைஎனவளர்ந்ததொளிநான். (கூஉ)

வாடொதொனையான்வானில்வைகிட
காடொருதலைமகன்எய்தக்கண்ணிலா
நாடொருதுயரிடைநைவதேஎனும்
நாடொடுதடக்கைஅத்தருமமேஅனான். (கூஉ)

புலம்புறுகுரிசில்தன்புலர்வுநோக்கினான்
குலம்பொறைகற்பிவைசுமந்தகோசலை
நிலம்பொறைஆற்றலன்நெஞ்சம் துய்தென
சலம்பிறிதுறமனம்தளர்ந்துகூறுவாள். (கூச)

மையறுமனத்தொருமாசுளான் அலன்
செய்யனேஎன்பதுதேரும்சிந்தையாள்
கய்கயர்கோமகள்இழைத்தகைதவம்
ஐயநீ அறிந்திலைபோலும் ஆல்என்றான். (கூடு)

தாள்உறுகுரிசில்அத்தாய்சொல்கேட்டலும்
கோள்உறுமடங்கலிற்குமுறியீம்முவான்
நாள்உறுநல்அறம்நடுங்கநாவினால்
ஞள்உறுகட்டுனாசொல்லல்மேயினான். (கூசு)

அறம்கெடமுயன்றவன் அருளில்நெஞ்சினன்
பிறன்கடைநின்றவன்பிறரைச்சீரினோன்
மறம்கொடுமன்உயிர்கொன்றுவாழ்ந்தவன்
துறந்தமாதவர்க்கருந்துயரம்குழந்துளோன். (கூஎ)

குரவனாமகளிவாவளிற்றொன்றுளோன்
புரவலன்உறுபொருள்புனைவில்வாரினோன்
விரவலர்வெரிநிடைவிழிக்கமீண்டினோன்
இரவலர்அருந்திநின்றுவெளவிகோன். (கூஅ)

தழைத்தகண் துளவினோன் தலைவன் அல்லன் என்
றழைத்தவன் அறநெறி அந்தணாளில்
பிழைத்தவன் பிழைப்பிலாமறைபைப்பேணலா
நிழைத்தவன் பொய் எனும் இழைநெஞ்சினோன்.

(௪௩௯)

தாய்ப்பிசைழந்துயிர் தளர்த்தான் தனி
பாய்ப்பெரும்பாழ்வயிறனிற்கும்பாவியும்
நாயவன்பாட நடந்தவனும் நண்ணும் அத்
நயிளரிநரகத்துக்கடிது செல்கயான்.

(௪௪௦)

தாளினில் அடைந்தவர்தம்மைத்தற்கொரு
கோள் உற அஞ்சினன்கொடுத்தபேதையும்
நாளினும் அறம்மறந்தவனும் நண்ணும்
நிள் அருநரவிடைக்கடிது அழிங்கயான்.

(௪௪௧)

பொய்க்கரிசுநினோன்போருக்கஞ்சினோன்
கைக்கொளும் அடைக்கலம் கரந்துவவ்வினோன்
எய்த்நிடைத்திடர் செய்தோன் என்றினோர்புகும்
மெய்க்கொடுநாடிடைவினாவினவீழ்கயான்.

(௪௪௨)

அந்தணர் உறையுளோ அனலிவட்டினோன்
மைந்தகாக்கொன்றுளோன் வழங்கிற்பொய்த்துளோன்
மிந்தனை தேவநாடுகிழ்த்தினோன்புகும்
வெந்துயர் நரகத்துவீழ்கயானுமே.

(௪௪௩)

கன்றுயிர் ஓய்ந்து கந்தரந்துபால் உண்டோன்
மன்றிடைப்பிற்போருள் மறைத்துவவ்வினோன்
நன்றியை மறந்திடும் நயம் இல்நாவினோன்
என்றிவர் உறுநரகென்னதாகவே.

(௪௪௪)

ஆறுதன் உடன்வரும் அஞ்சொல் மாதகா
ஊறுகொண்டலைக்கத்தன் உயிர்கொண்டேகினோன்
சோறுதன் அயலுளோர்பசிக்கத்துய்த்துளோன்
எனும் அக்கதியிடையானும் ஏறவே.

(௪௪௫)

எஃகெறிசெருமுகத்தேற்றதெவ்வருக்
கொஃகினன் உயிர்வளர்த்துண்ணும் ஆசையான்
அஃகலில் அறநெறி ஆக்கியோன்போருள்
வெஃகியமன்னன் வீழ்நரகின் வீழ்கயான்.

(௪௪௬)

அழிவருஅரசியல்எய்திஆகும்என்
நிழிவருசிறுதொழில்இயற்றிஆண்டதின்
வழிவருகருமத்தைமறந்துமற்றொரு
பழிவருநெறிபடர்பதகன்ஆகயான்.

(க௦௭)

தஞ்செனஒதுங்கினர்தனதுபாருளோர்
எஞ்சவில்மறுங்கிளேடிரியல்போயுற
வஞ்சிசென்றிறுத்தவன்வாகைமீக்கொள
அஞ்சினமன்னவன்ஆகயானுமே.

(க௦௮)

கன்னியைஅழிசெயக்கருகினோன்குருப்
பன்னியைநோக்கினோன்பருகினோன்றறை
பொன்னிகழ்களவினில்பொருந்தினோன்என்
இன்னவார்க்குதகிஎன்னதாகவே.

(க௦௯)

ஊண்நலஉண்வழிநாயின்உண்டவன்
ஆண்அலன்பெண்அலன்ஆர்கொல்ஆம்என்
நாணலன்நரகம்உண்டென்னுமநல்உணா
பேணலன்பிறர்பழிபிதற்றிஆகயான்.

(க௧௦)

மறுவில்தொல்குலங்களைமாசிட்டேற்றினோன்
சிறுவிலைஎளியவார்க்குணவுசிறந்தினோன்
நறியனஅயலவார்க்காவில்நீர்வா
உறுபதம்நுகியொருவன்ஆகயான்.

(க௧௧)

வில்லினும்வாளினும்விரிந்தஆண்டொழில்
புல்லிடைஉருத்தனென்பொய்மையாக்கையைச்
சில்பகல்லும்புவான்செறுனர்சீறிய
இல்லிடைஇடுபதம்ஏற்கஎன்கையால்.

(க௧௨)

ஏற்றவற்கொருபொருள்உள்ளதின்றென்று
மாற்றலன்உதவலன்வரம்பில்பல்பகல்
ஆற்றினன்உழற்றும்தூர்ஆதன்எய்தும்அக்
கூற்றுநரகின்னூர்கூறுகொள்கயான்.

(க௧௩)

பிணிக்குறுமுடைஉடல்பேணிப்பேணலார்த்
துணிக்குறுவயிரவாள்தடக்கைதுக்கிப்போய்
மணிக்குறுநகைஇளமங்கைமார்க்குமுன்
தணிக்குறுபகைஞரைத்தாழ்களந்தலை.

(க௧௪)

கரும்பலர்செய்கெல்அம்புற ிச்சானநா
படும்பகைவந்நுணாழிப்பேணினைன்
புகும்பலர்நெடுந்தனாநத்தகாலொடும்
எரும்பலர்முதத்தெதிர்விழித்துநிற்கயான்.

(கஉ௭)

(வேறு.) நாயவாசகம்சொன்னதோன்றலை
நியகானகம்நிருவிந்நங்கிமுன்
போயினுன்வரக்கண்டபொம்மலாள்
ஆயாசாதலால்அழுதுபுல்லினுள்.

(கஉ௮)

செம்மைநன்மனத்தண்ணல்செய்பாழும்
அம்மைநீமையும்அந்நீதல்நீழினுள்
கொம்மைவெம்முலைகுழறுபால்உக
விம்மல்விம்மலின்முறுதுவிக்கினுள்.

(கஉ௯)

முன்னுநங்குலமுதல்உளோர்களுதாம்
பின்னையாவோரிகர்க்கும்நீர்மையார்
மன்னர்மன்னவாளன்வாழ்த்தினுள்
உன்னஉன்னகைந்நருகிவிம்முவான்.

(கஉ௯)

உன்னஉன்னகைந்நருகிஅன்புகூர்
அன்னையாநிலிவீழ்ந்தினைய அண்ணலும்
சொன்னநீர்மையால்தொழுதுமாழ்கினுள்
இன்னவேலைவாய்முனிவன்எய்தினுள்.

(கஉ௯)

வந்தமாதவன்நாளில்வள்ளல்வீழ்ந்
தெந்தையான்டையான்இயம்புவீர்என
கொந்துமாழ்கினுள்நவல்வதோர்நிலா
அந்தமாதவன்அழுதுபுல்லினுள்.

(கஉ௭)

மறுவில்மைந்தனேவள்ளல்உந்தையார்
இயுதிஎய்தினாள்எழ்இரண்டின
சிறுவர்செய்கடன்செய்துதிர்க்கினுள்
நுதுவல்மேயினுன்உரையின்மேயினுள்.

(கஉ௯)

அன்னஎவினுள்அடிஇறைஞ்சினுள்
பொன்னின்வாரசடைப்புனிதனோடும்போய்
தன்னகல்கிஅத்தருமம்நல்கினுள்
பன்னுதொல்அறப்படிவம்நோக்கினுள்.

(கஉ௭)

மண்ணின்மேல்விழுந்தலரிமாற்றுவான்
அண்ணல் ஆழியான் அவனிகாவலான்
என்னெய் உண்டபொன் எழில்கொள்மேனியை
கண்ணீரினாற் கழுவி ஆட்டினான்.

(௧௨௩)

பற்றி அவ்வையின்பரிவின் வாங்கினார்
சுற்றும்நான்மறைத்துறைசெய்கேள்வியார்
கொற்றமண்கணைகுமுறமன்னனை
மற்றொர்பொன்னின்மாமானம் ஏற்றினார்.

(௧௨௪)

கரைசெய்வேலைபோல் நகரிகைஎடுத்த
துரைசெய்ப்பூசலிட்டுயிர் துளங்குற
அரைசவேலைசூழ்ந்தமுதுகைதொழ
புரைசை ஆனையிற் கொண்டுபோயினார்.

(௧௨௫)

சங்குபேரியும்தழவுசின்னமும்
எங்கும்எங்கும் நின்றிரங்கினங்குவ
மங்குல்தோய்நகர்மகளிர் ஆம்என
பொங்குகண்புடைத்தழுவபோன்றவே.

(௧௨௬)

மாவும்யானையும்வயங்குதேர்களும்
கோவும்நான்மறைக்குழுவும்முன்செல
தேவிமாரொடும் கொண்டு தெண்டினா
தாவுவார்புனற்சரயுளய்தினார்.

(௧௨௭)

எய்தினாலுளோர்மொழிந்தயாவையும்
செய்துநீக்கலம்திருத்திச் செல்வனை
வெய்தின் ஏற்றினார் வீரநுந்தைபால்
பொய்தில்மாக்கடன்கழித்திபோந்தென்றார்.

(௧௨௮)

என்னும்வேலையில் எழுந்தவீரனை
அன்னைநீமையால் அரசன்வின்னையும்
துன்னுதுன்பத்தால் துறந்துபோயினான்
முன்னரோளனமுனிவன்கூறினான்.

(௧௨௯)

துறந்துபோயினான் எனவேதோன்றல்நீ
பிறந்துபேர் அறம்பிறைத்ததென்றல்போல்
இறந்துபோயினான் இருந்ததாண்டது
மறந்துவேறொருமைந்தன் ஆம்கொல் ஆம்.

(௧௩௦)

இரக்கன்வான்அராஇடைவதாம்என
பாக்கன்விரித்தரம்பதைக்கும்கெஞ்சினான்
தடுக்கல்ஆகலாததுயரம்தன்உளே
துடிக்கவிம்மிநின்றமுதுசொல்லுவான். (கநக)

உரைசெய்மன்னன்மற்றுன்னில்என்னில்யார்
இரவிரதன் குலத்தெந்தைமுந்தையோர்
பிரதபுசனைக்ஞரியபேரிலேன்
அனாகசெய்யவோஆவதாயினேன். (கநஉ)

பூயில்நான்புறன்புதல்வன்ஆதிஆம்
தாவில்மன்னர்தந்தருமநீதியால்
தேவர்ஆரீனாச்சிறுவன்ஆதியே
ஆவநான்பிறந்தவத்தன்ஆனவா. (கநங)

துன்னுதாள்வளம்சுமந்ததாழையில்
பன்னுவான்சூலைப்பதடிஆயினேன்
என்னைஎன்னையோநன்றுகாத்தஎன்
அன்னையார்எனக்கழகுசெய்தவா. (கநச)

என்றுகூவிநொந்திடரின்முற்கும்அத்
துன்றுதாரவற்கோயதோன்றலால்
அன்றுநேர்கடன்அமைவதாக்கினான்
நின்றுநான்மறைநெய்செய்தீர்மையான். (கநரு)

இழையும்ஆரமும்இடையும்மின்னிட
குழையும்மாமலர்க்கொம்பனார்கள்தாம்
தழைஇல்முண்டகம்தமுவுகானிடை
முழையில்மஞ்ஞைபோல்எரியில்முழ்கினார். (கநசு)

அங்கிநீரினும்குளிரஅம்புய
கிங்கள்வாண்முகம்திருவிளங்குற
சங்கைதீர்ந்துதம்கணவர்பின்செலும்
நங்கைமார்புகும்உலகம்நண்ணினார். (கநஎ)

அனையசெய்கையால்ஆரசர்கோமகற்
கினையதன்மையால்இயைவசெய்துபின்
மனையின்எய்தினான்மரபின்வாழ்வினை
வினையின்எய்தும்ஒர்பினியிதவேலையான். (கநஅ)

ஐந்துமல்லுந் தும்நாள் ஊழி ஆம் என
மைந்தன் வெந்து யர்க்கட லின் வைமனான்
தந்தை தன்வயிற்றருமம் யாவையும்
முந்து தா லுனோர் முறையின் முற்றினான்.

(௩௩௭)

முற்றும் முற்றி வித்து தவிழும் மைநால்
சுற்றம் யாவையும் தொடரத்தோன்றினான்
வெற்றி மாதவன் வினோ முடித்தவன்
கொற்றவெல்நெடுங் குமரற்கூடினான்.

(௩௪௦)

மன்னர் இன்றியே வையம் வைகல்தான்
தொன்மை அன்றென த்துணியும் நெஞ்சினார்
அன்ன மாநிலத்தறிஞர் தம்மொடும்
முன்னை மந்திரக்கிழவர் முந்தினார்.

(௩௪௧)

க-வது. பள்ளி ஆடைப்படலம் முற்றம். ஆறு விருத்தம் - ௩௩௭.

கம்ப நாட்டாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பி-வது. ஆற்றுப்படலம்.

வரன் முறை தெரிந்து னர்மறையின் மாதவத்
தருமறை முனிவனும் ஆண்டையான் என
வினாவின் வந்தீண்டினர் விரகின் எய்தினர்
பரதனை வணங்கினர் பரியும் நெஞ்சினர்.

(௧)

மந்திரக்கிழவரும் நகர மாந்தரும்
தந்திரத்தலைவரும் தரணிபாலரும்
அந்தரமுனிவரோடறிஞர் யாவரும்
சந்தரக்குரிசிலை மாபிற் சுற்றினார்.

(௨)

சுற்றினர் இருந்துழி சுமந்திரப் பெயர்
பொற்றடந்தேர்வலான்புலமை உள்ளத்தான்
கொற்றவற்கு ற்பொருள்குறித்த கொள்கையான்
முற்று னர் முனிவனை முகத்து நோக்கினான்.

(௩)

நோக்கினால் சுமந்திரன் நுவலல் உற்றதை
வாக்கினால் அன்றியே உணர்ந்த மாதவன்
காக்குதி உலகுநின் கடனதாம் என
கோக்கு மரணுக்கது தெரியக்கூறுவான்.

(௪)

வெய்யார், அந்தவர்க்குத்தர்வேந்தர்கள்

ஆய்வாரின்வரின் அடைந்தாரியம்

கம்பிபுத்தருமமுந்நிலவதின

கோதறுகுணத்தினுய்மனத்துட்கோடிஆல்.

(36)

தருமம்என்னொருபொருள் தந்துநாட்டுதல்

அருமைஎன்பதுபெரிதறிநீயநீ

நெருமையும் தருவதற்கியைவதினடிது

தெருள்மனத்தார் செயும்செயுபிதாகும்ஆல்.

(37)

வள்ளுவாரிவாள் அரவில்வையகம்

கள்ள அரவிந்நிலாப்பகலும்நாளொடும்

தேவர்உலமந்நிலாநூலும்தேவுடன்

உள்ளுறையுந்நிலாஉடலும்ஒட்டுமே

(38)

தேவர்தம்உலகிநாந்திமைசெய்துமுல்

மாவளிஅவுணர்சுள்வையுந்நாட்டினும்

யுவெனவெலகம்என்றிசைக்கும்அன்னவை

காவல்செய்தலைவனா இன்மைகண்டிலம்.

(39)

முறைதெரிந்தொருவகைமுடியநோக்குநீன்

மறையவன்வகுத்தனமண்ணில்வானிடை

நிறைபெருந்தன்மையின்நிற்பசெல்வன

இறைசனோஇல்லனயாவைவாண்விலம்.

(40)

பூத்தநாள்மலர்அயன்ஆயிப்புண்ணியர்

எத்துவரன்புகழினர்இன்றுகாஹம்கூ

காத்தனர்பின்ஒருசனாகண்டுன்மையால்

நித்தநீர்உடைகலநீரதாகும்ஆல்.

(41)

உந்தையோஇறந்தனன்உம்முன்நீத்தனன்

வந்ததும்அன்னைதன்வரத்தில்மைந்தநீ

அந்தம்இல்பேர்அரசனித்திஅன்னது

சிந்தனைஎமக்கெனத்தெரிந்துகூறினன்.

(42)

தஞ்சம்இவ்உலகம்நீதாங்குவாய்என

செஞ்செவேமுனிவரன்செப்பக்கேட்டலும்

நஞ்சினையுந்நீஎனநடுங்குவாரினும்

அஞ்சினன்அயர்ந்தனன்அருவிக்கண்ணினன்.

(43)

மெய்கினன்நாத்தடுமர்நிராட்டபுரம்
இடுங்கினன்மகலிரின்இரங்கும்நெஞ்சினன்
ஒடுக்கியஉயிரினன்உணர்வுசாதர
தொடங்கினன்அரசவைக்குள்ளம்சொல்லுவான்.

(௩௩)

முன்றுலகினுக்கும்ஒர்முதல்வன்ஆய்முதல்
தோன்றினன்இருக்கயான்மகுடம்சூழில்
சான்றவர்உணர்செய்த்தருமம்ஆதலால்
நன்றவன்செய்கையின்இருக்குண்டாகுமேர்.

(௩௪)

அடைவருங்கொடுமைஎன்அன்னைசெய்கையை
நடைவரும்தன்மைநீர்நன்றிதென்றிரோல்
இடைவரும்காலம்நாண்டிராண்டிம்நீத்தது
கடைவரும்நெறிக்கலியின்ஆட்சியோ.

(௩௫)

வேத்தவைஇருந்தநீர்விமலன்உந்தியில்
பூத்தவன்முதலியபுனிதேர்நன்றினார்
முத்தவர்இருக்கவேமுறைமையால்நிலம்
காத்தவர்உளர்என்றிகாட்டிக்காண்டிர்ஆல்.

(௩௬)

நன்னெறிஎன்னினும்நான்இந்நானில
இன்உயிர்ப்பொறைசுமந்திருந்துவாழ்கிலேன்
அன்னவன்தனைக்கொணர்ந்தலங்கல்மாமுடி
தொன்னெறிமுறைமையிற்கூட்டிக்காண்டிர்ஆல்.

(௩௭)

அன்றெனில்அவனொடும்அரியகானிடை
நின்றினிதிருந்தவம்நெறியின்ஆற்றுவென்
ஒன்றினிஉரைக்கில்என்உயிரைநீக்குவென்
என்றனன்என்றபோதிருந்தபேர்அவை.

(௩௮)

ஆன்றபேர்அரசனும்இருப்பஐயனும்
ஏன்றனன்மணிமுடிஏந்தல்வேந்தநீ
வான்றொடர்கிருவினைமறுத்திமன்னினர்
தோன்றல்களையாருளர்நின்னின்றோன்றினார்.

(௩௯)

ஆழியைஉருட்டியும்அறங்கள்போற்றியும்
வேள்வியைஇயற்றியும்வளர்க்கவேண்டுமோ
ஏழிதோடேழ்எனும்உலகம்எஞ்சினும்
வாழியநின்புகழ்என்றுவாழ்த்தினார்.

(௪௦)

குறிஞ்சும்தம்பியைப் பார்த்துச் சொண்டலின்
முரசுறைந்திந்நகரமுறைமைவேந்தனை
தருதுமான்பென்புஅசாந்நித்தானையை
வினாவினில்எழுகெனயினம்புவாய்என்றான்.

(௨௧)

நல்லவன்உனாசெயநம்பிகுறலும்
அல்லலில்அழுங்கியஅன்பின்மாநகர்
ஒல்லெனநிறைத்ததால்உயிர்நுல்யாக்கையை
சொல்எனும்அமிர்நினுல்துளித்ததென்னவே.

(௨௨)

அவித்தலும்புலத்தவர்அநிஆம்புள
புதித்தலைஉயிர்எலாம்நிராமன்பொன்றடி.
மலிர்ஞம்என்றுறைக்கவெளித்ததால்அநு
செயிப்புலம்நுகர்வதோர்தெய்வத்தென்கொல்ஆம்.

(௨௩)

படுமுரசுறைத்தனர்பரதன்தம்முனைக்
கொடிநகர்தரும்அவற்றொணரச்சேனையை
முடுகுஎன்றசொல்முரிமாநகர்
உடுபடுவேலையின்உதயம்போன்றதே.

(௨௪)

எழுந்தனுபெரும்படைஎழுவேலையின்
மொழிந்தபேர்வழியின்முழங்குமுந்தெழ
அழிந்ததுகேசயன்மடந்தைஆசைபோய்க்
கழிந்ததுதுயர்நெடுங்காகுல்துண்டவே.

(௨௫)

பண்ணினபகடுதேர்புரவிபண்டியும்
மண்ணினமறைத்தனவளர்ந்தமாக்கொடி
விண்ணினமறைத்தனவிரிந்தமாத்துகள்
கண்ணினமறைத்தனமலத்தோனையே.

(௨௬)

நசன்துவ்உலகினைஅழிக்கும்நாள்எழும்
ஓசையில்மிமிர்ந்துளதொல்லென்பேர்ஓலி
காசைஇல்நரியவர்காணமுண்டெழும்
ஆசையில்மிமிர்ந்ததவ்அனிகராசியே.

(௨௭)

மடியொடுகிருநகர்துறந்துபல்மாம்
செடியொடுகொடுவனம்நோக்கிச்சீதைஆம்
கொடியொடுநடந்தஅக்கொண்டல்ஆம்என
பிடியொடுநடந்தனபெருங்கைவேழமே.

(௨௮)

சேற்றினம்நாமலர்சிறந்தஆம்என
காற்றளம்பொலிதருகன்ரிமாரொடும்
ஏற்றினம்பிடிக்குலம்இகலில்இன்றடை
தோற்றினமகலினாச்சுமப்போன்றவே.

(௨௬)

வேதனைவெயிற்குடிர்தணிக்கமென்மழைச்
சீதநீர்சொடுநெடுங்கொடியும்சென்றன
கோதைவெஞ்சிலையவன்கோலம்காண்நிலா
மாதரின்னுடங்குவவரம்பிழ்க்கோடியே.

(௩௦)

வெண்மதிநீச்செலமேகம்ஊர்ந்தென
அண்ணல்வெங்குதிரவன் அளவில்முர்த்தியுய்
மண்ணிடைஇழிந்தொருவழிக்கொண்டால்என
எண்அருமன்னவர்கலிற்றின்எயினார்.

(௩௧)

தேர்மிசைசென்றதோர்சிந்துசெம்முநகம்
கார்மிசைக்கழிந்ததார்கலிலுர்கார்க்கடல்
ஏர்மிசைஇவுளிமேல்ஏகிற்றெங்கனும்
பார்மிசைப்படர்ந்ததுபதாதிப்பெளவமே.

(௩௨)

தானாயும்சங்கமும்தாளம்கொம்பொடு
வார்மிசைப்பம்பையும்துடியும்மற்றவும்
பேரியும்இயம்பலசென்றபேதமைப்
பூரியர்குழாத்திடைஅந்நூர்போலவே.

(௩௩)

தாவருநாள்முதல்அணியலால்தகை
மேவரும்கலங்களைவெறுத்தமேனியர்
தேவரும்மருள்கொளத்தெரியும்காட்சியர்
பூவுதிர்கொம்பெனமகலிர்போயினார்.

(௩௪)

அதிர்கடல்வையகம்அனைத்தும்காத்தவன்
விதிவரும்தனிக்குடைமீதிலாப்படை
பொதிபலகவிகைமீன்பூத்ததாவினும்
கதிர்மதிநீங்கியகங்குல்போன்றதே.

(௩௫)

செல்லியசெலவினாற்சிறியதிக்கென
சொல்லியசேனையைச்சுமந்ததேளனில்
ஒல்லியல்வேலைநீர்உடுத்தபாணாஓர்
மெல்லியல்என்றவர்க்மெலியகோகொல்ஆம்.

(௩௬)

தந்திரசெஞ்சாத்தில் உலவைசார்க்கில்
குங்குமங்கொட்டிலகோவைமுத்தில
பொங்கிளங்கொங்கைகாள்புதுமைவேழில்
தெங்கிளநீர்எனத்தெரிந்தகாட்சியே.

(௩௭)

இன்றனையவர்முலைஎழுதுசாங்கினும்
மன்றல்அந்தாரினும்மறைந்திலாமையால்
துள்ளினங்கொடிமுதல்தூக்கிங்ஙிய
முன்றெனப்பொலிந்தனருவவுத்தோள்களே.

(௩௮)

நறையறுகோதையர்காட்டுக்கோலத்தின்
துறைஅறஅஞ்சனம்துறந்தகாட்டங்கள்
முறைஅறபிளத்தனகொற்றம்முறதுவான்
கறைஅறகாழாடியகாலவேலையே.

(௩௯)

பிரிமணிமேகலைவிரவிஆர்த்தில
தெரிவையர்ஆங்குல்தார்ஒலிஇல்தேர்என
பரிபுரம்ஆர்த்திலாப்பவளச்சிறடி
அரிஇனம்ஆர்த்திலாட்டமலம்அன்னவே.

(௪௦)

மல்கொகோயன்மடந்தைவாசகம்
கல்கியதரிவையர்கடுகிற்கேகொல்ஆம்
புல்கியமலர்வடம்பூண்மிலாமையால்
ஓல்கியஒருவகைபொறைமயிர்க்கவே.

(௪௧)

கோமகன்பிரிதலில்கோலம்நித்துள
தாமரைச்செல்வியும்தவத்தைமேவினாள்
காமனும்அருந்துயர்க்கடலின்முழ்கினாள்
ஆமெனவிசுழ்த்ததவ்அளவில்சேனையே.

(௪௨)

மண்ணையும்வானையும்வயங்குதிற்கையும்
உண்ணியநிமிர்கடல்லுக்கும்என்பதென்
கண்ணினும்மனத்தினும்கமலத்தண்ணல்தன்
எண்ணினும்நெடிதவண்எழுந்தசேனையே.

(௪௩)

அலைகெம்புனல்அறக்குடித்தலால்அகம்
நிலைபெறநிலைநெயிநிறுத்தலால்நெடு
மலைகளைமண்டறஅழுத்தலால்தமிழ்த்
தலைவனைஒத்ததத்தயங்குதானையே.

(௪௪)

அறிஞரும் சிந்ஞரும் ஆதி அந்தமா
செறிபெருந்தானையும் திருவும் நீங்கலால்
குறியவன்புனல் ளலாம் வயிற்றிற் கொண்ட நாள்
மயிகடல் ஒத்ததவ் ஆயோத்தி மாநகர்.

(௪௫)

பெருந்தினாநதிகளும் வயலும் பெட்புறு
மரங்களுந் மலைகளும் மண்ணும் கண் ஹுறத்
திருந்தல்தில் ஆயோத்தி ஆம் தெய்வமாநகர்
அருந்தெரு ஒத்ததப்படை செல் ஆறரோ.

(௪௬)

தார்கடாங்கோதை தாந்தாமந்தாம்தகை
ஏர்கடாம் கலவை தாம்கமழ்ந்தின் றென்பரால்
கார்கடாம் என மிகக்கடுத்தகைம் மலை
வார்கடாம் அல்லதம் மன்னன் சேனையே.

(௪௭)

ஆள் உலாங்கடலினும் அகன்ற அக்கடல்
தோள் உலாம் குண்டலம் முதலதொல் அணி
கேள் உலாம் மின் ஒளிகிளர்ந்ததில்லை ஆல்
வாள் உலாம் நுதலியர் மருங்குல் போலவே.

(௪௮)

மத்தளம் முதலியவயங்குபல் இயம்
ஒத்தன சேறலில் உரை இலா மையில்
சித்திரச் சுவர் நெடுஞ்சேனை தீட்டிய
பத்தியை நிகர்த்ததப்படையின் ஈட்டமே.

(௪௯)

ஏடறுகோதையர் விழியின் எய்தகோல்
ஊடுற உரம் தொளைத்து யிர் உணுவகை
ஆடவர்க்கரும் பெருங்கவசம் ஆயது
காடுறை வாழ்க்கை அக்கண்ணன் நண்ணவே.

(௫௦)

கனங்குழைக்கை கயன் மகளிர்கண்ணிய
சினங்கிடந்தெரிதலில் தீயந்தவேகொல் ஆம்
அனங்கன்னுங்கொடுங்கணை கடந்த ஆடவர்
மனங்கிடந்துண்கிலமகளிர் கொங்கையே.

(௫௧)

இன்னாந் நெடும்படை ஏக ஏந்தலும்
தன்னுடை நெடு அரைச் சீரை சாத்தினான்
பின்னினையவனொடும் பிறந்ததுன்பொடும்
நன்னெடுந்தேர் பிசைநடத்தல் மேபினான்.

(௫௨)

தாயரும் அருந்தவத்தவரும் தந்தையின்
ஆயமந்திரியரும் அளவில் சுற்றமும்
தாய அத்தனர்களும்கொடர்ந்து நுழ்வா
பொயினன் திருநகர்ப்புரிசைவாயிலே.

(௫௩)

மந்தனாக் கூற்றமும் வழிச் செல்வாரொடும்
உத்தியேபோதல்கண்டிளவல்லுடி ஆர்த்
தந்தாத்தெற்றவான் அழன்று பற்றலும்
சந்தாத்தோளவன் விலக்கிச் சொல்லுவான்.

(௫௪)

முன்னையர் முறைகெட முடித்த பாயியை
மின்னி நின்னம் செய்தென் சினத்தைத் தீர்வெனேல்
என்ன இன்றென்னுயன் அறங்குமன் றலால்
அன்ன என்னுணர்ந்திலென் அய்யநான் என்றான்.

(௫௫)

ஆதலால் முனியும் என்றாயன் அந்தமில்
வேதனைக் கூனிய வெகுண்டு மன்னினும்
மோதிலா அருமறை குலவும் தால்வலாய்
போதும் நான் அனுகொண்டரிதிற் போயினான்.

(௫௬)

மொய்பெருஞ்சேனையும் முரிமாக்களும்
கம்பரந்தயல்லுருகடலிற் சுற்றிட
அய்யனும் தேவியும் இனைய ஆனியும்
வங்கிய சோலையில் தானும் வைகினான்.

(௫௭)

அல்லனை நெடுங்கண்ணிர் அருவி ஆடினன்
கல்லனை நெடுங்கொடுகனியும் உண்டிலன்
வல்லனை ததுயர்ந்ததோள் விரன் வைகிய
புல்லனை மருங்கில் தான் பொடியின் வைகினான்.

(௫௮)

அண்டி கின்றாண்டகை அடியின் ஏகினான்
நண்டிய நெய் எனத்தானும் ஏகினான்
தாண்டி தெற்களும் நூகராசியும்
காண்ட குகரிக்கும் தொடரக்காலினே.

(௫௯)

விவத. ஆற்றப்படலம் முற்சம். ஆடுகுவிருத்தம்- ௬௧௪.

கம்பகாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பூவிரிபொலன்சுழல்புனைவில்தானையான்
காவிரிநாடன்னசுழலிநாடொரீஇ
தாவரசங்கமம்என்னும்தன்மைய
யாவையும்இசங்கிடக்கங்கைய்யதினான்.

(௧)

எண்ணருஞ்சுரும்புதம்இனத்துக்கல்லது
கண்ணகன் பெரும்புனற்கங்கைகங்கனும்
அண்ணல்வெங்கரிமதத்தருவிபாய்தலால்
உண்ணவும்குடையவும்உரித்தன்றாயதே.

(௨)

அடிமிசைத்துளிபுங்கடைந்ததேவரீதம்
முடிஉறப்புலர்ந்ததோர்முறைமைதேர்ந்திலென்
நெடிதுயிர்த்துண்டவும்நீந்தயின்றவும்
பொடிமிசைப்புரண்டவும்புரவிடட்டமே.

(௩)

பாலையேய்நிறத்தொடுபண்டுதான்படர்
ஒலையேய்கெடுங்கடல்ஒடிற்றில்லைஆல்
மாலையேய்கெடுமுடிமன்னன்சேனையும்
வேலையேமடுத்ததக்கங்கைவெள்ளமே.

(௪)

கான்றலைநண்ணியகாளேபின்படர்
தோன்றலைஅவ்வழிதொடர்ந்துசென்றன
ஆன்றவர்உணர்த்தியஅக்குரோணிகள்
முன்றுபத்தாயிரத்திரட்டிமுற்றுமே.

(௫)

அப்படைகங்கையைஅடைந்தஆயிடை
துப்புடைக்கடலின்நீர்சுமந்தமேகத்தை
ஒப்புடைஅண்ணலோடுடற்றவேகொல்ஆம்
இப்படைஎடுத்ததென்றெடுத்தசீற்றத்தான்.

(௬)

குகன்எனப்பெயரியகூற்றின்ஆற்றலான்
தொகைமுரட்சேனையைத்துகளின்நோக்குவான்
நகைமிகக்கண்கள்திராறநாடியில்
புகைஉறக்குனிப்புறம்புருவப்போர்விலான்.

(௭)

மைஉறஉயிர்எலாம்இறுதிவாங்குவான்
கைஉறுகவர்அயில்பிடித்தகாலன்தான்
ஐஐதூறாயிரம்உருவம்ஆயின
மெய்உறுதானையான்விலின்சுல்லியான்.

(௮)

சாட்டியசரிநையன்கடித்தவாயினன்
வெட்டியமொழியினன்விழிக்கும்நீயினன்
சொட்டியதுபுரையினன் குறிக்கும்கொம்பினன்
கிட்டியதமர் எனக்கிளர்ந்ததோலினன்.

(க)

எனெலாம்இப்படைஅரவம்யான்என
ஒலிஉலாம்பெனையெவந்துகடையினன்
வலிஉலாம்பெனினில்வாழும்வன்உயிர்
புனெலாம்ஒருவழிபுகுந்தபோலவே.

(க0)

மருங்கடைதென்ககாவந்துதோன்றினன்
ஒருங்கடைகெடும்படைஒல்என். ஆர்ப்பிடு
பருங்கடையும்கதலில்அசுரிமாமழை
கருங்கடல்விளர்ந்தெனக்கலந்துமுழவே.

(கக)

தோன்றினபுரிஞரானோக்கிச்சூழ்ச்சியின்
கனன்றியசேனையெம்பர்வந்துதந்
கேன்றனென்னெயிர்த்துணைவந்திருவான்
ஆன்றபேர். அரகநீர் அமைதிர். ஆம்என்றான்.

(கஉ)

துடிஎறிகெறிகளும்துறையும்சுற்றுற
ஒடியெறிஅம்பிகளையாதும்கூட்டினர்
கடிஎறிகங்கையின்ககாவந்தோர்க்கோப்
பிடிஎறிபடஎனப்பெயர்த்தும்கூறுவான்.

(ககஉ)

(வேறு.) அஞ்சனவண்ணன்என். ஆர்உயிர்நாயகன். ஆளாமே
வஞ்சனையால்அரசெய்தியமன்னரும்வந்தானோ
செஞ்சரம்என்பனநிலமிற்றினனசெல்லாவோ
உஞ்சிவர்போய்விடில்நாய்குகன்னெனஒதாரோ.

(ககச)

ஆழநெடும்புனல்கங்கைகடந்திவர்போவாரோ
வேழநெடும்படைகண்டிலங்கிடும்வல்லாளோ
தோழமைஎன்றவார்சொல்லியசொல்லொருசொல் அன்றோ
ஏழமைவேடன்னிறந்திலன்னெனஒதாரோ.

(ககடு)

முன்னவன்னென்றுகிணந்திலன்மொய்புலிஅன்னான்
பின்னவன்னின்றன்னன்றிலன்அன்னவைபேசானேல்
என்னுவன்னெனஇகழ்ந்தகிவ்எல்லைகடந்தன்றோ
மன்னவர்கஞ்சினில்வேடர்விடும்சரம்வாயாவோ.

(ககசு)

பாவமும்வின்றபெரும்பழிபும்பகைகண்போடும்
எவமும்என்பவைமன்றஹலகாள்பவன்என்றஹோ
ஆவதுபோகஎன் ஆர்உயிர்ந்தோழமைதந்தான்மேல்
போவதுசேனையும்ஆர்உயிரும்கொடுபோய்அன்றோ.

(௬௭)

அருந் தவம்என் துணை ஆள இவன்புவி. ஆள்வா னோ
மருந்தெகின் அன் றுயிர்வண்புகழ்கொண்டேயின்மாயேனோ
பொருந்தியசேனமைஉகந்தவர்தம்மொடுபோகாதே
இருந்ததுநன் றுகழிக்குவென்என்கடன் இன்றோடே.

(௬௮)

நாம்பியும்மாவும்மிடைந்தபெரும்படைசூழ்வாரும்
வம்பியல்தார் இவர்வாள்வலிகங்கைகடந்தன்றோ
வெம்பியவேடர்உளீர் துறைஓடம்விலக்கிரோ
நம்பிமுன்னே இகிரும்உயிர்மார்வதுநன்றன்றோ.

(௬௯)

போனபடைத்தலைவீரர்தமக்கினாபோதாலிச்
சேனையிடக்கிடத்தேவர்வரிற்சிலைமாமேகம்
சோனபடக்குடர்சூறையடச்சுடர்வாளோடும்
தானபடத்தனியானபடத்திரள்சாயேனோ.

(௭௦)

வின்றகொடைக்கைஎன் அன்பன்உடுக்கெடுகிஞ்சீனா
அன்றுகொடுத்தவள்மைந்தர்பலத்தைஎன் அம்பாலே
கொன்றுகுவித்தநினம்கொள் பினக்குவைகொண்டோடி.
துன்றுதினாக்கடல்கங்கைமடுத்திடைதுராதோ.

(௭௧)

ஆடுகொடிப்படைசாடி அறத்தவளோ ஆள
வேடுகொடுத்ததுபார்எனும்இப்புசுழ்மேவீரோ
நாடுகொடுத்தஎன்னாயகனுக்கிவர்நாம். ஆளும்
காடுகொடுக்கிவர் ஆகிஎடுத்ததுகாணீரோ.

(௭௨)

மாமுனிவர்க்குறவாகிவனத்திடையேவாமும்
கோமுனியத்தகும்என்றுமனத்திறைகொள்ளாதே
ஏழுனைஉற்றிடிவ்வுழுகடற்படைஎன்றாலும்
ஆழுனையிற்சிறுகூழ்எனஇப்பொழுதாகாதோ.

(௭௩)

என்பனசொல்வினும்பனமேனியர்ஏனோர்முன்
வன்பணைவில்வினன்மல்உயர்தோளினன்வாள்வீரற்
கன்பனும்வின்றனன்வின்றதுகண்டரிஏறன்வ
முன்பனில்வந்துமொழிந்தனன்முனியதோர்வல்லான்.

(௭௪)

(வேறு) சந்தை இருக்கா உடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்
உங்கள் குலத்தாகாதற் குறித்து விவன் உயர்தோளான்
வெங்குரிபினவறையான் விழித்த வேலையினான்
கொங்குலரும் உறுத்தன் டார்க்கு கன் என்னும் குறி உடையான். (௨௫)

கந்தா னுமின் மையான் அனாகா னுக்காதலான்
அந்நா னிற் கண்டனைய அந்நமையத் தமேரியான்
மற்கா னுமிருக்கித் தொன்மை கா னும் மணிநிறத்தாய்
நிற்கா னுமின் எத்தான் கெறிநீ திரிவின் னன் னன்றான். (௨௬)

தன்முன்னே அவன் தன்மை தன் துணை வன்முத்து காத்த
சொன்முன்னே உவமின்ற நுருநிலா திருமனத்தான்
மன்முன்னே தழிக்கொண்ட மனக் கிவிய துணை வனேல்
என்முன்னே அவன் காண் பெய்யானே சொன்றென எழுந்தான். (௨௭)

என்றெழுந்த தம்பி யொடு மிளமுநின்ற காதலொடு
குன்றெழுந்த தென்ற தென்குளிர் கங்கைகொருதுகி
நின்றவனை யோகவினா ந்திருமேனிலை உணர்ந்தான்
துன்பு அருநறுங் குஞ்சி எயினர் போன் துன்ன னன்றான். (௨௮)

வந்தலைந் துடையான் மாசடைந்த மெய்யானே
நற்கலையில் மகி என்னகை நுழந்த முகத்தானே
கந்தலியக் கணிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்
பிற்பை யின் பின் டிடையிழ விம்முற்றா லின்றொழிந்தான். (௨௯)

கம்பியு மிளநாயகனை ஒக்கின்றான் அயல்நின்றான்
தம்பியை யுழிந்தின னுன் தவவேடம் தலையின் னான்
துன்பம் ஒரு முடிவில்லை திசைகோக்கித் தொழுகின்றான்
எம் பெருமான் பின்பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்பென்றான். (௩௦)

உண்டிடுங் கண் ணுடையான் உலையாத அன்புடையான்
கொண்ட தவவேடமே கொண்டு நுந்தான் குறிப்பெல்லாம்
கண்ணினர் துபெயர் கின்றேன் காமின் கள்கெறி என்னு
தன்னை நெஞர் காவாயில் ஒரு கணியோதான் வந்தான். (௩௧)

வந்தெகிக் கொழுகானை வணங்கி னன்மலர் இருந்த
அந்தண னும்திவ்வணங் கும் அவனும் அவன் அடிவழிந்தான்
தந்தை யினும் கனிகூர்த்த முயினுன் தகவுடையோர்
கிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான். (௩௨)

(வேறு.) தழுவினபுரினர்வேந்தன்தாமனாச் செங்கணலோ
எழுவினும்உயர்ந்ததோளாய்எய்தியதென்னேஎன்ன
முழுதுலக எரித்ததந்தைமுந்தையோர்முறையின்நின்றும்
வழுவினன் அகணநீர்க்கமன்னனைக்கொணர்வான்என்றான். (௬௩)

கேட்டனன்ஈரா தர்வேந்தன்மிளர்ந்தெழும்உயிரன் ஆநி
மீட்டும்மண்ணதலில்யிழந்தான்யிம்பினன்உவகைவிங்க
திட்டருமேனிமைந்தன்சேவடிக்காமலப்பூவில்
பூட்டியகையன்பொய்யில்உள்ளத்தன்புகலல்லற்றான். (௬௪)

தாய்உலாகொண்டுதாதைஉதவியதரணிதன்னை
திய்யினைஎன்னநீத்துச்சிந்தனைமுதத்தில்தேக்கி
போயினைஎன்றபோழ்துபுகழிதேய்தன்மைகண்டால்
ஆயிரம்இராமர்நின்கேள்ஆவரோதெரியில்அம்மா. (௬௫)

என்புகழ்கின்றதேழையினனேன்றிரவிஎன்பான்
தன்புகழ்க்கற்றைமற்றைஒளிகளைத்தவிர்க்குமாபோல்
மன்புகழ்பெருமைநாங்கள்மரபிதோர்புகழ்கள்ளல்லாம்
உன்புகழ்ஆக்கிக்கொண்டாய்உயர்குணத்துரவுத்தோளோய். (௬௬)

எனைஇவைஅன்னமாற்றம்இயைவானபலவும்கூறி
புனைகழற்புலவுவேற்கைப்புவிஞர்கோன்பொருளில்காதல்
அனையவற்கமைவிற்கெய்தான்ஆர்அவற்கன்பிலாதார்
நினைவருங்குணம்கொடவ்வேறுஇராமன்மேல்நிமிர்ந்தகாதல். (௬௭)

அவ்வழி அவனைநோக்கிஅருள்தருவாரிஅன்ன
செவ்வழிஉள்ளத்தண்ணல்தெனநிசைசெங்கைகூப்பி
எவ்வழிஉறைந்தான்நம்முன்னன்றலும்எயினர்வேந்தன்
இவ்வழிவீரயானேகாட்டுவல்லமுகளன்றான். (௬௮)

கார்எனக்கடித்துசென்றான்கல்லிடைப்படுத்தபுல்லின்
வார்சிலைத்தடக்கைவள்ளல்வையியபள்ளிகண்டான்
பார்மிசைப்பதைத்துவீழ்ந்தான்பருவரப்பரவைபுக்கான்
வார்மணிப்புனலால்மண்ணைமண்ணுநீராட்டிம்கண்ணான். (௬௯)

இயன்றதென்பொருட்டினால்இவ்விடர்உனக்கென்றபோழ்தும்
அயின்றனைநிறங்கும்காயும்அமிர்க்கனஅரியபுல்லில்
துயின்றனைஎனவும்ஆவிதுறந்திலென்கூடரும்காக
குயின்றயர்ம்குடம்குடிக்செல்வமும்கொள்வெனயானே. (௭௦)

தூண்டாக்கென்கொளான்பின்னரும்சொல்லுவான்அப்
பின்னவன் தூயின்மூழ்ந்துள்ளனில்மிமிந்தநேயம்
பூண்டவன்தொடர்த்துபின்னேபோத்தவன்பொழுதுநித்த
தியாண்டெனஇனிதுகேட்டான்எயினர்கோன்றுகைச்சொன்னான்.

அல்லலுண்டமைந்தமேனிஅழகனும்அவனும்துஞ்ச
வில்லைஎன்றியகையோடுமவெய்துயிர்ப்போடுமவிரன்
கல்லைஅண்டியந்ததோளாய்கள்கள்கீர்சொரியக்கங்குல்
எல்லிகாண்பளவுமபின்முன்னிமைப்பிலன்நயனம்என்றான். (சஉ)

என்பத்தைக்கேட்டமைந்தன்இராமனுக்கிளையார்என்று
முன்பொத்ததோற்றத்தேமில்யான்என்றும்முடிவிலாத
தூன்பத்தாக்கேதுவானென்அவன்அதுதுடைக்கபின்முன்
அன்பத்துக்கெல்லெண்டேஅழயிதென்அடிமைஎன்றான். (சங)

அவ்வரிடைஅண்ணல்தானும்அன்றரும்பொடியின்வைகி
தென்பரிடைதரவின்முர்க்கும்செறிமுற்புனிகுர்கோமாஅன்
டுவ்வரிடைக்கங்கைஆற்றின்எற்றினைஆயின்எம்மை
வெவ்வரிடர்க்கடல்நின்றெற்றிவேந்தன்பால்விடுத்ததென்றான். (சச)

நன்றெனப்புனிகுர்வேந்தன்நண்ணினன்தமகைநாவாய்
சென்றுயிர்தருகின்என்னவந்தனவிவன்சேர்வெள்ளிக்
குன்றெனக்குவிக்கும்அம்பொற்குவடெனக்குபேரன்மானம்
ஐன்றெனநாணிப்பல்வேறுருவுகொண்டனையஆன. (சரு)

நக்சையர்நடையின்அன்னம்நாறுஅசெலவின்நாவாய்
கன்சையும்இடம்இலாமைமிடைந்தனகலந்தஎங்கும்
அங்கொடிக்கிழித்தின்றுமஅமைதியின்அமரர்வையத்
திக்ஞொடங்கிழித்தின்றுமஇருவினைஎன்னல்ஆன. (சக)

வந்தனவரம்பில்நாவாய்வரிசிலைக்குரிசில்மைந்த
பித்தனையாவதென்றுசிருக்கிபேரியர்கோன்செப்ப
கந்தாவரியிலானும்சுமந்திரவந்தன்னேநோக்கி
எந்தைஇத்தானைதன்னேஏற்றுறுவினாவின்என்றான். (சஎ)

குரிசிலதேவலால்அக்குரகத்தேர்வலானும்
வரிசையின்வழாமைநோக்கிமுடிபுவிவ்கையின்ஏற்ற
கரிபரிநுரதம்நாலாள்எனக்காறுசனையில்வேலை
எரிமணிபிரையின்புகழ்கங்கையாற்றெற்றன்மே. (சஅ)

இடிபடு முழக்கம்பொங்கினமழைமகாநீரை
முடிவுற முகப்பவழி இறுதியின் மொய்ப்பு போல
கொடியொடுங்கம் வேலைகும் பொடிபடர்வ போல
நெடியகை எடுத்துநீட்டிநீட்டி நெடுங்கைவேழம். (௪௯)

சங்கமும்மகரமீனும் தரளமும் மணியும் தள்ளி
வங்கநீர்க்கடலும் வந்து தன்வழிப்படா மாணப்
பொங்கு வெங்குவிது தாக்கக்கொலி இப்போயிற்றம்மா
கங்கையும் இராமற்சாலும் காதலதென்னமாதோ. (௫௦)

கொடிஞ்சொடுதட்டும் அச்சம் ஆழியும் கோத்தமொட்டும்
நெடுஞ்சுவர் கொடியும் யாவும் நெடுவரு முறையின் நீக்கி
விடுஞ்சுவற் புரவியோடும் வேறுவேறேற்றிச் சென்ற
மடிஞ்சபின் உடம்புகூட்டும் வினை எனவயிரத்தேர்கள். (௫௧)

நாலிரண்டாய்கோடி நவை இல்நாவாய்கள் மீதா
சேல்திரண்டனைய ஆயகதியொடும் நதியிற் சென்ற
பால்திரண்டனைய மெய்யபயம் திரண்டனைய நெஞ்ச
கால்திரண்டனைய காலகடிகடைக்கவினப்பாய்மா. (௫௨)

ஊற்ற நெருக்கி ஓடத்தொருவர் முன்னருவர்கிட்டி
குடகத்தளிர்க்கை மாதர்குழமினர் துவன்றித்தோன்ற
பாடியல்களிநல்யானைப்பந்தி அங்கடையிற்குத்த
கோடுகள் மிடைந்த என்ன மிடைந்தன குவவுக்கொங்கை. (௫௩)

பாங்கின் உத்தரியம்மானப்படர் திதைவழப்பாரின்
வீங்குநீர் அழுவம்தன் னுள்விழும தக்கலுழிவெள்ளத்
தோங்கல்கள் தலைகள் தோன்ற ஒளித்தவண் உயர்ந்ததும்பம்
பூங்குழற்கங்கை நங்கை முலை எனப்பொலிந்தமாதோ. (௫௪)

பொலன்குழைமகளிர் நாவாய்போக்கின் ஒன்றொன் னுதாக்க
மலங்கினர் இரண்டிபாலும் மறுகினர் வெருவிநோக்க
அலங்குநீர் வெள்ளம்தள்ளி அழிதர அங்கும் இங்கும்
கலங்கலின் வெருவிப்பாயும் கயற்குலம் நிகர்த்தகண்கள். (௫௫)

இயல்வது சேலவின் நாவாய் இருகையும் எயினர் தூண்ட
துயல்வன துடிப்புவிசும் துவலைகள் மகளிர் மென் தூ
சுயல்வது பரவை அல்குல் ஒளிப்புறத்தளிர் ப்புள்ளத்
தயர்வுற மதுகைமைந்தர்க்கயர்வுயிர்ப்பளித்ததம்மா. (௫௬)

தீர்மானித்தனெனென்றிடல்புகந்துள்கி
அகலா அடையவிசிவறியன அலவுகும்நாவாய்
புற்கலை ஆழிநன்னிர் பொறுத்தனபொக்கிப்போக்கி
அக்ஷணத்துவரிமீனும் அகன்மழையிகர்த்த அம்மா.

(௫௭)

அநியிடுதாபம் அன்ன ஆய்மபிற்பிடி ஆர்த்த
முருகிடுமுரான்மாத்தண்டுகும்பென முகிலின்வண்ணத்
துறியொடுகொடுத்தசெம்பொற்றகட்டிடைகொடுத்தமுத்தம்
நகுலொழுகெடியபாயின் நவ்வெனச் சென்றநாவாய்.

(௫௮)

அன்னம்கமலத்தன்னமின் அன்ன அமிர்தச்செவ்வாய்த்
தேனனெருமலார் ஏறும் அம்பிகளிந்துமுத்தம்
நீனெனயிரிந்தாகற்கையின் எப்பண்ணொழிந்தி
வானவர்மகலிர்வருமானமேயி மர்த்தமாடோ.

(௫௯)

துணிபடத்துழாவுநின்கோல்த்துடுப்பிருகாலில்த்தோன்ற
நலிர் புனலகங்கை ஆற்றின் கடந்தெனச்செல்லும்நாவாய்
கலிமடைமஞ்ஞை அன்னகனங்குழைகயற்கண் மாதர்
ஒலிர் அடிக்கமலம்திண்டையிப்படைத்தனவேனத்த.

(௬௦)

மய்யலுவிசும்பில்மண்ணில்மற்றும் ஓர் உலகில்முற்றும்
மெய்வின்னதவமே அன்றிமேலும் ஒன்றுளதோகழோர்
செய்வின்னநாவாய் ஏறித்திண்டலர்மனத்திற்செல்லும்
மொய்விகம்போடம் ஆகத்தேவரின் முனிவர் போனார்.

(௬௧)

(வேறு.) அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி என்
நிறுதிசெய்சேனையும் எல்லெந்நீர் நகர்
மறுவாயுமாகாணம்மகலிர்வெள்ளமும்
செறிநிலாக்கங்கைபிங்கிடக்கச்சென்றவே.

(௬௨)

அழித்துநீர்வருதுறை ஆற்றைச்சூழ்ப்படை
கழித்துநீங்கியதெனக்கள்ள ஆசையை
அழித்துவேறவனிபண்டாண்டவேந்தனா
இழித்துமேல்எறினாந்தாடும்ஏறினா.

(௬௩)

தன்னனகம்மீயும்தாயர்முவுறும்
கொன்னதேர்வலவனும் துயகோழனும்
துன்னினர் ஏறலும் துழாதுடுப்பெனும்
நன்னயக்காணினுந்நடத்தல்மேலினா.

(௬௪)

(வேறு.) சுற்றத்தார்தோவரோடும்மொழிந்தகோவையெத்தொழுதுகோக்கி
வெற்றித்தார்க்குரிசில்இவர். ஆர்என்றுகுகன்வினவினெந்தவையும்
முற்றத்தான்முதற்றேவிமுன்னுலகும்என்றானேமுன்னன்றானே
பெற்றத்தால்பெறும்செல்வம்யான்பிறத்தலால்அறந்தபெரியாள்ளனருள்.

என்றவிமேஅடியின்மிசைநெடிதுவிழ்ந்தழுவானேஇவன்யார்என்று
கன்றுபிரிகாராவின்துயர்உடையகொடிவினவகழற்கால்மைந்தன்
இன்றுணைவன்இராகவ உக்கலத்தவற்கும் இனையவற்கும்எனக்கும்முத்தான்
குன்றையழிநெடுந்தோட்குகன்என்பான்இந்நின்றகுரிசில்என்றான்.

கைவிரஅலர்மைந்தர்இனித்துயரால்நாடிநந்துகாடுகோங்கி
மெய்வீரர்பெயர்ந்ததுவும்கலம் ஆசீற்றும்அன்றேவிலங்கல்தின்னதோள்
கைவிரக்களிறையகாளைஇவன்தன்னோடும்கலந்துநீர்கள்
ஐவீரும்ஒருவீர்ஆய்அகலிடத்தைநெடுங்காலம்அனித்திர்என்றான்.

அறந்தானேஎன்மின்றஅயல்மின்றாந்தனைகோக்கிஐயஅன்பின்
நிறந்தானைஉரைஎன்னநெறிநிறம்பாத்தன்மெய்யநிற்பதாக்கி
இறந்தான்தன்னிளந்தேவியாவர்க்கும்தொழுகுலம்ஆம்இராமன்பின்பு
பிறந்தானும்உள்ளஎன்னப்பிரியாதான்தனைப்பயந்தபெரியாள்ளனருள்.

சுடுமயானத்திடைதன்னுணைஏகத்தோன்றல்துயர்க்கடவின்கை
கடுமைஆர்கானகத்துக்கருணைஆர்கலிஏகக்கழற்கால்மாயன்
நெடுமையால்அன்றளந்தஉலகெல்லாம் தன்மனத்தேவினைந்துசெய்யும்
கொடுமையால்அளந்தானைஆர் இவர்என்றுரைஎன்னக்குரிசில்கூறும்.

படர்எலாம்படைத்தானைப்பழிஉளர்க்கும்செவ்வியைத்தன்பாழ்த்தபாவிக்க
குடரிலேநெடுங்காலம்சுடந்தேற்கும்உயிர்ப்பாரம்குறைந்துதேய
உடர்எலாம்உயிர்இலாஎனத்தோன்றும்உலகத்தேஒருத்திஅன்றே
இடர்இலாமுகத்தானைஅறிந்திலையேல்இந்நின்றான்என்னென்றான்.

(வேறு.) என்னக்கேட்டவ்இரக்கம்இலானையும்
தன்னற்கையின்வணங்கினன்தாய்என
அன்னப்பேடைசிறைஇலதாய்க்கனா
துன்னிறென்னவும்வந்ததுதோணியே.

(எக)

இழிந்ததாயர்சிவிகையின்ஏறத்தான்
பொழிந்தகண்ணில்புதுப்புனல்போயினான்
ஒழிந்திலனகுகனும்உடன்ஒகினான்
கழிந்தனன்பலதாவதம்காலினே.

(எஉ)

பாத்திசின்னும்புத்தவன்என் னும்போர்
வாத்திலமிந் துயர்மாதவன்வைபிடம்
அருத்தகா. அருதுகின் னுண்டவன்
வ்ருத்திவேதியசோடெதிர்மேயினுன்.

(எக)

மக-வத. துகப்பலவ மக-ம. ஆதிருவிருத்தம் - ௧௦௮௭.

கம்பநாட்டாழ்வார்தி நவடிசனேசரணம்.

மஉ-வது. தகோகண்டுதிங்குபடலம்.

வந்தமாதவத்தோவீ. அம்மைந்தலும்
தந்தை. ஆம்எனத்தாழ்ந்துவணங்கினுன்
இம். அமெளலி. அன்னுனும்புந்நி. அன்
அந்தம்இல்லுணத்தாசிகள் மதினுன்.

(க)

எடுத்தமா முடி. குடிநின்பால்இயைந்
ததித்தபேர் அசாண்டிலைஐயநீ
முடித்தவாரசடைச்சுற்றையமுதது
சுடித்துநண்ணுதற்குந்நுனதியா தென்னுன்.

(உ)

சினக்குடிகுத்திநற்றெவந்தோயினுன்
மனக்கடுப்பினன்மாதவத்தோங்கலை
எனக்கடுத்தியம்மலைநீஎன்னுன்
உனக்கடுத்தியம். அன்னுவோய்என்னுன்.

(ஈ)

மறையின்கேள்வற்குமன் இளத்தோன்றல்பின்
முறையின்கிழிமுழுநிலம்மொள்கிலேன்
இறைவன்காக்கிலன் ஆம்எனியாண்டெலாம்
உறையென்கானத்தொருங்குடனேஎன்னுன்.

(ஐ)

உரைத்தவாசகம்சேட்டலும்உள்ளமுந்
நிரைத்தகாதல்லுருந்தவத்தோர்க்கெலாம்
குரைத்தமேனியொடுள்ளம்சுளிர்ந்ததால்
அரைத்தசாந்துகொடப்பியதென்னவே.

(ஓ)

ஆயகாதலோடையனைக்கொண்டுதன்
துயசாலையுறையிடம்துன்னினுன்
மேயசேனைக்கமைப்பென்விருந்தென
நியின். ஆவுகிசெங்கையின்கிணுன்.

(ஔ)

புறந்தசெல்வன்வினையுத்தறங்கும்தான்
பறந்துவந்துபடிந்ததுபல்சனர்
பிறந்துவேறொருலகுபெற்றார்என
மறந்துவைவினர்முன்னேத்தம்வாழ்லெலாம்.

(௭)

நந்தல்லில்அறங்கங்கினர்ஆம்என
அந்தரத்தின்அரம்பையர்அன்பினர்
வந்துவந்தெதிர்எத்தினர்மைந்தரை
இந்துவிழ்கடர்கொழில்கொண்டேகினார்.

(௮)

நான்கன்ருரைத்தார்நன்றிர்வாரிடை
ஒனகங்கைஅரும்புனல்ஆட்டினார்
தானமாமணிககற்பகம்தாங்கிய
உணம்துல்லமலர்ஆடைஉடுத்தினார்.

(௯)

கொம்பின்நின்றுநுடங்குறுகொள்கையார்,
செம்பொனின்கலராசிறுத்தினர்
அம்பரத்தின்அரம்பையர்அன்பொடும்
உம்பர்கோந்துகர்இன்அயிர்தூட்டினார்.

(௧௦)

அஞ்சடுத்தஅமளிஅலத்தகப்
பஞ்சடுத்தபரிபுரப்பல்லவ
நஞ்சடுத்தநயனியர்நவ்வியில்
துஞ்சஅத்தனைமைந்தரும்துஞ்சினார்.

(௧௧)

ஏந்துசெல்வத்திமையவர்ஆம்எனக்
கூந்தல்தெய்வமகளிர்கொண்டாடினார்
வேந்தர்ஆகிசிவிகையின்வீங்குதோள்
மாந்தர்காறும்வரிசைவழாமலே.

(௧௨)

மாதர்யாவரும்வானவர்தேவியர்
கோதில்செல்வத்துவைவினர்கொவ்வையர்
தீதில்செல்வமடந்தையர்சேடியர்
தாதிமார்எனத்தம்பணிகேட்பவே.

(௧௩)

நந்தநந்தவனங்களில்நாண்மலர்
கந்தம்உந்தியகற்பகக்காவிநின்
றந்தர்வந்தெனஅந்திதன்கைதா
மந்தமந்தமணந்ததுவாடையே.

(௧௪)

மான்றாடிக் குலம் நன்மதம்வந்துண
தேன்றவிர்த்தகவளமும்கெங்கதிர்
கான்றெற்றழைக்கற்றையும்சுற்பகம்
சான்றவிக்கறுசுர்த்தனயானேயே.

(கரு)

நரகதர்க்கறம்நல்குநலத்தநீர்
கரகதக்கரிசால்நிமிர்த்துண்டன
மரகதத்தின்கொழுந்தெனவார்ந்தபுல்
குரகதத்தின்குழாங்கனும்கொண்டவே.

(கக)

துன்னர்துன்னணம்யாவரும்இந்நிரன்
துன்னுபோசங்கள்துய்த்தனர்தோன்றல்தான்
அன்னகாயும்நிழங்கும்உண்டப்பகல்
பொன்னின்மேனிபொடிஉறப்போக்கினான்.

(கஎ)

நிலஅல்லிருள்நீங்கலும்நீங்கும்அம்
முலம்இல்கனவீல்திருமுற்றற
எலும்நல்கினைதுய்ப்பவர்க்கிறசெல்
காலம்என்னக்கிரவன்தோன்றினான்.

(கஅ)

ஆய்நின்றறம்ஆற்றலர்வாழ்வென
பாறியியந்ததுசெல்வம்பரிந்திலர்
தேறிமுந்தைத்தம்சிந்தையர்ஆயினார்
மாறியந்துபிறந்தன்னமாட்சியார்.

(கக)

(வேறு.) காலைஅன்றெழுந்ததுகண்டுவானவர்
வேலைஅன்றனிகமேஎன்றுவிம்அற
சோலையும்நிரிகளும்கண்ணம்ஆய்எற
பாலைசென்றடைந்ததுபாதன்சேனையே.

(உ௦)

எழுந்ததுதுகள்அகின்ளரியும்வெய்யவன்
அழுந்தினன்அவிப்பருவெம்மைஆயினான்
பொழிந்தனகரிமதம்பொடிவெங்கானகம்
இழிந்தனஅடிநடந்தேறொணுமையே.

(உக)

வடிஉடைஅயிற்படைமன்னர்வெண்குடை
செடிஉடைநெடுநிறல்செய்ததீய்பொதி
மடிஉடைப்பரல்உறைப்பாலைமேல்உயர்
கொடிஉடைப்பந்திரிற்ருளிரந்ததெங்குமே.

(உஉ)

பெருநியசெல்வம்நீபிடிஎன்றாள்வாயின்
நிருநியசெற்றத்தால்செம்மைஆய்நிறம்
கருநியஅண்ணலைக்கண்டுகாதலின்
உருநியதளிர்ந்தனஉலவைசட்டமே.

(௨௩)

வன்றெறுபாலையைமருதம்ஆம்எனச்
சென்றதுசிந்திரகூடம்சேர்ந்ததால்
ஒன்றுரைத்துயிரினும்ஒழுக்கம்நன்றெனப்
பொன்றியபுரவலன்பொருவில்சேனையே.

(௨௪)

தூளியின்படலையும்தூரகம்தேரொடு
முளிருந்தினக்கரிமுழங்கும்ஒதையும்
ஆளிருங்குமுவினர்ஆரவாரமும்
கோளிரும்படைஇதென்றுணரக்கூறவே.

(௨௫)

எழுந்தனன்னினையவன்ஏறினான்நிலம்
கொழந்தயார்ந்தனையதோர்நெடியகுன்றின்மேல்
செழுந்தினாப்பரவையைச்சிறுமைபேசிய
கழுந்துடைவரிசிலைக்கடலைநோக்கினான்.

(௨௬)

பரதன்இப்படைகொடுபார்கொண்டாள்மறம்
கருநிடன்கிடந்ததோர்கறுவுகாதலால்
விரதம்உற்றிருந்தவன்மேல்வந்தான்இது
சரதம்மற்றிலதெனத்தழங்குசீற்றத்தான்.

(௨௭)

குதித்தனன்பாரிடைகுவிநீரெழ்
மிதித்தனன்னிராமனைவினாவின்எய்தினான்
மதித்திலன்பரதன்நின்மேல்வந்தான்மதிள்
பதிப்பெருஞ்சேனையின்பரப்பினுள்ளேனான்.

(௨௮)

கட்டினன்குரிகையும்கழலும்பல்கனைப்
புட்டிலும்பொறுத்தனன்கவசம்பூட்டமைத்
திட்டனள்ளடுத்தனன்வரிவில்ஏந்தலை
தொட்டடிவணங்கிநின்றினையசொல்லினான்.

(௨௯)

இருமையும்இழந்தஅப்பரதன்ஏந்துதோள்
பருமையும்அன்னவன்படைத்தசேனையின்
பெருமையும்நின்ஒருபின்புவந்தஎன்
ஒருமையும்கண்டினிஉவத்திஉள்ளம்நீ.

(௩௦)

பா ள்ளலாம்பட்டிம்பருமயபொயின்
திட ள்ளலாம்பருட்டினதேழுமநத்தன
கு ள்ளலாம்பினத்தனகுருதிஆலுகள்
கட ள்ளலாம்பிப்பனபலவும்காண்டிஆல்.

(கூக)

கருவியும்கைகளும்கவசமார்பமும்
உருவியையிடுகுதிமத்தோய்யில
திமிவனகடர்க்கினதிசைக்கைபாணைகள்
வெருவரச்செய்வனகாண்டியிரநீ.

(கூஉ)

கோடகத்தேர்படுகுதினாதவிய
அடகத்தட்டிடைஅலகைஅற்றுகு
கோடகத்தட்டிகைகள்வய்யிந்தத்தின்
காடகம்நடப்பனகாண்டிகாதநீ.

(கூங)

பா ள்ளலாம்பட்டிம்பருமயபொயின்
எண்முதல்அலக்துகாண்டினமப்பில்க்கலால்
வின்முதுகுருக்கவும்வேலைஆடையின்
மண்முதுகாற்றவும்காண்டிவள்ளல்நீ.

(கூச)

பிவந்தவான்குருதியின்நீத்தம்நீந்துமெய்
செவந்தசாதகரொடுகுறுகட்கூனியும்
நவந்தமும்உலகம்நின்னையநாயதென்
துவந்தனகுவிப்பனகாண்டிஉம்பர்போல்.

(கூரு)

ஆழிவெங்கடகரிதுரகராசிகள்
பாழிவன்புயத்திகல்வயவர்பட்டற
யிழிவெங்குருதியால்அலைந்தவேலைகள்
எழும்ஒன்முநிநின்னினாப்பக்காண்டிஆல்.

(கூரு)

ஆள்அறஅலங்குதேர்அழியஆடவர்
வாள்அறவரிசிலைதுணியமாக்கரி
தாள்அறத்தலைஅறப்புரவிதானொடும்
தோள்அறவடிக்களைதொடுப்பக்காண்டிஆல்.

(கூஎ)

தழைத்தவான்சிறையனதசையும்கவ்வின்
அழைத்தவான்பறவைகள்அலங்குபொன்வடும்
பிழைத்தவான்பகழிபுக்விருவர்மார்பிடை
புழைத்தவான்பெருவழிபோவர்காண்டிஆல்.

(கூஅ)

ஒருமகன் காதுவிண் உலகை நோய்செய்த
பெருமகன் எனவில்பரதன் தான்பெறும்
இருபிலம் ஆள்கை விட்டின்று என்னலால்
அருநரகாள்வது காண்டி ஆழியாய்.

(கௌ)

வையகம் குறந்து வந்த டயிவை குதல்
எய்திய துனக்கென நிண்ணோன்றவள்
நைதல்கண் டிவந்தவள் நவையின் ஓங்கிய
கைகயன் மகன் விழுந்தாற்றக் காண்டி ஆல்.

(சுற)

அரஞ்சுட அழல்நிமிர் அலங்கல் வேலினார்
விரஞ்சொருநொடியில் இன் அனிகவேலையை
உரஞ்சுடிவடிக்களை ஒன்றில் வென்று முப்
புரஞ்சுடும் ஒருவனிற் பொலிவென் யான் என்றான்.

(சுக)

இலக்குவ உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும்
கலக்குவன் என்பது கருதினால் அது
விலக்குவதரிதது விளம்பல் வேண்டுமோ
புலக்குரித்தொரு பொருள் புலக்கேட்டி ஆல்.

(சுஉ)

நங்குலத்து தித்தவர் நவையுள் நீங்கினர்
எங்குலப்புறுவர்கள் எண்ணில் யாவோ
தங்குலத்தொருவரும் தருமம் நீங்கினர்
பொங்குலத்திரனொடும் பொருததோளினாய்.

(சுந)

எனைத்துளமறை அவை இயம்பற்பாலன
பனைத்திரள்கரக்கரிப்பரதன் செய்கையே
அனைத்திறம் அல்லன அல்ல அன்னது
நினைத்திலை என்வயின் நெய் நெஞ்சினால்.

(சுச)

பெருமகன் என்வயிற் பிறந்த காதுவிண்
வரும் என நினைகையும் மண்ணை என்வயின்
தரும் என நினைகையும் தவிரத்தானையால்
பொரும் என நினைகையும் புலமைப்பாலதோ.

(சுரு)

பொன்னொடும் பொருதழற்பரதன்போந்தனன்
நன்னொடும் பெரும்படைநல்கல் அன்றியே
என்னொடும் பொரும் என இயம்பற்பாலதோ
மின்னொடும் பொருவுறவிளங்கும் வேலினாய்.

(சுசு)

சேனையார் தருமத்தின் தேவை செம்மையின்
 ஆணியை அன்ன நுநினைக்கல். ஆகுமே
 புணியால் மொய்ம் பினாய் போத்த நின் டெனைக்
 ஈணியந் இது பின் னும் காண்டி. ஆல். (௪௭)

என்றனன் இளவலை நோக்கி எந்தலும்
 நின்றனன் பாதனும் நிமிர்ந்த சேனையை
 பின்றருகென்று தன்புரி வில்காதலில்
 தன்றுணைத்தம் பியும்தானும் முந்தினான். (௪௮)

தொழுது யர்கையினன் துவண்ட மேலியன்
 அமுதநிசுண்ணினன் அவலம்சுதென
 எழுதிய படிவம் ஒத்தெய்துவான் றனை
 முழுதுணர்ச்சிந்தையான் முடிய நோக்கினான். (௪௯)

கார்ப்பொருமேலி அக்கண்ணன் காட்டினான்
 ஆர்ப்புறுவரிசிலை இனைய ஐயந்
 தேர்ப்பெருந்தாணையால் பாதன் றிய
 போர்ப்பெருங்கோலத்தைப் பொருந்த நோக்கினான். (௫௦)

எல்லொடுங் றிய முகத்தினவல் நின்றனன்
 மல்லொடுங் றிய புயத்தவனை வைதெழும்
 சொல்லொடுங் றினத்தொடும் உணர்வுசோர்தர
 ஷில்லொடும் கண்ணீர் நிலத்து வீழுவே. (௫௧)

கோதறத்தவம் செய்து ருபிப்பின் எய்திய
 நாதனைப் பிரிந்தனன் நலத்துந் றங்கினான்
 வேதனைத்திருமகள் மெலிகின்றாள் விடு
 துதெனப் பரதனும் தொழுது தோன்றினான். (௫௨)

அறந்தனை நினைந்திலை அருளைந் த்தனை
 துறந்தனை முறைமையை என்னும் சொல்லினான்
 மறந்தனன் மலர் அடிவந்து விழ்ந்தனன்
 றுறந்தனன் தாதையை எதிர்கண்டென்னவே. (௫௩)

உண்டுகொல் உயிர் என ஒடுங்கினான் உரு
 உண்டனன் நின்றனன் கண்ணன் கண்ணன்
 புண்டரீகம்பொழி புனல் அவன் சடா
 மண்டலம் நிறைந்து போய் வழிந்து சோரவே. (௫௪)

அயாஉயிர்த்தமுநீர் அருவிமார்பிடை
உயாஉறத்திருடனம்உருகப்புல்வினான்
நியாயம்அத்தனைக்கும்ஒர்நிலயம்ஆயினான்
தயாமுதல்அறத்தினைத்தமுவிஎன்னவே.

(௫௫)

புல்லினன்னின்றவன்புணைந்தவேடத்தை
பல்முறைநோக்கினுன்பலவும்உன்னினான்
அல்லபின்அமுங்கினைஐயவாளுடை
மல்டயர்தோலினுன்வெய்யேஎன்றான்.

(௫௬)

அரியவன்உரைசெயப்பரதன்னுயரின்
பிரிவெனும்பிணியினுள்ளனைப்பெற்றஅக்
கரியவன்வரம்எனும்காலனுல்தனக்
குரியமெய்நிறுவிபோய்உம்பரான்என்றான்.

(௫௭)

விண்ணிடைஅடைந்தனன்னன்றவெய்யசொல்
புண்ணிடைஅயில்எனச்செவிபுகாமுனம்
கண்ணொடுமனம்சுழல்கறங்குபோலஆய்
மண்ணிடைவிழுந்தனன்வானின்உம்பரான்.

(௫௮)

இருநிலம்சேர்ந்தனன்இறைஉயிர்த்திலன்
உருயின்ரைஅரஎனஉணர்வின்நீங்கினான்
அருமையின்உயிர்வரஅயர்உயிர்த்தகம்
பொருமினன்பல்முறைபுலம்பினான்அரோ.

(௫௯)

(வேறு.) நந்தாவிளக்கனையநாயகனேநானிலத்தோர்
தந்தாய்தனிஅறத்தின்தாயேதயாநிலையே
எந்தாய்இகல்வேந்தர்ஏறேஇறந்தனையே
அந்தோஇனிவாய்மைக்கார்உளரோமற்றென்றான்.

(௬௦)

சொற்பெற்றநோன்பின்துறையோன்அருள்வேண்டி
நற்பெற்றவேள்விநவைநீங்கநீஇயற்றி
எற்பெற்றநீபெற்றகின்உயிர்போய்நீங்கலோ
கொற்பெற்றவெற்றிக்கொலைபெற்றகூர்வேலோய்.

(௬௧)

மன்உயிர்க்குநல்குரிமைமண்பாரம்நான்சுமக்க
பொன்உயிர்க்கும்தாரோய்பொறைஉயிர்த்தஆறிதுவோ
உன்உயிர்க்கும்கூற்றாய்உலகாளஉற்றேனே
மின்உயிர்க்கும்தீவாய்வெயில்உயிர்க்கும்வெள்வேலோய்.

(௬௨)

என்பாத்தாழ்ந்த அரகரிமைநுத்தியங்கள்
வெம்பவத்தின்வியத்தவம்வினாத்தவூழிதுவோ
என்பாப்பெய்த்தகானவனைத்தன்விச்சதமகஸ்தன்
அன்பாத்தின்நிந்தா அரகரித்தவூழியாய்.

(௬௩)

வெண்திறத்தாரும்வெண்டா அரகரித்த
புண்டிம் லகுந்திடர்கொடுத்தபுல்லனென்
மன்குமுடிவதல்லால்மாயாடம்பிடுகொண்
டாண்டுவருவதெனினார்முதத்தேகோக்கவோ.

(௬௪)

தேன் அடைந்தகொலைத்திருகாடுகைவிட்டு
சான் அடைந்தென்என்னத்தரியாதுகாவலரி
வான் அடைந்தாயினுன்னம்நுருந்தேன்நான்வாழ்வுகந்தே
வான் அடைந்தகெதவ்வாறெயிர் அடைந்தனவேலோய்.

(௬௫)

வண்மைநுயும்மானமும்கெல்வானவர்க்கும்பேர்க்ககிலாத்
நின்மைநுயும்செய்கோல்கெந்நுயுந்திறம்பாத
வண்மைநுயும்எல்லாம்உடனேகொண்டேகிணையே
தன்மைநுகைமதிக்கும்சாயந்ததரிக்குடையோய்.

(௬௬)

என்றெடுத்தபற்பலவும்பன்னிடுருழக்கும்
குன்றெடுத்தன்கும்குவவுத்தோள்கோள் அரியை
வன்றடக்கைத்தம்பியரும்மற்றன்னமன்னவரும்
சென்றெடுத்தத்தாங்கினார்மாவதிட்டன்தேற்றினான்.

(௬௭)

பன்னரியகொன்பின்பரத்துவனே ஆகி ஆம்
பின்னசுடையோரும்பேர்உலகம்ஒர்ஏழின்
மன்னவரும்மந்திரியர்எல்லாரும்வந்தடைந்தார்
தன்னுரிமைச்சேனைத்தலைவோரும்தாம்அடைந்தார்.

(௬௮)

மற்றும்வரற்பாலர்எல்லாரும்வந்தடைந்தார்
சுற்றும்நுருந்த அமைதியினின்றுன்புழக்கும்
கொற்றக்குரிசில்முக்கோக்கிக்கோமலரோன்
பெற்றபெருமைத்தவமுனிவன்பேசுவான்.

(௬௯)

(வேறு.) துறத்தலும்நல்லறத்துறையும்அல்லது
பறத்தொருதுணையிலேபொருத்தும்மன்உயிர்க்
கிறத்தலும்பிறத்தலும்இயற்கைஎன்பதை
மறத்தியோமறைகனின்வரம்புகண்டீர்.

(௭௦)

உண்மையில்பிறவிசுள்உலப்பில்மோதல்
தண்மையில்வெண்மையில்தருவினவ்வெனும்
வண்மையேநோங்கியவரியுந்நிற்பால்
கண்மையும்உள்தெனக்கருதல்ஆகுமோ.

(எக)

பெறுவதுதன்முன்உயிம்பிறிதல்காண்டஆல்
மறுவதுதன்பின்னில்வையாய்வையும
அறுவதினாயிரம்ஆண்டிம்ஆண்டவன்
இறுவதுகண்டவுறவிரங்கல்வேண்டுமோ.

(எஉ)

சீலமும்சுருமமும்நிதைவிய்செய்கையும்
குலமும்நீயிரியும்சொல்லும்தாங்கிய
முலம்வந்துதவியமுவர்க்காயினும்
காலம்என்றொருவகைகடக்கல்ஆகுமோ.

(எங)

கண்முதற்காட்சியகனாஇல்லீளத்த
உண்முதற்பொருட்கெலாம்ஊற்றம்ஆவன
மண்முதற்பூதங்கள்மாயும்என்றபோ
தெண்முதல்உயிர்க்குநீஇரங்கல்வேண்டுமோ.

(எச)

புண்ணியநறுநெயில்பொருளில்காலம்ஆம்
திண்ணியநிரியினில்விதிஎன்றியினில்
எண்ணியவிளக்கவைஇரண்டும்எஞ்சினால்
அண்ணலேஅவிவதற்கையம்ஆவதோ.

(எரு)

இவ்வுலகத்தினும்இடரினேகிடந்
தவ்வுலகத்தினும்நரகின்ஆழந்தாபின்
வெவ்வினைதுய்ப்பனவிரிந்தயோனிகள்
எவ்வளவிற்கெனஎண்ணல்ஆகுமே.

(எசு)

உண்டுகொல்லிதுவலதுதவிநீசெய்வ
தெண்டகுருணத்தினுய்தாதைஎன்றலால்
புண்டரீகத்தனிமுதற்கும்போக்கரு
விண்டுவிடல்உலகிடைவிளங்கினுன்அரோ.

(எஃ)

ஐயநீஆதொன்றும்அவலிப்பாய்அலை
உய்திறம்அவற்கினிஇதனின்ஊங்குண்டோ
செய்வனவரன்முறைகிருத்திச்சேந்தநின்
கையினுல்லுமுக்குகிகடன்எலாம்என்றான்.

(எஅ)

விண்ணின்மீது நின்றுவிழும்பாக்கையை
எண்ணி அழந்துதட்டு ஏதெப்பாலதால்
எண்ணிலிந்நகுத்தகெண்டதில்லைபோய்
மண்ணுந்நகுத்ததாமரைக்கையால்என்றான்.

(எசு)

என்றபின் அந்தலைவந்திவெந்தரும்
பொன்றினிந்தனசடைப்புனிதனோடும்போய்ச்
சென்றனர்செந்தினாப்புனலில்செய்க்கொ
மின்றனர்இராமனும்நெய்யைநோக்கினான்.

(அ0)

புற்கனன்புனலினில்முழுநிப்போந்தனன்
நற்கனம்மறையவன்சடங்குகாட்டத்தான்
முற்கனலின்நிர்விதிமுறையினாய்ந்தனன்
ஆக்கமின்றுநீர்தொழும்உணர்வுகல்புவான்.

(அக)

ஆனவன்பிறவளஆவும்அந்நிப்பின்
மானமந்திரத்தவர்மன்னர்மாதவர்
எனயற்பிறர்களும்கற்றனமினன்
சானமிருந்தஅச்சாலைஎய்தினான்.

(அஉ)

எய்தியவேலையில்தரியள்ளய்திய
தய்யலைநோக்கினன்சாலைநோக்கினான்
கங்கலில்கண்மலர்புடைத்துக்கால்மிசை
அய்யன்அப்பரதன்விழந்தாற்றினான்அரோ.

(அகஉ)

வெந்துயர்தொடர்தரவிம்மல்விம்மநீர்
உந்தியநிரந்தரம்ஊற்றுமாற்றில
சிந்தியகுரிகில்அச்செம்மல்சேந்தகண்
இந்தியங்கலில்எழிகடல்உண்டென்னவே.

(அச)

அந்நெடுந்துயர்உறும்அரியவீரனை
தன்நெடுந்தடக்கையால்இராமன்தாங்கினான்
நன்நெடுங்கூந்தலைநோக்கினாயகன்
என்னெடும்பிரிவினில்இறந்திட்டான்என்றான்.

(அடு)

துன்னனும்நெஞ்சினுள்துளங்கினுள்துனைக்
கண்ணனும்கடல்நெடுங்கலுழிகான்றிட
மன்னனும்செவிவிமேல்வைத்தகையினுள்
பன்னனும்சிளவியால்பன்னிஏங்கினுள்.

(அசு)

கன்னகுதிரள்புயக் கணவன்பின் செல
கன்னார் ஒத்தது நடந்த கானமும்
மன்னவன் துஞ்சினன் என்ற மாற்றத்தால்
அன்னமும் துயர்க்கடல் அடிவைத்தாள் அரோ.

(௮௮)

ஆயவள்தன்னை நோத்தங்கை எந்நினர்
தாயரின் முனிவர் தம் தருமப்பன்னியர்
துயநீர் ஆட்டினர் துயரம் நீக்கினர்
நாயகம் சேர்த்தினர் நவைபுள்ளிங்கினர்.

(௮௯)

தேன்றரும் தெரியல் அச்சம் மல்லால் வரை
மன்றவர் புவரோடி நுமை நோக்குறும்
சான்றவர் குழாத்தொடும் தருமம் நோகருவம்
தோன்றல் பால்சுமந்திரன் தொழுது தோன்றினான்.

(௯௦)

(வேறு.) எந்தையான் டையான் இயம்புவீர் என
வந்த தாயர் தம்வயங்கு சேவடி
சிந்தியின்றனன் சேந்தகண்ணினர்
முந்தைநான் முகத்தவற்கும் முந்தையான்.

(௯௧)

தாயரும் தலைப்பெய்து தாழ்ந்தி
ஒய்சில் அன்பினால் உரறல் ஒங்கினர்
ஆயசேனையும் அணங்கனார்களும்
தியில் வீழ்ந்து தீமெழுகில் தேம்பினார்.

(௯௨)

பின்னவ்வி ரணாப்பெற்ற பெற்றி அப்
பொன்னனார்களும் சனகன் பூவையை
துன்னிமார் புறத்தொடர்ந்து புல்லினார்
இன்னல் வேலைபுக்கிழிந்த முந்துவார்.

(௯௩)

சேனைவிரும் திருநன் மாநகர்
மானை மாந்தரும் மற்றுளோர்களும்
ஏனைவேந்தரும் பிறரும் யாவரும்
கோனை எய்தினார்குறையும் சிந்தையார்.

(௯௪)

பட்டய செய்நாகனைப் பள்ளிநீங்கினான்
இடம் சப்தொல்குலத்திறைவன் ஆதலால்
தடம் செய்தேரினான் தானும் நீரினால்
உடம் செய்வான் எனக்கடலில் மூழ்கினான்.

(௯௫)

ஆன்மநிந்தியின் அரகனெனையும்
தான் உசென்றாடைந்தவருந் தன்றும்
தன் லுணத்திருத்தம் பிமாந்தலும்
சென்றுகுற ஆன்பு குந்தசெம்மல் தான்.

(௪௪௮)

வாதன் துஞ்சினவையம் அனையால்
சாதம் பின்னதே மருடம் தாங்கலாய்
விரதவோடம் பின்னகொல்வெண் டொன்
பாதக நெனுப்பரிந்துகறிஞன்.

(௪௪௯)

என்றனும் பதைத்தெழுந்தகைதொழா
யின் துதோன்றலைகொட துதோர்மிந்
ஆன்றியாவளி அறத்துளோர் அநர்
பின் துவாய்கொல் ஆம்என்னப்பேசுவான்.

(௪௫௦)

மனங்கொண்டு பனவாழ்நிலின்னையும்
பின்ன கொன்றுகிலேறி றயிடு கரியான்
தனங்கொன்றுள்தரும் தனையன் அகலால்
என்கொன்றதவம் அறிப்பதெண்ணினால்.

(௪௫௧)

கோவதாடுவ் உலகைகொய்செய்த
பாவகாநியிற் பிறந்தபாஷியேன்
சாவதொர்கிலேன்தவம் செய்வேன் அலேன்
யாவன் ஆடுபுபுழிநின்றேறுவேன்.

(௪௫௨)

விறையின்நிங்கியமகநிர்நர்மையும்
பொறையின்நிங்கியதவமும் பொங்குந்
துறையின்நிங்கிய அறமும் தொல்லையோர்
முறையின்நிங்கிய அரகின்முத்துமோ.

(௪௫௩)

பிறத்துநிடடைப்பிரிவின்தொல்பதம்
துறந்துமாதவம் தொடங்குவாய்என்றால்
மறத்துநிதியில்திறம்பிவாவின்கொன்
றறத்தின்ருல்என அரகதாள்வெனே.

(௪௫௪)

தொகையில் அன்பினுல்திறவன் துஞ்சந்
புகையும் வெஞ்சுரம்புகுதப்புத்தியால்
வகையில் வஞ்சனாய் அரகவவ்வயான்
பகைவனே கொல் ஆம்நிறவுபார்க்கின்றேன்.

(௪௫௫)

உந்தைமையும் உலகுறுதகோர்
தந்தைகினைத்தாய்செய்திமையும்
எந்தைநிம்மமிண்டரசுசெய்சென
கிந்தைஆவதும் தெரியக்கூறினான்.

(௪௦௩)

சொற்றவாசகத்துணிவுணர்ந்தபின்
இற்றதோடுவன்மனம்என்றெண்ணுவான்
வெற்றிவிரயான்விளம்பக்கேள்வன
முற்றகோம்மினான்மொழிதன்மேயினான்.

(௪௦௪)

முறையும்வாய்மையும்முயலும்நிறும்
அறையும்கேன்மையோடறனும்ஆகிலும்
துறையுள்யாவையும்சுருதிதூல்கிடா
இறைவள்ளவலால்இயைவகாண்அய்யா.

(௪௦௫)

பரவுகேள்வியும்பழுதில்ஞானமும்
விரவுசிலமும்வினையின்மேன்மையும்
உரவிலோய்தொழற்குரியதேவரும்
குரவோஎனப்பெரிதுகோடிஆல்.

(௪௦௬)

அந்தநற்பெருங்குரவர்ஆர்எனச்
கிந்தைதேர்வுறத்தெரியநோக்கினால்
தந்தைதாயர்என்றிவர்களுதாம்அலால்
எந்தைகூறவேறெவரும்இல்லைஆல்.

(௪௦௭)

தாய்வரங்கொளத்தந்தைஏவலால்
மேயநம்குலத்தருமம்மேவினேன்
நிய்வரங்கொளத்தவீர்தல்நீர்மையோ
ஆய்வரும்புலத்தறிவுமேவினாய்.

(௪௦௮)

தனையர்ஆயினார்தந்தைதாயரை
வினையின்நல்லதோர்இசையைவேய்தலோ
நினையல்லவீடாநெடியவன்பழி
புனைதலோஅய்யபுதல்வர்ஆதல்தான்.

(௪௦௯)

இம்மைபொய்உரைத்திவறிஎந்தையார்
அம்மைவெம்மைசேர்நரசம்ஆளயான்
கொம்மைவெம்முலைக்குவையின்வைகிவாழ்
செம்மைசேர்நிலத்தரசுசெய்வெனே.

(௪௧௦)

வாழ்கின்ற சொல்லாபிஷேகமட
தரவரிசின்னதென்நினைத்ததன்மைமையால்
வாழ்கின்றபிறந்தபுகிமை.அதலால்
அரசுகின்னதே.ஆள்களன்னவோ.

(ககக)

முன்னர்வந்துத்தலாம்முன்றினும்
நின்னொழப்பிலாநிபந்தபார்
என்னதாமில்பாண்டுன்றுத்தனென்
மன்னபொந்திமெகுடம்சூடுதே.

(ககஉ.)

மலங்கிலவையம்வருந்துவையால்
வலங்கொள்தோள்வனக்குறுவெய்தியோ
கலங்குறுவனம்மாந்தபொந்தென
பொருத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்.

(ககங)

கோவியுத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்
பொருத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்
வயம்செய்தால்அதுமுறைமையோவசைக்
கண்மனைத்தயாராஅதுஅன்றுநான்
நினைத்தஆண்டெலாம்இனொருடே.புமோ.

(ககச)

பொருத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்
பொருத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்
பொருத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்
பொருத்தபாடிதான்புண்கிலேன்முன்

நியமைதான்அதிலதீர்தல்அன்றியே
ஆய்மெய்ஆவெறையல்ஆவதே

(ககரு)

எந்தைவவஆண்டேழோடேமென
வந்தபாலம்நான்வனத்துள்வைகநீ
தந்தபாரசும்தன்னைமெய்மையால்
அந்தநான்எலாம்.ஆள்என்.ஆனையால்.

(ககசா)

(வேறு.)மன்னவன்னிருக்கவோம்மணிஅணிமகுடம்சூதி
கென்னயான்இயைந்ததன்னுன்ஏயதுமறுக்கஅஞ்சி
அன்னதுகினைந்தும்கின்.ஆனையமறுக்கல்ஆமோ
சொன்னதுசெய்திஅய்யதுயர்உழந்தயரல்என்றான்.

(ககஎ)

ஒள்ளியோன்இனையஎல்லாம்உரைத்தலும்உரைக்கல்உற்ற
பள்ளநிவேள்வம்அன்னபரதனைவிலக்கிப்பண்டு
தெள்ளியகுலத்தோர்செய்கைசிக்கறச்சிந்தைநோக்கி
எள்ளியோங்கேட்டான்வசிபட்டமாமுனிவன்சொன்னான்.

(ககஅ)

(வேறு.) கிளர் அகன்புனலுள்ளின்றரின்கேழல். ஆய்
இளை எனும் திருவினை ஏந்தினான் அரோ
உளைவரும் பெருமை ஓர் எயிற்றின் உட்புரை
வளர் இளம்பிறையிடை மறுவீல்தோன்றவே.

(ககக)

ஆகிய அமைதியின் இறுகிலும் பெரும்
பூதமும் வெளி ஓழித்தெவையும் புக்கபின்
நாதன் அவ் அகன்புனல் நல்கி நண் அருஞ்
சோதி ஆம் தன்மையில் துயில்தல் மேயினான்.

(கஉ௦)

ஏற்ற இத்தன்மையின் அமார்க்கின்ன மு
துற்றுடைக்கடல்வணன் உந்தி உந்திய
துற்றி தழக்கமலத்தின் றொய்தின் யாவையும்
தோற்று வித்து தவிட முதல்வன் தோன்றினான்.

(கஉ௧)

அன்றவன் உலகினை அளிக்க ஆகிய
துன்ற னிக்குலம் முதல் உள்ள வேந்தர்கள்
இன்றளவினும் முறை இகந்து ளார் இலை
ஒன்று ளது னா இனம் உணரக்கேட்டி ஆல்.

(கஉ௨)

இதவியல் இயற்றிய குரவார் யாரினும்
மதவியல்களிற்றினும் மறுவீல்விஞ்சைகள்
பதவிய இருமையும் பயக்கப்பண்பினால்
உதவிய ஒருவனே உயரும் என்பர் ஆல்.

(கஉ௩)

என்ற லாய் யான் உனை எடுத்து விஞ்சைகள்
ஒன்ற லாதன பல உதவிற் றுண்மையால்
அன்றெனா தின் றென தானை அய்யநீ
நன்று போந்தளி உனக்குரிய நாடென்றான்.

(கஉ௪)

கூறிய முனிவனைக் குவிந்த தாமரை
சீறிய கைகளாற் றொழுது செங்கணன்
ஆறிய சிந்தனை அறிஞ ஓன்றுரை
கூறுவது ளதெனக் கூறல் மேயினான்.

(கஉ௫)

சான்றவர் ஆகதன்குரவர் ஆகதாய்
பேரன்றவர் ஆகமெய்ப்புதல்வர் ஆகதான்
தேன்றருமலர் உளான் சிறுவசெய்வென்ன
தேன்றபின் அவ்உமைமறுக்கும்பட்டதோ.

(௧௨௬)

தாய்ப்பணித்துவந்தனதந்தைசெய்கென
ஏயஎப்பொருள்களும் இறைஞ்சிமேற்கொளா
நீய அப்புலையனில் செய்கைதேர்மிலா
நாய்எனத்திரிவதுநல்லதல்லதோ.

(௧௨௭)

முன்னுறப்பணித்தவர் மொழியையான்என
சென்னியிற்சொண்டதுசெய்வென்னென்றதின்
பின்னுறப்பணித்தனைபெருமையோய்எனக்
கென்னினிச்செய்வதைஉலாசெய்பாங்கென்றான்.

(௧௨௮)

முனிவனும்உரைப்பதோர் முறைமைசண்டிலெம்
இனிஎன இருந்தனன் இனையமைந்தனும்
அனையதேல் ஆள்பவர் ஆள்காடுநான்
பனிபடர்காடுன்படர் தல்மெய்என்றான்.

(௧௨௯)

அவ்வழிஇமையவர் அறிந்துகூடினார்
இவ்வழிஇராமனை இவன்கொண்டேகுமேல்
செவ்வழித்தன்றுநம்செயல்என்றெண்ணினார்
கவ்வையர்விசும்பிடைக்கறறல்மேயினார்.

(௧௩௦)

ஏத்தரும்பெருங்குணத்திராமன் இவ்வழி
போத்தரும் தாகைசொல்புரக்கும்பூட்சியான்
ஆத்த ஆண்டேழினேடேழும் அந்நிலம்
காத்தல்உன்கடன் இவைகடமைஎன்றனர்.

(௧௩௧)

வானவர்உரைத்தலும்மறுக்கற்பாலதன்
பியான்உனை இரந்தனன் இனிஎன் ஆனையால்
ஆனதோர் அமைதியின் அளித்திபார்என
நானவந்துனாமலர்த்தகடக்கைபற்றினான்.

(௧௩௨)

புத்தகவிளம்பரம்.

பதிப்பித்த புத்தகங்கள்.

பெரியபுராணம் - க - க்ரு-புத்தகம்-உ-கிரயம்	ரூபா = ரூ.
திருக்கழுக்குன்றப்புராணமூலமுமாயும் புத்தகம் - க - க்ரு	ரூபா = க
திருவிளக்குச்சப்புராணமூலமுமாயும் புத்தகம் - க - க்ரு	அணு - அ
மேற்படிபிள்ளைத்தமிழ்புத்தகம் - க - க்ரு	அணு - உ.
இராமாயணத்தில் அயோத்தியாகாண்டமூலம் புத்தகம்-க-க்ரு	அணு - கஉ.
மேற்படி-ஆரணியகாண்டமூலம் புத்தகம் - க - க்ரு	அணு - கஉ.

பதிப்பித்துக்கொண்டுவரும்புத்தகங்கள்.

திருவிளையாடற்புராணமூலமும்உமாயும்	*
கம்பராமாயணத்தில்உயுத்தகாண்டமூலம்	*
பழனித்தலபுராணமூலமுமாயும்	*
திருவாய்மொழிக்கு பிரதிபதம்	*

மேற்கண்டபுத்தகங்கள் - ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ-வித்துவான் - கா - சபாபதி முதலியாரவர்களாலும் - திரிசிரபுரம் - கோவிரத்தப்பிள்ளையவர்களாலும் பார்க்கவியடப்பட்டது. வேண்டியவர்கள் சென்னை பெத்தநாயக்கன்பேட்டை சீரங்கப்பட்டணம் சுப்பராயமுதலியார்வீதியில் (உக) வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் - புக்கத்தூர் - கந்தசாமிமுதலியாரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளிதேசத்தார் தபால்சிலவுஅனுப்புவதுடன் தபால் முத்திரைக்கு - ரூபா - க-க்ரு - க - அணுஅதிகமாய் மாற்புவட்டம் அனுப்பவேண்டியது.

உ

படல அகராதி.

படலங்களின்யொர்.	பக்கம்.	பாட்டுத் தொகை.
மந்திரப்படலம் - - - - -	க	௯௭
மந்தநாகுழ்ச்சிப்படலம் - - - - -	கஉ	அஅ
கைகேசிகுழுவீணைப்படலம் - - - - -	உச	கக0
நகர்நிங்குபடலம் - - - - -	கஉஅ	உகஅ
தைலம்மாட்டுப்படலம் - - - - -	௯அ	அக
கங்கைப்படலம் - - - - -	௭௯	௭உ
வனம்புகுபடலம் - - - - -	அஅ	ச௭
சித்திரகூடப்படலம் - - - - -	௯ச	ந௯
பள்ளிஅடைப்படலம் - - - - -	க0க	கசக
ஆற்றுப்படலம் - - - - -	கக௯	ந௯
குகப்படலம் - - - - -	கஉ௭	௭க
கிளைகண்ணீங்குபடலம் - - - - -	கக௯	கசக

அட்டவணைமுற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பகரம்.	பாட்டு.	சரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	எ	க	உற்றது	உற்றது
கக	அ0	க	வுரை	யுரை
கடு	கஉ	உ	நினைக்கி	நினைக்கி
"	கசு	க	ஆளும்ம	ஆளும்
"	கக	ச	டாகுமே	டாகுமோ
கக	உஉ	உ	கொளிர	கொளீர
உ0	டுஅ	ச	பிறலதி	பிறங்கில
கக	டுச	உ	ராவியள்	ராவிய
கசு	எஎ	க	சங்கை	கங்கை
"	அக	க	செப்பினுள்	செப்பினுள்
கக	க	ச	தாளரோ	தாளரோ
சச	சக	ச	பொய்மானு	பொய்ம்மானு
"	சக	ச	தியோ	தியோய்
சக	கக	க	குழலத்து	குழலகத்து
சஅ	எக	உ	நெறிய	நெறிய
டுக	கசஉ	ச	மாணபு	மாண்பு
கக	கஅ0	ச	மன்னுயிர	மன்னுயிர்
கக	அ	க	பட்டகு	புட்டகு
எக	கக	க	கற்கடகம்	கற்கடம்
அக	கக	உ	துன்பற	துன்பற
அஉ	உக	உ	வுணர்	உணர்
"	அஅ	உ	பொர்	போர்
அக	எ	க	நாற்ற	நாற
கஅ	கஉ	க	தெரிந்த	தெரிந்த
க0அ	கஉ	க	பாய்	பாய்
கக	கஉ	க	வேறு.	வேறு.
ககஅ	கக	ச	பிணியின்	பிணியின்
கஉஉ	உக	ச	என்றுறை	என்றுரை
"	உக	உ	மண்ணினை	மண்ணினை
"	உஎ	உ	நிமிர்த்துள	நிமிர்ந்துள
கஉச	கஅ	க	நீங்கிய	நீங்கிய
ககச	ச0	ச	வென	வென்
ககக	டு	உ	தோர்க	தோர்க்
கசுச	எ0	உ	பற	புற
கசுஎ	அக	க	நோக்கு	நோக்கு

பிழைதிருத்தல்முற்றிற்று.